

Orman ve Av

Yıl: 2009 | Mart - Nisan | Sayı: 2

ISSN 1302-040X

53

Olağan
Genel
Kurul
• Toplandı

İÇİNDEKİLER

1

Editörden - Doç. Dr. Sezgin ÖZDEN

Başyazı

2

3

TOD 53. Genel Kurulu Yapılmış ve Dernek Organları Oluşturulmuştur.

Güney Kore Orman Kooperatifleri Birliği ve Akla Gelenler - Ahmet DEMİRTAŞ

6

9

Seçim Rüsveti = 2/B Talanı
Salih SÖNMEZİŞİK - Orman Yük. Müh.

2/B'de Karanlık Yol Ferruh ATBAŞOĞLU
Yargıtay 20. Hukuk Dai. Onursal Bşk.

11

13

Özel Orman Ağaçlandırması ya da Orman.....
Prof. Dr. Osman GÖKÇE

1. Ulusal ÇED Çalıştayı

15

17

Çamkese Böceği ve Biz
Atilla KURMUŞ

2008 Yılı Gezileri

18

29

Dünya Ormançılık Günü
Antalya Temsilçiliğimizde Toplantı

Karabakal-Karatavuk *Turdus merula* L.
Dr. N. Kaan ÖZKAZANÇ

30

33

Türkiye'de Hükümetlerin Ormançılık Politika ve Uygulamaları...
Doç. Dr. Erdoğan ATMIŞ - Araş. Gör. H. Batuhan GÜNŞEN

21 Mart Dünya Ormançılık Günü Etkinlikleri

43

44

93 Harbi
Reyhan ACARTÜRK

TOD 53. Dönem Yönetim Kurulu

45

47

TOD 53. Dönem Çalışma Programı

Orman ve AV

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
İKTİSADİ İŞLETMESİ TARAFINDAN
İKİ AYDA BİR YAYIMLANIR
Yıl: 2009 1 Mart - Nisan 1 Sayı: 2 1 Cilt: 85 1
ISSN 1302-040X

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ ADINA
SAHİBİ

GENEL BAŞKAN
MUSTAFA YUMURTACI

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
MURAT ALAN

EDİTÖR
SEZGIN ÖZDEN

ozden@karatekin.edu.tr

YAYIN KURULU
Doç. Dr. Erdoğan ATMIŞ
Prof. Dr. İsmet DAŞDEMİR
Doç. Dr. Sezgin ÖZDEN
Doç. Dr. Oktay YILDIZ
Dr. Mehmet Ali BAŞARAN
Serkan AYKUT

Kubilay ÖZYALÇIN
Hakan KÖRBALTA
Bilgilendirmek amacıyla üyelerimize
ücretsiz dağıtılır.

YÖNETİM YERİ:

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
TUNA CAD. NO: 5 96410 KIZILAY/ANKARA
TEL&FAX
0312 433 84 13

www.tod-tr.org
tod@tod-tr.org
ormancilarder@ttmail.com

YAYIN KURULU E-POSTA
ormanveav@tod-tr.org

BASKI
KAYIKÇI OFSET
Cumh. Mh. Park Sk. Ataköy Apt.
No: 16 18100 / ÇANKIRI

Tel: 0 376 212 50 70
Fax: 0 376 213 19 88
e-posta: karatekin18@hotmail.com

GRAFİK TASARIM
Hadi CANBAZ
e-posta: okyanus-02@hotmail.com

İÇ KAPAK FOTOĞRAFI
Karagöl - Ekoloji Topluluğu

EDİTÖRDEN

HAK DÜŞÜRÜCÜ SÜRE İLE KAMU MALİ EDİNİMİ

Doç. Dr. Sezgin ÖZDEN

3402 sayılı Kadastro Kanununda yaptığı değişiklikle, Hazine ve Orman İdaresinin dava açmakta süre ile bağlı olduğu yolunda hüküm kuran, "Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair 5841 sayılı Kanun, 14.3.2009 tarihinde yürürlüğe girmiştir¹.

3402 sayılı Kadastro Yasasının 12/3. maddesi, "Bu tutanaklarda belirtilen haklara sınırlandırma ve tespitlere ait tutanakların kesinleştiği tarihten itibaren on yıl geçtikten sonra kadastrodan önceki hukuki sebeplere dayanarak itiraz olunamaz ve dava açılmaz" hükmündedir. 5841 sayılı Kanun ile bu fıkranın sonuna, "Bu hüküm iddia ve taşınmazın niteliğine yahut devlet veya diğer kamu tüzel kişileri dâhil tarafların sıfatına bakılmaksızın uygulanır" cümlesi eklenmiştir.

Kanunun geçici 10 uncu maddesi ile de, "Bu yasanın 12'inci maddesinin 3'üncü fıkrası hükmü Devletin hüküm ve tasarrufu altında olduğu iddiası ile yürürlük tarihinden önce açılmış ve henüz kesin hükme bağlanmamış olan davalarda dahi uygulanır." denilmiştir.

5841 sayılı Kanunla getirilen değişikliklerle, hazine ve orman yönetiminin de dava açmakta süre ile bağlı olduğu, tutanakların kesinleştiği tarihten itibaren on yıl geçtikten sonra davanın hak düşürücü sürenin gerçekleştiğinden bahisle mahkemelerce ret edilmesi gerektiğine ve yasanın yürürlük tarihinden önce açılmış ve henüz kesin hükme bağlanmamış olan davalarda da uygulanacağına hükmolunmuştur.

5841 sayılı Kanunun gerekçesinde, 3402 sayılı yasanın 12/3. maddesinin iptali konusunda açılan, 1991 tarihli Anayasa Mahkemesi kararına atıf yapılmıştır. Bu kararda, "Kamu düzeninin gerektirdiği durumlarda yasa koyucunun kimi hak düşürücü süreler koyabileceği doğaldır. Kadastroya dayanılarak kurulan sicillere karşı açılacak davaların hak düşürücü süreye bağlanması da hukuk ilke ve kurallarına aykırılık oluşturmaz" denilmektedir. Oysa bu kararda bahsi geçen hak düşürücü sürenin gerçek kişiler için geçerli olduğu ve ancak özel mülke konu yerlerde uygulanabileceği, hazine ve orman yönetimini bağlamayacağı görülmüştür.

T.C. Anayasasının 169'ncü maddesinin son fıkrasında "orman sınırlarında daraltma yapılamaz", hükmü yer almasına rağmen Anayasaya aykırı olarak çıkarılan yasa halen orman niteliğini taşıyan bir yerin her nasılsa tapu kaydını eline geçirmiş kişilere sahiplik hakkı getirmekte Devlet Ormanlarının mülkiyeti devrolunamaz kuralına da ters düşmektedir.

Orman niteliğinde bir yerin Medeni Kanunun 999. maddesi hükmüne göre de özel mülk olarak tapuya tescili olanaksızdır. Bu hüküm karşısında da, hak

düşürücü süreden bahsedilmesi mümkün değildir.

Yerleşik Yargıtay içtihatlarında, Hukuk Genel Kurul kararlarında, 3402 sayılı Kadastro Yasasının 12 inci maddesinde düzenlenen 10 yıllık hak düşürücü süre geçmiş de olsa, "Hazinece açılan ve Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerdir iddiasına dayanan davalarda 10 yıllık hak düşürücü sürenin bir dava koşulu olarak ele alınıp değerlendirilmeyerek, işin esasına girilip dava konusu taşınmazın niteliğinin daha açık bir anlatımla özel mülkiyete konu olup olmayacağının tespit edilmesi gerekmektedir" denilmektedir.

Hazinenin, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yer iddiası ile açacağı iptal davaları 3402 sayılı yasanın 12/3 maddesindeki hak düşürücü süreye bağlı değildir Kamu mallarından olan ormanların yasal olmayan bir şekilde ele geçirilip kişiler adına haksız bir şekilde tespit ve sınırlandırma yapılması, hak düşürücü süre tanımlamasına gidilmesi yasa gerekçesinde yazdığı gibi değil, tersine kamu ve toplum yararına aykırı, toplumsal adaleti yaralayıcı, bozucu, işgalleri ödüllendirici bir yaklaşımdır.

Nedeni bilgisizlikten, çalışma sahasının çok büyük olmasından, personel yetersizliğinden, ihmalden, suistimalden v.b gibi nedenlerden bile olsa 3402 uygulamalarına itirazlar ne yazık ki her orman biriminde zamanında yapılamamıştır. Bu gerekçelerin faturasını ormanlara kesmek ve idarenin dava açma hakkını sınırlamak hukuksuzluktur. Bu yasa, milyonlarca hektar orman alanı içinde yer alan eylemli orman alanları için yok etme emri olacak, ormanların tahribatını hızlandıracaktır.

Dava konusu olan arazilerin mahkemelerce gerçek vasfının tespiti hukuka aykırı bir işlem değil, kesinlikle adaleti sağlamak adına.

Bugün, 10 yıl geçtikten sonra, kamu tarafından açılıp, kazanılan, yüzlerce dava adaletsizliği değil, adaleti, hakkaniyeti sağlamış, kamu ve toplum yararı sağlanmıştır.

Kamu arazilerinin işgalini özendiren, kıyıları ve ormanları kapanın elinde bırakan, iktidar ve muhalefet partilerinin uzlaşmasıyla bir seçim yatırımı olarak TBMM'den geçen ve Anayasa'ya aykırı bu Kanunun, iptal başvurusu için yasal süre dolmak üzeredir. Bu süre geçtikten sonra, Kanunun iptal edilebilmesi için geriye sadece uzun bir süreç olan, itiraz yolu kalmaktadır. Taraflardan birinin konuyu dava etmesi sonucu, davaya bakmakta olan mahkemenin 5841 sayılı Kanun hükmünü Anayasaya aykırı görmesi veya tarafların aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varması ile konu Anayasa Mahkemesine taşınabilecektir.

Not: Makaleyi denetleyen ve geliştiren İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Çevre ve Orman Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Aynur AYDIN ÇOŞKUN'a teşekkürlerimi sunarım.

¹14.03.2009 tarih ve 27169 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

²3402 sayılı yasanın 12/3. maddesinin Anayasasının 2, 23 ve 35'nci maddeleri ile 153'ncü maddesinin son fıkrasına aykırılığı ileri sürülerek iptaline ilişkin talebi karara bağlayan Anayasa Mahkemesinin 8.10.1991 tarih ve 1991/9-36 sayılı kararı

YENİ DÖNEME BAŞLARKEN

18 Nisan 2009'da yapılan 53. Olağan Genel Kurulu geride bıraktık ve yeni bir döneme başladık. 2002 yılından beri görev yapan yönetim kurulları yoğun ve stresli bir mücadele sonunda Derneğin yıllardır bekleyen iki önemli sorununu çözmüş ve iki büyük projeyi Derneğe kazandırmışlardır. Büyük bir özveri ile çalışan bu yönetim kurulları Dernek tarihinin önemli mihenk taşları olmuştur.

Belirli sorunlarını çözmüş olan TOD'un, bu dönemde yoğun bir çalışma dönemine girmesi genel kurul öncesi herkesin ortak isteği ve dileği olarak ortaya konulmuştur. Genel kurulda da üyelerin büyük çoğunluğunun önerdiği iki konu vardı: 1- Genç üyelerin derneğe kazandırılması, 2- Ormancılık sorunlarına sahip çıkılarak, aktif yaklaşımların sergilenmesi.

Bu talepler dikkate alınarak daha yoğun bir çalışma sürecini sürdürebilecek ve üye tabanımızda daha geniş kesimi kucaklayacak bir yönetim kurulu oluşturulmuş ve genç üyelerimiz de yönetim kurulunda yer almıştır. Geçmişin olumsuz ve gereksiz çekişmelerini bir kenara iterek, yoğun bir çalışma döneminin koşullarını yaratmalıyız. Artık çalışmama ve üretmeme lüksümüz ve gerekçemiz olamaz, olmamalıdır.

Ormancılığımızın, meslektaşlarımızın ve özellikle de genç meslektaşlarımızın sorunları her geçen yıl artarak devam etmektedir. Ormancılık, herhalde son yıllardaki kadar kişisiz, duyarsız, ilgisiz ve sorumsuz bir dönem yaşamamıştır. Mecazi olarak söylemek gerekirse, sanki meslek kamuoyumuzun üzerine ölü toprağı serpilmiştir. Politik görevlendirmelerde "liyakat", "yetenek", "deneyim" gibi kavramlar tamamen ortadan kaldırılmıştır. Üst yönetimde görev alan meslektaşlarımızın siyasi kadrolar üzerinde hiçbir etkinliği kalmamıştır. Bırakınız mesleğin sorunlarını savunmayı, bunları siyasi kadrolara bile iletememişlerdir. Ütopik söylemlerle siyasi kadrolara yaranmak başarı ölçütü olmuş ve bu durum adeta gelenek haline gelmiştir. "Beş yılda Trakya Bölgesi kadar ağaçlandırma yapacağız" gibi politik söylemlere karşın, gerçeğe bu n u doğrulamamaktadır. Siyasal iktidar bir yandan yasal ve Anayasal düzenlemelerle orman talanının önünü açarken, öte yandan bu olumsuzlukları örtbas etmek için gerçekleştirilmesi olanaksız projelerle kamuoyunu yanıltmaktadır.

Yeni yönetim dönemimizde ormancılıkta daha kötü günler ve uygulamalar gündeme gelebilir.

Buna hazırlıklı olmalıyız. Orman fakülteleri, ormancı meslek örgütleri ve konu ile ilgili sivil toplum kuruluşları ile geniş bir mücadele cephesi oluşturulmalıdır. Bir yandan "Ormanlarımıza Sahip Çıkalım Birliği" OSB'nin kapsamı genişletilirken, diğer yandan kamuoyu desteğini sağlayıcı etkinlikler tüm ülke düzeyinde temsilciliklerimiz kanalıyla sürdürülmelidir.

Çalışma programımızda ve gelişen koşullarda gerçekleştireceğimiz etkinliklerde anlayışımız çizdiğimiz bu çerçevede olacaktır. Özellikle bir konuyu vurgulamak istiyoruz; üyelerin aktif olması, yönetimleri de harekete geçirir, yönetim kurulu olarak üyelerimizin uyarı, öneri ve katkılarını bekliyoruz. Bu konuda özellikle WEB sitemiz ile iletişim kurulmasını bekliyoruz. Düşüncelerinizi bu yoldan Derneğe iletebilirsiniz. Bu konuda geri dönüşler de yapılacak ve sağlıklı bir diyalog oluşturulacaktır.

Rixos tahsisleri, Dernek ve İktisadi İşletmenin faaliyetleri ile harcamalarında üyelere bilgi verilecek, şeffaflık sağlanacaktır.

Bu duygularla bizlere verdiğiniz desteğinize teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

TOD YÖNETİM KURULU

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ 53. GENEL KURULU YAPILMIŞ VE DERNEK ORGANLARI OLUŞTURULMUŞTUR

TOD 53. Genel Kurulu 18 Nisan Cumartesi günü aşağıdaki gündemle toplanmıştır. Genel kurul, 52. Dönem Yönetim Kurulu üyelerinden Aydın GERİŞ'in Genel Kurulu açış konuşması ile başlamış, ardından bir dakikalık saygı duruşu yapılmış ve istiklal marşı söylenmiştir. Divan Başkanlığına Abdulkadir ÖZDEMİR'in seçilmesi ile Divan oluşturulmuştur. 52. Dönem Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa YUMURTACI'nın sunuş konuşmasından sonra 53. dönem Genel kuruluna davetli konuklar tanıtılmış ve bir kısmı söz alarak konuşmalarını yapmışlardır. Konuşma yapan konuklar sırasıyla, Dr. Hasan SELÇUK, Ferruh ATBAŞOĞLU, Şükrü ABBASOĞLU, Nevzat CEYLAN, Yücel COŞKUN, Yücel GÜL ve Tahsin AKALP'tir.

Konukların konuşmalarından sonra 52. Dönem Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa YUMURTACI 3 yıllık faaliyetleri anlatmıştır. Denetleme Kurulu Başkanı M. Yaşar İNAN faaliyetler konusundaki denetleme raporunu sunmuş ve yönetimin faaliyetlerinden dolayı aklanmasını önermiştir. Faaliyet raporu üzerinde üyelere 10'ar dakika süre ile konuşma hakkı verilmiştir. Toplam 13 üye (Ahmet DEMİRTAŞ, Yüksel ERDOĞAN, Erdoğan ATMIŞ, Salih SÖNMEZİŞİK, Metin ŞENOL, Altan HINCAL, Mehmet GÖÇEBE, Gürel DEMİREL, İlyas ORAL, Rızkullah MUALLAOĞLU, Fevzi YILMAZ, Tamer YILMAZ ve Salih USTA) konuşma hakkını kullanarak lehte veya aleyhte konuşma yapmıştır. Uçkun GERAY ve Summani CAN başta olmak üzere ölen üyelerin anılması ile başlayan konuşmalarda altı

çizilen konular aşağıya çıkarılmıştır

- Yeni binada TOD'a ait özellikler öne çıkarılmalı,
- Her üye genç bir üye kazandırmalı ve dinamik bir yapı kurulmalı,
- Ormancılık dışı kamuoyuna eğitim ve tanıtım yapılmalı,
- Temsilciler yönetmeliği oluşturulmalı,
- TOD'da öğrenciler staj yapabilmeli,
- Ormancılık sorunları kamuoyuna iyi anlatılmalı,
- Havza yönetimi öne çıkarılmalı,
- Web sayfası güncellenmeli ve zenginleştirilmeli,
- Uluslar arası süreçler izlenmeli,
- Demokratik ve şeffaf olunmalı,
- Diğer ormancılık örgütleri ile birlikte mücadele edilmeli,
- Gençlere seminerler, kurslar verilmeli, üyelik koşulları oluşturulmalı,
- Üyelik Rixos üzerinden değil, çalışma ve hizmet temelli olmalı,
- Mera yasası üzerinde çalışma yapılmalı,

- Projeler gündeme getirilmeli,
- Ekoturizm çalışması önemlidir, geliştirilmeli,
- Su sorunu üzerine daha etkili olunmalı,
- Genel Kurullarda ormancılık sorunları da tartışılmalı.

Konuşmaların bitiminde Mustafa YUMURTACI eleştirileri yanıtlamıştır. 52. Dönem bütçesi hakkında Sayman Ahmet AKER tarafından bilgi verilmiştir. Yapılan oylamada 52. Dönem Yönetim ve Denetim Kurulu faaliyetleri oyçokluğu ile aklanmıştır.

Gündem gereği tüzük değişiklikleri görüşülmüştür. Tüzük değişiklikleri konusunda gerekçenin açıklanmasından sonra birer üye leyhte ve aleyhte konuşmuş ve oylamalar yapılmıştır.

Antalya'ya şube açılması önergesi reddedilmiştir.

Bütçe komisyonunun hazırladığı bütçe kabul edilmiş, daha sonra iki liste üzerinden seçimler yapılmıştır. Seçimler sonucunda 53. dönem TOD Yönetim Kurulu, Denetleme Kurulu ve Onur Kurulu asil ve yedek olarak aşağıdaki şekilde oluşmuştur.

YÖNETİM KURULU - ASİL

Mustafa YUMURTACI
Fevzi KALELİ
Ahmet AKER
Hüseyin ÇETİN
Sezai KAYA
Ozan ÇEKİÇ
Serkan AYKUT
Murat ALAN
Kemal KAYA

ONUR KURULU - ASİL

Abdülkadir ÖZDEMİR
Korkut TOKER
M.Yaşar İNAN
Zeki GİRGİN
İhsan KAYA

DENETLEME KURULU - ASİL

Aydın GERİŞ
Ömer KESKİN
İsmail İKİLER

YÖNETİM KURULU - YEDEK

Nihat ÖZ
Kubilay ÖZYALÇIN
İbrahim BİROĞLU
A.Yaşar TİMUR
Ertan ÖZUĞURLU
Hikmet KARADUMAN
Mehmet Ali TAN
Hasan Basri ÇAPANOĞLU

ONUR KURULU - YEDEK

Mutlu BOZ
Celal ÇOBAN
Mustafa TAPAN
Hüsamettin ATA
Erdoğan ÖZER

DENETLEME KURULU - YEDEK

Alaettin KENDİR
Kemalettin GELDİ
Murat ÇAVUŞOĞLU

GÜNEY KORE ORMAN KOOPERATİFLERİ BİRLİĞİ' NİN ZİYARETİ VE AKLA GELENLER

Ahmet Demirtaş

A radan dört yıl geçtiği için herkes anımsamayabilir. 2005 yılı nisan ayında Güney Kore Devlet Başkanı ve beraberinde bulunan çeşitli kesimlerden oluşan kalabalık bir topluluk, Türkiye' yi ziyaret ettiler. O günlerde Güney Kore Devlet Başkanı ile otomotiv sektörünün temsilcilerinin görüntüleri ve konuşmaları gazete, televizyon haberlerinde yer aldı. Haberlerde, Devlet Başkanı ile birlikte Güney Koreli iş adamlarının görüşmeleri ön plandaydı. Oysa iş adamlarının yanında ekonominin değişik sektörlerinden çok sayıda insan

gelmişti. Gelenlerin arasında bulunan Güney Kore Orman Kooperatifleri Birliği'nin (Forestry Cooperatives In Korea)yetkilileri 15 Nisan günü Türkiye Ormanlık Kooperatifleri Merkez Birliği'ni (OR-KOOP) ziyaret etti. Raslantı sonucu öğrendiğim bu ziyarete katılma isteğimi, OR- KOOP yetkilileri olumlu karşıladığından izleme fırsatı buldum. Güney Kore Orman Kooperatifleri Birliği Başkanı, OR-KOOP Başkanı ve uzmanları ile birlikte katıldığım toplantı; birçok açıdan yararlı oldu. Toplantı bizim için Kore Ormanlığını tanıma fırsatı yarattı. Yeri gelmişken

belirteyim. Bu yazı o ziyaretten sonra 23 Mayıs 2005 tarihinde kaleme alındı. Ama yine de güncelliğini koruduğunu sandığımdan öğrendiğim bilgileri ve izlenimlerimi paylaşmak istedim.

Birlik yetkililerinin belirttiğine göre; Türkiye' de; 300 bin orman köylüsü aileden 230 bin kişi OR-KOOP'a bağlı kooperatif ortağıdır. 2100 kooperatif, 26 Bölge Birliği OR- KOOP çatısı altında örgütlenmiştir. Meslektaşlarımızın çoğunun OR- KOOP'a ilişkin olarak bilgileri olduğundan ayrıntıya girmeyecektir. Bunun yerine Güney Kore ormanları,

ormancılığı, Orman Kooperatifleri Birliği ve çalışmaları aktarılmaya çalışılacaktır.

Güney Kore'de; 144 Bölge birliği içinde bulunan 15 bin birim (Kooperatif olarak tanımlanamayan bir çeşit çiftçi örgütü) bulunmaktadır. Bu örgüt üyelerine rehberlik etmekte ve kaynak bulmaktadır.

Güney Kore'de yıllık ortalama yağış 1200 mm civarındadır. Bunun 600-700mm'si yaz aylarında gerçekleştiğinden ülke şiddetli bir erozyon tehdidi altında bulunmaktadır. 1955 yılında;

“Erozyon ve Yoksullukla Mücadele Kampanyası” başlatılmıştır. Bu kapsamda; Erozyon tehlikesine karşı ülke genelinde planlama yapılmış. Kamuözel mülkiyet ayrımı yapılmaksızın, erozyon tehlikesi olan alanların ağaçlandırılması zorunluluğu getirilmiştir. Fidanları devlet karşılamıştır. Ağaçlandırma yapılan yerlerin çoğu özel mülktür. Ülke genelinde devlet + köylünün katıldığı 15 bin organizasyon oluşturularak (tam olarak kooperatif tanımlaması yapılamıyor) toplam 4 milyon hektar ağaçlandırma yapılmıştır. Bu

organizasyonların kooperatifle şirket arasında bir statüde olduğu anlaşılmıştır. Ağaçlandırma yapılan yerler kişilere verilmiştir. Yaklaşık 300 bin kişi bu örgütlenmede yer almıştır. Kişi başına ortalama 10 ha. ağaçlandırmayla oluşturulmuş orman düşmektedir. Ziyarete gelen birlik başkanının da 30 ha. ormanı olduğu belirtilmiştir. Uygulamalarda kendi arazisinin yanında kamu arazisi de kişilere verilmiştir. Ağaçlandırma için planlanmış yerde başka bir etkinliğe izin verilmediği gibi, ormandan vazgeçilmesi de söz

konusu değildir. Yalnızca tür değişikliğine izin verilmektedir.

Arazi özel ya da kamu mülkiyeti ayrımı yapılmadan bir bütün olarak planlanıp yönetilmektedir. 1954-1980 döneminde 11 milyar fidan dikilmiştir. Başlangıçta yalancı akasya (*Robinia pseudoacacia* L.) ve çam türleri seçilmiş olmasına karşın, günümüzde melez (*Larix*), çam (*Pinus*) ve meşe (*Quercus*) türleri yeğlenmektedir. Yönetim süreleri 2040 yıl olarak belirlenmiştir. Bu ormancılık etkinliğinden elde edilen gelir geçimi sağlamaya yetmemekte ama ek gelir sağladığı belirtilmektedir.

Güney Kore'de 2,4 milyon hektar doğal orman devlet mülkiyetinde bulunmakta ve devlet tarafından yönetilmektedir. Bu ormanlar koruma ormanı olarak algılanmakta ve yönetilmektedir.

Ağaçlandırılarak oluşturulan ve Özel Orman niteliğindeki yerler ise 4 milyon hektardır.

Bu ormanlar devletin belirlediği ilke ve kurallarla yönetilmektedir. Toplam olarak 6,4 milyon hektar orman alanı bulunmaktadır.

Odun Tüketimi:

Güney Kore'nin yıllık odun tüketimi 27 milyon metreküptür. Bunun 1,8 milyon metreküpü kendi kaynaklarından karşılanmakta, gerisi dışarıdan satın alınmaktadır. Yakacak olarak kullanılan miktar çok azdır. Kendi kaynaklarından üretilen odunun %83'ü (1,4 milyon metreküp) mantar üretiminde kullanılmaktadır. Mantar üretimi için çoğunlukla meşe odunları kullanılmaktadır. Odundan mantar üretimi özel ortamlar oluşturularak (az miktarda doğal ortamda üretilenle biliyor) gerçekleştirilmektedir. Mantar üretilen odunlar daha sonra, bizim

"MDF" olarak bildiğimiz levhalara benzer levhaların yapımında kullanılmaktadır. Böylece odundan iki aşamalı bir yararlanma söz konusu olmaktadır.

Güney Kore Orman Kooperatifleri Birliği'nin yöneticisi; bizim tanıdığımız ve alışkın olduğumuz köylü tipi ve alışkanlığı göstermemekte, işadamları gibi davranışlar sergilemektedir. Muhatabı OR-KOOP ile orman ürünleri işleyecek tesisleri kurma ve kredi olanaklarını görüşmek veya orman ürünleri ticareti yapmak gibi konuları konuşmak onlara daha sıcak gelmektedir. Bu alanlarda başarılı olduklarından olsa gerek; son yıllarda başka ülkelerde arazi kiralarak ağaçlandırma çalışmaları yapmaktadırlar. Vietnam'da 10 bin hektar araziye 20 yıllığına kiralarak; yönetim süresi 6 yıl olarak belirledikleri yalancı akasya ağaçlandırması yapmışlar. Kağıt fabrikasını da Vietnam'da kurarak kağıt elde etmektedirler.

Sonuç:

Bu noktada gönderme yapmadan nasıl durulur. Yıllardır "Kore Modeli" diye diye kafa ütölüyor, bu modeli ütopyaya dönüştürmek isteyenler; işte size Kore ormancılığı! İkinci Dünya Paylaşım Savaşından sonra geliştirilen "yeni sömürgecilik" uygulamalarında, bizim gibi ülkelere Güney Kore örnek gösterilir. Emperyalizmin bu yeni uygulamasında; işbirliği içinde montaj, tekstil, gibi sektörler ağırlık kazanır. Ekonominin ne denli bir bağımlılık içinde olduğu, son yaşanan 'Kore Krizi' ile bir kez daha görüldü. Öve öve göklere çıkarılan bu ülkenin ormancılık politikası neden bizim yetkililerin ilgisini çekmez? Bırakın orman alanlarının satılmasını, özel mülk olan yerlerde bile ağaçlandırma yapma zorunluluğu getirildiği gibi bu amaçtan vazgeçmek isteyenlere göz yumuluyor.

1970-1980 döneminde biz ormancılardan en çok konuştuğu konulardan birisi de toprak sınıflandırmasıydı. Türkiye'de toprak sınıflandırması ve arazi kullanım planlaması yapılması zorunludur. Planlama bitirilmeden yapılacak olan ağaçlandırma, tarım, ormancılık, sanayileşme, kentleşme vb. etkinliklerin isabetli olmayacağı açıktır. İşin ilginç yanı, öteki çalışmalar gibi ağaçlandırma çalışmaları da bugün bile arazi kullanım planlaması yapılmadan günü birlik kararlarla yürütülmektedir.

Nedense 'Özel Ağaçlandırma' deyince; bizimkilerin aklına yalnızca ve öncelikle hazırda ormanlar geliyor. Kamu malı olan hazır ormanı (bozuk orman olarak nitelendirip) şahıslara özgüleyerek ağaçlandırma yaptırmak düşünülüyor. Erozyonla mücadele ise "Dünya Ormancılık Günü" törenlerinde akla geliyor. Öte yandan, "orman niteliğini kaybettiği" gerekçesi ile orman rejimi dışına çıkarılan yerleri satılıp paraya dönüştürmeyi kolaylaştıracak yasal düzenlemelere öncelik veriliyor. Maden Kanunu, Turizmi Teşvik Kanunu, 2A Yönetmeliği, İzin Yönetmeliği, fidanlıkların kapatılması vb. hukuksal düzenlemeler var olan ormanlarımızı gıdım gıdım kemirmeye yöneliktir.

"Milli Ağaçlandırma ve Erozyonla Mücadele Seferberlik Eylem Planı" hazırlanarak; gerçekte, 5 yılda 116 bin hektar ağaçlandırma yapılmasına karşın, aynı dönemde 2,3 milyon hektar alanın ağaçlandırılacağı yanılışmasını yaratmak isteyenlere ne demeli? Türkiye'nin örnek aldığı Kore'de ise Ormanların tümü "koruma ormanı" olarak yönetilmektedir. Sanırım bu iki veri her şeyi açıklamaktadır.

* Kırsal Çevre ve Ormancılık Sorunları Araştırma Derneği üyesi. Emekli Orman Mühendisi.

SEÇİM RÜŞVETİ=2/B TALANI

Salih SÖNMEZİŞİK Orman Yük. Müh.

TBMM'de 15 2009 tarihinde çıkarılan "Ek maddeler ile güçlendirilmiş" 2/B talanının hızlandırılmasına ilişkin hazırlık yasa'sının, olası tehlikeleri konusunda, 16 Ocak 2009 tarihinde, sizleri uyaran kısa bir ileti yazmış ve yasa kesinleştiğinde neler yapabileceğimizi yeniden değerlendireceğimizi belirtmiştim. Beklemedeydik. Çünkü ne olur olmaz Çankaya'daki AKPlı yasayı onaylamayabilir hatta eksik ve yeterli bulmayarak hükümete geri gönderebilirdi.

Ancak ne ki bildiğimiz gibi 5831 Sayılı bu Kanun 26 Ocak 2009 tarihinde onaylanıp, 27 Ocak 2009 tarih ve 27123 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. O günler ve sonrası seyahatlerde bulunmam, ayrıca çok sevdiğim ve çok yakın mücadele arkadaşım Prof. Dr. Uçkun GERAY hocamın vefatı nedeni ile yazabilmek için zaman üretmedim. Şimdi size, ayrıntıya girmeden, **olabildiğince kısa** bir bilgilendirme notu göndermeye çalışacağım.

Çeşitli kaynaklardan okuduğunuzu biliyorum ama isterseniz bu yasaya birlikte yeniden bir gözatalım ama öncelikle bu yasa'nın adı ne ona bir bakalım. **TAPU KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN.** Ne komik değil mi? Kanunun adına bak, içeriğine ve uygulandığında yaratacağı sonuçlara bak. Siz, 1934 tarihli Tapu Kanunu ile 1987 tarihli Kadastro Kanunu'nda değişiklik yapıyorsunuz ama araya Anayasa değişikliği yaparak gerçekleştirmediğiniz 2/B talanını sıkıştırıyor, bu da yetmiyormuş gibi yasa parlamentoda görüşülür iken, verilen Korsan Önergeler ile, Kamuoyunu ve oturumları takip eden cılız muhalefeti atlatarak orman talanına yeni ve yasal bir boyut kazandırılıyorsunuz.

Olacak iş değil bu diyorsanız, yanılıyorsunuz. Çünkü siyasi iktidarların ilk oyunu değil yaşadığımız. Önceki yıllarda çevresel değerlerimiz, Ormanlarımız ve Ormancılığımızla ilgili olarak yapılan birçok **yıkım düzenlemeleri**, yapılan hukuksal savaş sonucu önlenemediği için politikacılar strateji geliştirdiler. Ülkemizde gelişen çevre duyarlılığı, bu bağlamda hızla yaygınlaşan örgütlenmeler ve sizin gibi mücadeleyi bırakmayan aydın bireylerden çekindikleri için kaçak güreşmeye başladılar. Sözgelimi 2/B alanlarının işgalcilere satışını düzenleme amacı ile çıkarılan yasalar Anayasa mahkememizce tam 4 kez iptal edilmiştir. İptal edilen bu yasalar içerik olarak aynı olmasına karşın, yukarıda değindiğim gibi, başka yasal değişikliklerin aralarına sıkıştırılan korsan düzenlemeler idi. İptal edilen bu düzenlemelerin incelenmesi bu yazının içeriğine sığmaz. Keşke zaman bulabilsem, bu süreci ve yapılan hainlikleri size

görüntüleri ile anlatabilsem. Kaldı ki, sevgili Kumsal Yenilmez'in de böyle bir yaklaşımı vardı. Umarım bir gün... Ancak aynı format ve ruhsuzluğu yineleyen yeni yasanın, geçersizliğini birlikte inceleyelim.

Bu yasanın içerdiği hükümler;

A-Anayasamızın 44. Maddesi'ndeki Devlet, toprağın verimli olarak işletilmesini korumak ve geliştirmek, erozyonla kaybedilmesini önlemek ve topraksız olan veya yeterli toprağı bulunmayan, çiftçilikle uğraşan köylüye toprak sağlamak amacı ile gerekli tedbirleri alır.....Topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçiye toprak sağlanması, üretimin düşürülmesi, ORMANLARIN KÜÇÜLMESİ ve diğer toprak ve yer altı servetlerinin azalması SONUCUNU DOĞURAMAZ ilkesine kesinlikle aykırıdır.

B-Sözü edilen bu yeni yasa; orman alanlarımızı, tarım alanlarımızı, meralarımızı, yaban hayatı dahil her tür biyolojik çeşitliliğimizi yok edeceği için Anayasamızın 56. Maddesi'nde ruhunu bulan "Herkes sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahiptir. Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek devletin ve vatandaşların ödevidir hükmüne de aykırıdır.

C-5831 Sayılı bu yeni yasa; önceki yasaların sebep olduğu gibi, orman alanlarımızın yıkımını tetikleyeceği için, Anayasamızın 169. Maddesi'nin 1. Fıkrası'ndaki Devlet, ormanların korunması ve sahalarının genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır hükmüne tamamen aykırıdır.

D-Daha önce söylediğimiz gibi, 2/B alanlarının değerlendirilmesine ilişkin çıkarılan yasaların Anayasa Mahkemesi'nce çeşitli tarihlerde iptal edilmiştir. Bu engeli aşmak isteyen AKP Hükümeti 2003 yılında 2 kez Anayasa değişikliği gerçekleştirmiş ama, bu Anayasa değişiklikleri, zamanın Cumhurbaşkanı Sayın Ahmet Necdet SEZER tarafından iki kez veto edilmiştir. Ne ki, bu çok önemli uğraşını başaramayan iktidar ülkemiz için hayati önem taşıyan yerel seçimlerden 2 ay gibi kısa bir süre öncesi, arkadan dolanarak şark kurnazlığı yaparak çıkardığı bir **OLDUBİTTİ DÜZENLEME ile seçmenine SEÇİM RÜŞVETİ verme becerisini göstermiştir. Yasa bu haliyle de Anayasamızın 169. Maddesi'nin 3. Fıkrası'ndaki **Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyete ve eyleme müsaade edilemez. Ormanların tahrip edilmesine yol açan siyasi propaganda yapılamaz** hükmüne taban tabana zıtlık içermektedir ve yasa ile kısa sürede, yani seçime kadar, bu nedenle de mücadele edilmeye başlanmalıdır. Özellikle de muhalefet partileri 2/B alanlarının yoğun olduğu İstanbul, Antalya, Muğla,**

İzmir, Balıkesir, Ankara, Adapazarı, Giresun, Trabzon, Mersin gibi il ve bu illerin ilçelerinde iktidarın bu, **OYA DÖNÜK OYUNUNU**, bozmalıdır.

E-Bu yeni korsan yasa ile 6831 Sayılı Orman Kanunu'nun 7. ve 9. maddelerine ekler yapılarak, 70 yıldan bu yana ormanların sınırlandırılması (yani bir yerin orman alanı, tarım alanı, mera alanı veya hal-i arazi olarak vasıflarının tayin ve tespit işlemi) **Orman ve ziraat mühendislerinden oluşan, Orman Kadastro Komisyonlarından alınarak, hiçbir eko sistem eğitimi görmemiş Kadastro elemanlarına devredilmiştir.** Böylece ormanların sınırlandırılması ve hataların düzeltilmesine ilişkin var olan Anayasal, yasal düzenlemeler ile Yüce Yargıtaın yüzlerce İçtihad Kararı hiçe sayılmıştır.

F-Bu yeni Yasa'nın en tehlikeli yönü orman rejimi dışına çıkarılan alanların "işgalcileri adına tespit" edilmeleridir. Oysa 6831 Sayılı Orman Kanununa göre **Orman niteliğini kaybettiği için (nitelik nasıl kaybettiriliyor ise) orman rejimi dışına çıkarılan alanlar hazine adına tescil edilmektedir.** Anayasamızın **Orman Köylüsünün Korunması**, başlıklı 170. Maddesi ise orman rejimi dışına çıkarılan bu alanların (yani 2/A ve 2/B alanlarının, ne acı halkımız sadece 2/B'yi ezberlemiş) **ORMAN İÇİ KÖYLER HALKINA TAHSİSİ'ni (ÖZGÜLENMESİ'ni)** emirliyor. Dolayısı ile yasa bu haliyle Orman Kanunu ve Anayasamızın 170. Maddesi'ne de aykırıdır.

PEKİ, ÇEVRECİLER OLARAK NE YAPMALIYIZ?

Bana göre, Anayasa'ya inat düzenlendiği için bu yasa, eğer önüne götürülürse, yüce mahkeme tarafından yeniden iptal edilebilir. Çünkü bundan önce bu yeni yasa'ya tıpatıp benzeyen bir yasa yüce mahkeme tarafından iptal edilmiştir. İsterseniz, kıyaslamayı kolaylaştırmak için iptal edilen eski yasayı ve bugünkü yasayı alt alta yazalım.

1-1987 Tarih ve 3402 Sayılı Kadastro Kanunu

Madde 45: Orman dışına çıkarılmış ve çıkarılacak yerlerde; değişik 6831 Sayılı Orman Kanununun 2. Maddesi'nin (B) bendinde belirtilen şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim sahaları ile tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık(Antep fıstığı) gibi tarım arazileri, 31.12.1981 tarihinden önceki vergi kaydı veya geçerli bir belgeye dayanmak şartıyla 14. Maddeye göre zilyetleri adına tespit edilir. Zilyetlik müddeti 31.12.1981 tahinden geriye doğru hesaplanır.

6831 Sayılı Orman Kanunu veya ek ve değişikliklerine göre orman kadastrosu yapılarak evvelce hazine adına tespit veya tescil edilmiş yerlerde de yukarıdaki hüküm aynen uygulanır.

2-27.01.2009 tarih ve 5831 Sayılı Kanun

Ek Madde 4: 6831 Sayılı Orman Kanununun 20.06.1973 Tarihli ve 1744 Sayılı Kanunla değişik 2. Maddesi ile 23.09.1983 tarihli ve 2896 Sayılı, 05.06.1986 Tarihli ve 3302 Sayılı Kanunlarla değişik 2. Maddesini (B) bendine göre Orman Kadastro

Komisyonlarınca Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerler, fiili kullanım durumları dikkate alınmak ve varsa üzerindeki muhdesatın kime veya kimlere ait olduğu ve kim veya kimler tarafından ne zamandan beri kullanıldığı kadastro tutanağının beyanlar hanesinde gösterilmek sureti ile, bu kanunun 11. Maddesinde belirtilen askı ilanı hariç diğer ilanlar yapılmaksızın öncelikle kadastrosu yapılarak Hazine adına tescil edilir.

Evet, yukarıda açıkça yazılan maddeleri kısaca özetlersek; ilk sıradaki 3402 Sayılı Kadastro Kanununun 45. Maddesi; 2/B alanlarının, işgalcileri adına tespit ve tescilini öngörmektedir. Bu Anayasamızın 169 ve 170. Maddesine aykırı bulunduğu için yüce mahkeme tarafından 01.06.1988 Tarih, 1987/31 Esas ve 1988/13 Karar Sayılı Karar ile iptal edilmiş ve karar Resmi Gazete'nin 20.08.1988 Tarih ve 19905 Sayılı nüshasında yayımlanmıştır.

İkinci sırada belirtilen 5831 Sayılı Kanunun Ek 4 Maddesi ise; 2/B sahalarının acilen kadastrosu yapılarak tespitinin işgalcileri adına ancak tescilinin Hazine adına yapılmasını içermektedir ki, bu trajikomik bir olaydır. Çünkü orman sınırları dışına çıkarma işlemlerinin başladığı 1973 yılından bu yana bu yerler (yani 2/B olarak adlandırılan yerler) uygulamanın yapıldığı orman, devlete ait ise Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılır ve tapuda Hazine adına tespit ve tescili yapılmaktadır.

Hal böyle iken; yani yıllardır Hazine adına tespit ve tescil edilen orman rejimi dışına çıkarılan alanların muhdesatları ile birlikte işgalcileri adına tespit yapılması Anayasaya karşı yapılmış çok büyük hile ve suçtur. Bunun için öncelikle, yeniden söylüyorum;

a-Seçimlere yönelik popülist böyle bir aldatmacayı bozmak durumundayız. Öncelikle hepimizin en yakın sürede, Anayasaya dava açılması için, muhalefet milletvekillerine baskı yapmak gibi bir görevi üstlenmesi gerekir.

b-Önümüzdeki Mayıs-Haziran aylarında başlayacak yeni Orman Kadastrosu ve özellikle önceki yıllarda Hazine adına tescil edilmiş 2/B sahalarının işgalcileri adına yapılacak kadastro çalışmalarının köylümüz yerine, arazi rantiyecileri adına yapıp yapılmadığını denetlemeliyiz.

Sözgelimi çalışmalar sırasında kadastro ekiplerinin bileşeninde ormancı ve ziraatçı eleman yoksa buna müdahale edebilmeli. Eğer Anayasaya iptal için dava açılmış ise, yapılan çalışmaların Anayasamıza aykırı olması ve yapılacak uygulamalar nedeniyle geriye dönüşü olmayacak zararların yaşanabileceği gerekçesiyle dava sonuçlanıncaya kadar yürütmenin durdurulması talebi ile idari yargı nezdinde dava açabiliriz.

Sözgelimi bu uğraşı yörede yaşayan ve uygulamadan zarar görececek yüzlerce vatandaşlarımızdan birçoğu yerine getirebilir.

Sevgi ile kalın.

2/B' de KARANLIK YOL

Ferruh ATBAŞOĞLU YARGITAY 20. Hukuk Dairesi Onursal Başkanı

(Tapu Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun) adı ile 15.01.2009 da kabul edilen 5831 sayılı kanunla (4) ayrı kanunda değişiklik yapılmış ve torba kanun modası uygulanmıştır. Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, bu kanunda asıl amacın gizlenebilmesi için birbiri ile ilgili olmayan kanunlar bir araya getirilmiştir.

Şöyle ki (2644) s. Tapu Kanunu, (6831) s. Orman Kanunu, (3402) s. Kadastro Kanunu ve (492) s. Harçlar Kanununda yapılan değişiklikler bir torbaya doldurulmuştur. Burada asıl amaç (6831) s. Kanunun 2/B maddesi ile orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin, kanuna aykırı biçimde ele geçiren kimilerine rant sağlamak üzere dağıtımını sağlamaktır. Kanunun tümünü incelediğimizde, anılan (4) ayrı kanunda yapılan değişikliklerin doğrudan irtibatını kurmak olanaksızdır. Ayrıca bu karma şekli ile kanun yapma tekniğine de aykırıdır. Bu sütunlarda defalarca yazdığım makalelerimde bu kanunun önemini anlatmış ve çözüm yolları önermişim. Yıllardır toplumu meşgul eden, ülkemizin geleceği ile ilgili çok önemli bir konu olarak, araştırma, inceleme tespit ve orman yağmasına kapı açmadan konsensüs ile çözümü gerekirken, yerel seçimler arifesinde, yıldırım hızı ile karışımıza bir kanunlar yumağı çıkarılmıştır.

Bu çarpık oluşumu açıkladıktan sonra konunun özüne geçiyorum. Daha önceki yazılarımda, konferanslarımda, seminer ve panellerde açıkladığım gibi 2/B konusu YAPAY bir olgudur. Şöyle ki 1961 Anayasasının (131). Maddesi (17.04.1970) tarih ve (1255) s. Kanunlu değiştirilmiş ve nitelik kaybeden alanların orman sınırları dışına çıkarılması ilkesi Anayasaya yerleştirilmiştir. (1973) yılında çıkarılan 1744 s. Yasanın (2). Maddesi ile bu değişiklik hayata geçirilmiş, (1982) Anayasasının (169.) maddesinde (4.) fıkra olarak yine yerini almış ve 1983 tarihli (2896) sayılı, (1986) tarih (3302) sayılı Yasa ile varlığı korunmuş ve uygulaması sürdürülmüştür. Ormanlara darbe niteliğindeki bu zincirin son halkası bu kez

çıkarılan (5831) s. Yasadır.

Aslında (NİTELİK KAYBI) kavramı, gerçekte bağdaşmayan bilimsel dayanağı olmayan yapay bir kavramdır. Şöyle ki ülkemiz ormanlarında yasada tarif edilen şekilde tam nitelik kaybı doğal yolla olmamıştır. Ormanlar, insan eliyle ya da dozerle kesilip yok edilmiş, yerine tarla, narenciye bahçesi, villa, otel, spor alanı, otopark vb yapılmış, daha sonra bunun adına nitelik kaybı denilmiştir.

Doğal nitelik kaybı ülkemiz coğrafyasında gerçekleşmemiştir, kaldı ki;

Ormanların tahribi-yok edilmesi, yine (6831) s. Orman Kanununda suç sayılıp (90-97) maddelerinde cezai müeyyidesi gösterilmiştir. Daha sonra, suç sayılan eylemlere 2/B kılıfı geçirilip örtülü bir af oluşturulmuştur. Metni incelediğimizde başlığında 2/B'nin yer almadığı (5831) s.kanunun 11. madde halinde düzenlendiğini görüyoruz.

1-İlgili maddeleri ele aldığımızda (8.) madde şöyledir.

A-Madde 8: 21.06.1987 tarih (3402) s. Kd.Kanununa aşağıdaki maddeler eklenmiştir denilmiştir.

B-Ek Madde (2) de Harcırah Konusu

C-Ek Madde (3) de El birliği mülkiyetinin, paylı mülkiyete dönüştürülmesi gibi ilgisiz konular işlenmiş

D-Ek Madde (4) te ise birden bire **(HAZİNE ADINA ORMAN SINIRLARI DIŞINA ÇIKARILAN YERLERİN KADASTROSU VE TESCİLİ BAŞLIĞI ALTINDA 2/B KONUSU İŞLENMİŞTİR). [BU MADDEYE GÖRE (6831) S.KANUNUN (1744.2896-3302) S. KANUNLARLA DEĞİŞİK 2/B MADDESİ UYARINCA ORMAN SINIRLARI DIŞINA ÇIKARILAN YERLER, FİİLİ KULLANIM DURUMU NAZARA ALINMAK VE VARSA ÜZERİNDEKİ MUHDESATIN KİME VE KİMLERE AİT OLDUĞU VE KİM VEYA KİMLER TARAFINDAN NE ZAMANDAN BERİ KULLANILDIĞI, BEYANLAR HANESİNDE**

GÖSTERİLMEK SURETİYLE, BU KANUNUN 11. MD. DE BELİRTİLEN ASKI İLANI HARİÇ DİĞER İLANLAR YAPILMAKSIZIN ÖNCELİKLE KADASTROSU YAPILARAK HAZİNE ADINA TESCİL EDİLİR) hükmü konulmuştur. Bu madde çok yalın ve ucu açık bir maddedir. Şöyle ki, Hazine adına tescil edilen alanların nasıl değerlendirileceği ve ne olacağı meçhuldür. Bu alanlar orman sayılmadığına göre Hazine dilediğince tasarrufta bulunabilir.

a- İsteddiğine satabilir.

b- Dilediğine tahsis eder.

c- Dilediğine bedelsiz verebilir. Çünkü bu topraklar - Hazine adına tapulu özel mülk statüsü kazanır ve kamu malı niteliğinin dışında kalır. Kamu malı niteliği kaldırılınca hazine tasarruf hakkına sahip olur. Daha önce bu sonuçları içeren yasa değişikliği yoluna gidilmiş ama gerçekleştirilememiştir.

2-Ek-4. maddenin son fıkrasında [Kadastro çalışmalarına başlamadan önce Hazine adına çıkarılan yerlerin içinde özel kanunlarına göre değerlendirilmesi gereken alanların bulunup bulunmadığı ilgili Kurumlardan yazı ile sorulur. İlgili kurumlarca (15) gün içerisinde Kd. Müd. ne bilgi verilir. Bu süre içinde cevap verilmediği takdirde söz konusu alanların bulunmadığı yolunda cevap verilmiş sayılır.] şeklinde bir hüküm konulmuştur. Bu madde vahim sonuçlar getirebilir. Şöyle ki orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin içinde (kültür varlığı-doğal sit alanı-tarihi mekanlar-şehitlikler) bulunabilir.

15 gün içinde bilinçli veya bilinçsiz cevap verilmemesi halinde, çok değerli alanlar ve mekanlar boş alanlar gibi kullanıma terk edilir ve yok olur. Bu ülkemiz için büyük kayıplara neden olabilir. Neden 15 gün gibi kısa bir süre verilmiş, neden daha emin bir yol saptanmamıştır?

3-Aynı maddenin (4.) fıkrasında [Bu madde kapsamındaki kadastro ifraz ve tescil işlemleri (3194) s. İmar Kanunu ile (5403) sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı konusundaki kısıtlamalara tabi olmaksızın yapılır.] şeklinde sınırsızlık içeren bir maddeye yer verilmiştir. Oysa anılan kısıtlama hükümleri içeren kanunlarda (Kamu Yararı) ve ülke gerçekleri gözetilmiş iken bu kanun gereği yapılacak kadastro neden (İMTİYAZLI) hale getirilmiştir? Burada

sınırsız serbesti tanınmasının amacı nedir, kime veya kimlere yarar sağlayacaktır?

4-Yine bu kanunun 2 ve 4. maddeleri ile geçici 7 ve 8. maddelerinde, 6831 s. Orman Kanununa göre kurulan orman tahdit komisyonları tamamen dışlanmış ve Gn. Kadastro komisyonlarına bu kanun uyarınca işlem yapmak üzere yetki verilmiştir. Oysa orman tahdidi ve dışarı çıkarma işlemlerinin tamamen orman tahdit komisyonlarında olması, 6831 s. Orman Kanununun içerdiği ilke ve güvencelerin varlığını koruması gerekir. Şöyle ki orman tahdit komisyonları gerçek ihtisas komisyonlarıdır. Bu nedenle tüm tahdit ve dışarı çıkarma işlemlerinin bu komisyonlarda kalması zorunludur.

Ayrıca nitelik yitiren ormanların, dışarı çıkarılması ve değerlendirilmesiyle ilgili (2924 ve 4127) s. Yasalar halen yürürlüktedir. Bu durumda çelişen (3) ayrı yasanın varlığı karşısında izlenecek yol belirsizdir. Bu gelişki hukuki kaos yaratacaktır.

Ülkemizdeki orman varlığına baktığımızda;

Orman Genel Müdürlüğünün resmi verilerine göre ülkemizdeki orman alanı (20.199.296) ha. dır. Nitelik yitirdiği tespit edilip orman sınırları dışına çıkarılan alan (450.304) ha. dır. Dışarı çıkarma işlemi devam etmektedir. Dolayısıyla bu miktar sürekli artacaktır ve yeni 2/B alanları mutlaka oluşacaktır.

Bu tehlikenin önlenmemesi için hiçbir sebep ve gerekçe gösterilemez.

Anayasanın 169. maddesinin 4. fıkrası 6831 s.Yasanın 2/B maddesi varlığını korudukça, nitelik kaybı ve dışarı çıkarma devam edecektir. Bu felaket sonsuza dek süremez ve sürdürülemez. O halde ülkemiz ormanları yok olmadan, anılan Anayasa ve yasa maddeleri kaldırılıp, güzel ülkemiz çöl olmaktan kurtarılmalıdır.

GELECEK KUŞAKLARIN YEŞİL BİR ÜLKEDE YAŞAMAK HAKKINI YOK ETMEK HAKKI VE YETKİSİ HİÇ KİMSEYE VERİLMEMİŞTİR.

Değindiğim nedenlerle, bu Kanun acilen Anayasa Mahkemesine taşınmalı ve bu büyük yanlışta son verilmelidir.

ÖZEL ORMAN AĞAÇLANDIRMASI YA DA ORMAN TOPRAKLARININ DAĞITIMI PROJESİ

Prof. Dr. Osman Gökçe

Ormanları önce bozdular. Toprağın üzerindeki serveti bitirdiler. Ağaçlar gitti. Çalı çırpı, ot, çöp vs kaldı. Böylece, bozuk orman alanları ortaya çıktı. Sonra sıra, bu bozuk orman alanlarının yani toprağın paylaşımına geldi. Bunun için de, günümüzde ve özellikle de ülkemizde neredeyse Tanrı kelamı kutsallığı mertebesine çıkarılan, dokunulmazlığı bulunan serbest piyasa ve özelleştirme kavramları kullanılmaya başlandı.

İlk işaret I. Menderes Hükümeti (22.5.1950/9.3.1951) Programında verildi. Ekonominin, "...iktisadi sahada devlet sektörünü mümkün olduğu kadar daraltmak" temeline dayalı olacağı ve mevcut devlet ormancılık sisteminin mutlaka değiştirileceği açıklandı (Gökçe,1992).

Daha sonra, konu ile ilgili yapılanmalar ve ileri adımlar I. ve II. Özal Hükümetleri dönemlerinde gerçekleştirildi (13.12.1983-9.11.1989). Ormanların gerçek ve tüzel kişiler tarafından işletilmesine olanak verecek önlemlerin alınacağı ve özel ormanlar kurulmasının özendirileceği açıklandı ve bu yönde uygulamalara geçildi (Gökçe, 1992).

Örneğin, 27.08.1984 Tarih ve 18502 Sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ağaçlandırma Yönetmeliği, özel

ağaçlandırmaların yolunu açtı ve ilk özel ağaçlandırma da 1986 yılında yapıldı.

Orman ağaçlandırması gibi bir etkinliğin, temel güdüsü kar olan özel sektörün, öncelikli ve yoğun bir ilgi alanı olamayacağı o günlerde de biliniyordu, bu günlerde de bilinmektedir. Pek çok kez yazıldı, çizildi ve söylendi. Ancak, anlatılamadı ve dinletilemedi. Gerçekten de 1987, 1989, 1994, 1998, 2002, 2003, 2004 ve 2005 yıllarında, özel orman ağaçlandırması yasal düzenlemelerinde art arda değişiklikler yapıldı. Yaz boz tahtası gibi yazıldı yazıldı bozuldu. Fakat başlangıç döneminde, özel orman ağaçlandırması adına bir başarı sağlanamadı (Özkurt ve Yeşilkaynak, 2009). İlk 7 yıllık değerlendirilmesinin yapıldığı bir çalışmada, bir arpa boyu kadar bile yol alınamadığı görüldü (Gökçe, 1993).

Şimdi aradan yıllar geçti. Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Genel Müdürlüğü'nün verilerine dayanarak yeniden bir değerlendirme yapıldı (www.agm.gov.tr, 31.Mart.2009 ve 03.Nisan.2009 Tarihli yazışmalar). Sonuçlar aşağıdadır:

1. Ö z e l o r m a n ağaçlandırması çalışmalarının ilk 9 yılında toplam 4 966 ha özel ağaçlandırma yapılmıştır. Yıllık

ortalama 551 ha'dır.

2.Devletin bu ilk 9 yıllık dönemde gerçekleştirdiği toplam orman tesisi ise 1 449 623 ha, yıllık ortalama da 161 069 ha'dır.

3.Buna göre ilk 9 yılda, Devlet tarafından aynı dönemde yapılan toplam orman tesisinin yalnızca %0.34'ü kadar bir özel orman ağaçlandırması yapılabilmektedir.

Bu ilk dönemde, özel orman ağaçlandırması çam, meşe, göknar, sedir vb orman ağacı türleriyle yapılabilmekteydi. Doğrusu buydu ve yasal düzenleme de böyleydi. Ama, görüldüğü gibi, elde edilen sonuç apaçık bir başarısızlıktır.

Ancak, asıl niyetin ve amacın, sanki orman ağaçlandırması ve ormanların çoğaltılması değil de başka bir şeylermiş gibi olduğu kuşkusunu körükler biçimde, Ağaçlandırma Yönetmeliğinde üst üste değişiklikler yapıldı. Bu değişikliklerle ceviz, zeytin, kestane, harnup, badem, antepfıstığı, menengiç, hünnap, kapari, tıbbi bitkiler, aromatik bitkiler vb ağaç ve bitkiler de orman ağaçlandırması kapsamına alındı! Böylece, bir başvuru üzerine, 3.Ekim.2003 Tarihinde zeytin ağacı, Danıştay kararı ile bu kapsamdan çıkartılmış olmasına karşın, sözümona, özel orman ağaçlandırmaları da patladı. Bakınız ne oldu?

1.Yıllık özel ağaçlandırma alanları 264 ha'dan 11 000 ha düzeylerine çıktı ve özel orman ağaçlandırması 13 yıllık bu son dönemde toplamda 15 kat, yıllık ortalamada da 10 kat arttı.

2. Ö z e l o r m a n ağaçlandırmalarının başladığı 1986 yılından 2008 yılı sonuna kadar da toplam 81 231 ha özel orman ağaçlandırması yapıldı. Bu miktar, aynı dönemde Devletin gerçekleştirdiği orman tesisinin %1.5'i kadardır.

3.Yapılan özel ağaçlandırma çalışmalarının yalnızca %28.4'ü gerçek kişilere attır. Gerisi köy tüzel

kişilerinin (%33.5 ve diğer tüzel kişileri (%38.1).

4.Özel ağaçlandırma yapılan alanların ancak %3.6'sı tapulu arazidir. Gerisi de orman (%64.7) ve hazine (%31.6) arazileri yani Devletin arazileridir.

5.Özel orman ağaçlandırması d i y e g e r ç e k l e ş e n ağaçlandırmaların %62.5'i meyveli ağaçlar, aromatik bitkiler, gebere, mahlep vb'dir. Bu meyveli ağaçların aralarında neler yok ki? Antep fıstığından tutun da badem, ceviz, dut, harnup, hünnap, kuşburnu, menengiç ve zeytine kadar her şey vardır. Mersin Orman Bölge Müdürlüğü'nü kapsayan alanlar için yapılmış bir çalışmada da özel orman ağaçlandırmaları adı altında gerçekleşen dikimlerde en çok badem, harnup, kekik, biberiye, ceviz, menengiç vb türlerin kullanıldığı bildirilmektedir (Özkurt- Yeşilkaynak, 2009). Mersin'le ilgili bu çalışmanın sunulduğu bilimsel kongrede, özel ağaçlandırma izni alınmış bir alanda, orman yerine domates yetiştirildiğini yansıtan slaytı görünce sanırım salondaki herkesin dili tutulmuş olmalıydı.

Görüldüğü gibi, özel orman ağaçlandırmasına hevesin ve yönelimin temel güdüsü, bazı çevrelerin üzerinde durduğu gibi eğitim düzeyi, nüfus yoğunluğu, ulaşım olanakları vs değildir (Erdönmez-Ok, 2009). Hiç kuşkusuz ki orman sevgisi, doğa sevgisi, vatan-millet sevgisi vb de asla değildir. Bu iş, yalnızca Devlet orman alanlarının ve hazine arazilerinin ona buna dağıtımı ve el değiştirmesi işidir.

Çünkü, Devlet ormanlarında ve hazine arazilerinde orman ağaçlandırması yapılacaksa bu işin sahibi ve sorumlusu bellidir. Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Genel Müdürlüğü, yetişmiş çok seçkin bir uzmanlar kadrosu ve bu konuda geçmişten beri gösterdiği başarısı ile, ağaçlandırma ve ülkeyi ormanlaştırma işini herkesten ve her kurumdan daha iyi yapabilecek bir durumdadır. Bilinen bu gerçeğe karşın, işin altında ve arkasında başka bir niyet yoksa neden başka kapılara başvurulur? Oturup bir düşünelim, kekik yetiştiriciliğini orman ağaçlandırması diye sunan ve bunu kabul ettiren akıl sahibi mi ya da buna inanan akıl sahibi mi daha akıllıdır acaba?

Kaynakça

1)Erdönmez, C.-Ok, K. (2009), "Özel Ağaçlandırmaları Etkileyen Sosyo-Ekonomik Etkiler", II. Ormancılıkta Sosyo-Ekonomik Sorunlar Kongresi (19-21.Şubat.2009) Bildiriler Kitabı, SDÜ Orman Fakültesi, Isparta.

2)Gökçe, O. (1992), Türkiye ormancılık Politikası, TÜSES, İstanbul.

3)Gökçe, O. (1993), "Türkiye'de Bozuk Orman Alanları Üzerine Bir İnceleme", Tabiat ve İnsan Dergisi Eylül Sayısı, S.30-36, Ankara.

4)Özkurt, A.-Yeşilkaynak, B. (2009), "Özel Ağaçlandırma Çalışmalarının Sosyal ve Ekonomik Boyutu-Mersin Örneği", II. Ormancılıkta Sosyo-Ekonomik Sorunlar Kongresi (19-21.Şubat.2009) Bildiriler Kitabı, SDÜ Orman Fakültesi, Isparta.

Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Genel Müdürlüğü, yetişmiş çok seçkin bir uzmanlar kadrosu ve bu konuda geçmişten beri gösterdiği başarısı ile, ağaçlandırma ve ülkeyi ormanlaştırma işini herkesten ve her kurumdan daha iyi yapabilecek bir durumdadır. Bilinen bu gerçeğe karşın, işin altında ve arkasında başka bir niyet yoksa neden başka kapılara başvurulur?

1. ULUSAL ÇED ÇALIŞTAYI

Çevresel Etki Değerlendirmesi uygulamalarının güçlendirilmesi, geliştirilmesi, ilgili paydaş gruplarla bilgi alışverişinde bulunulması, ÇED raporlarının kalitesinin artırılması ve ÇED uygulamaları konusundaki teknolojik yeniliklerin değerlendirilmesi amacı ile Çevre ve Orman Bakanlığı'nın öncülüğünde Türkiye Çevre Koruma Vakfı (TÜÇEV) tarafından 25-27 Şubat 2009 tarihleri arasında Antalya Belek'te, 1. Ulusal Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) Çalıştayı düzenlendi. Toplantıya;

- Çevre ve Orman Bakanlığı (Tüm il müdürleri dahil)
- Türkiye Çevre Koruma Vakfı (TÜÇEV)
- Çevre Danışmanlık ve Mühendisler Birliği Derneği (ÇEV-BİR)
- Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB)
- Türkiye Çimento Müstahsilleri Birliği (TÇMB)
- Demir Çelik Üreticileri Derneği (DÇÜD)
- İstanbul Büyükşehir Belediyesi İSTAÇ Genel Müdürlüğü
- İlgili Kamu Kurum ve Kuruluşları Merkez ve Taşra Teşkilatı Temsilcileri
- Akademisyenler
- Türkiye Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliği (TMMOB)
- ÇED Yeterlilik Belgesi Almış Danışmanlık Şirketleri
- Diğer Yarı Resmi Oda, Birlik ve Enstitüler
- Sivil Toplum Kuruluşları'ndan 489 kişi çağırılmıştı. Bunlardan yaklaşık 400'ü toplantıya katıldı.

Toplantının 1. gününde sabah açılış ve protokol konuşmalarının ardından, yabancı uzmanlar tarafından yeni gündeme gelen ESPOO ve AARHUS uluslararası sözleşmeleri tanıtıldı. (Bu sözleşmeleri Türkiye henüz imzalamamış) Çalışma grupları (TEMALAR) oluşturuldu. (Derneğimize 2. temada yer verilmişti.)

TEMA 1: ÇED Raporunun Hazırlanması ve Değerlendirilmesi

Moderatör: Murat Sungur BURSA

TEMA 2: İzleme Eğitim ve Bilgi Paylaşımı

Moderatör: Prof. Dr. Ahmet DEMİR

TEMA 3: Halkın Katılımı ve Halkın Görüşlerinin ÇED Sürecine Etkin Olarak Yansıtılması

Moderatör: Prof. Dr. İzzet ÖZTÜRK

TEMA 4: Küresel Eğilimler

Moderatör: Dr. Nurşen NUMANOĞLU

TEMA 5: Mevzuat

Moderatör: Dr. Caner ZANBAK

TEMA 6: Planlama ÇED ilişkisi

Moderatör: Prof. Dr. Coşkun YURTERİ

1. Gün öğleden sonra ve 2. gün çalışma grupları ayrı salonlarda toplandılar. Kendi konularını

tartışarak, birer rapor hazırladılar. 3. Gün tüm gruplar tekrar aynı salonda toplanarak, temaların hazırladıkları raporlar değerlendirildi ve daha çok ÇED'le ilgili olan "Çalıştay Kararları" oluşturuldu.

Tema toplantılarında sunum yapılmadı. Her kez konu ile ilgili görüşlerini ortaya koydu. Gerekli olduğu anlarda ben de söz alarak, derneğimizin görüşlerini dile getirdim.

Hazırladığım sunuşu yapamadığım için (hiç kimse yapmadı), katılımcıların büyük çoğunluğunun ÇED raporları hazırlayan firma temsilcileri olması nedeniyle de sunumunda yer alan aşağıdaki metni organizasyonda görevli Dindar ORMANOĞLU sayesinde çoğalttım ve tüm katılımcılara dağıttım. Katılımcılar büyük ilgi gösterdiler ve aralarda Derneğimize ilişkin sorular sordular. Kendilerine gerekli bilgileri verdim.

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ

ÇED UYGULAMASINA KONU ETKİNLİĞİN ÖRMAN EKOSİSTEMİNE OLASI ETKİLERİNİN BELİRLENMESİ (*)

Olası etkilerin sorgulanmasına ilişkin sorular dört başlık altında toplanabilir

I-ORMANIN YAPISAL ÖZELLİKLERİNE OLASI ETKİLER

1. Ormanın doğal dinamiklerine olası etkileri:

- 1.1. Ormanın bitki ve hayvan çeşitliliği azalabilecek mi?
- 1.2. Bitkisel ve hayvansal gen kaynaklarına zarar verebilecek mi?
- 1.3. Bitkisel ve hayvansal beslenme döngülerini engelleyebilir mi?

2. Ormanın Fiziksel Özelliklerine Etkileri:

- 2.1. Ormanın genişliği daraltılacak mı?
- 2.2. Ormanın kapalılığı azalacak mı?
- 2.3. Birim alandaki odun kökenli ürün miktarı azalacak mı?
- 2.4. Birim alandaki odun dışı ürün miktarı azalacak mı?
- 2.5. Birim alanda odun kökenli ürün miktarındaki yıllık artışı azaltır (ya da durdurur) mu?
- 2.6. Birim alanda odun dışındaki ürün miktarındaki yıllık artışı azaltır (ya da durdurur) mu?

3. Ormanın Duyarlılığına, Direncine Etkisi:

- 3.1. Rüzgar, fırtına devirmelerine direnci azaltabilir mi?
- 3.2. Yangın riskini artırır mı?
- 3.3. Böcek ve/veya mantar zararlarının çoğalmasına uygun koşullar yaratır mı?
- 3.4. İklim öğelerini (yağış, nem, ısı, ışık, don) olumsuzlaştırabilir mi?

4. Ormanın Görünümüne Etkisi:

- 4.1. Mevsimlik değişmelerin gözlemlenebilmesini engeller mi?
- 4.2. Çok boyutlu görünümü bozabilir mi?
- 4.3. Renk, biçim çeşitliliğini azaltır, uyumunu bozabilir mi?
- 4.4. Arazinin topoğrafik yapısını nasıl etkileyebilir?

5. Su Kaynaklarına Etkisi:

- 5.1. Su kaynaklarını azaltır mı?
- 5.2. Su kaynaklarını kirletebilir mi?
- 5.3. Su kaynaklarının depolanma ve/veya kış dengesini bozabilir mi?
- 5.4. Su ürünlerinin nitelik ve niceliğine zarar verebilir mi?

II- ORMANCILIK ÇALIŞMALARINA ETKİLERİ**1.Ormancılık Çalışmalarının Etkenlik Düzeyine Etkisi:**

- 1.1.Çalışmaların gerekli zamanlarda / sürelerde yürütülmesi olanaklı mı?
- 1.2.Çalışmaların alan (mekan) bütünlüğü sağlanabilir mi?
- 1.3.Çalışmaların amaca uygun yönetilmesini güçleştirebilir mi?
- 1.4.Çalışmaların yasal düzenlemelerin gerekleri doğrultusunda yürütülmesini engelleyebilir mi?

2.Ormancılık Çalışmalarının Verimlilik Düzeyine Etkisi:

- 2.1. Çalışmalar sırasında işgücünün verimli kullanımı sağlanabilir mi?
- 2.2. Çalışmalar sırasında tesis, makine ve araç-gereçlerin verimli kullanımı sağlanabilir mi?
- 2.3.Çalışmalar sırasında doğal koşullardan (iklim, arazi, orman, varlıkları, su kaynakları, görünüm vb.) verimli yararlanılması sağlanabilir mi?

3.Ormancılık Çalışmalarının Ekonomik Düzeyine Etkisi:

- 3.1.Çalışmalar, ekonomik amaçlarla kullanılabilecek kaynaklara zarar verebilir mi?
- 3.2.Çalışmalar, orman sahiplerine ek parasal yük getirebilir mi?
- 3.3.Çalışmalar, işletme sahibini seçenek maliyeti görece olarak yüksek parasal kaynaklar kullanmak zorunda bırakabilir mi?
- 3.4.Çalışmalar, yöre halkına ekonomik yarar sağlayabilir mi?

4.Ormancılık Çalışmalarının Karlılık Düzeyine Etkisi:

- 4.1.Çalışmaların parasal getirisi, götürüsünden yüksek olabilir mi?
- 4.2.Çalışmalar, piyasanın istemlerini karşılayabilecek mi?
- 4.3.Çalışmalar, genişletilmiş yeniden üretime olanak verebilecek denli yüksek getirili olabilecek midir?

III- ORMANIN İŞLEVLERİNE ETKİSİ:**1.Ormanlardan Ürün Hasat Edilmesine Etkisi:**

- 1.1.Ormanlardan devamlı olarak ürün elde edilmesini engelleyebilecek mi?

1.2.Hasat edilebilecek ürünlerin nitelik ve niceliğindeki kararlılığın bozulmasına yol açabilecek midir?

1.3.Gerekli hasat teknik ve araç-gereçlerin kullanımını engelleyebilir mi?

2.Ormanların Toprak-Su Dengesini Koruma İşlevine Etkisi:

2.1.Çalışmalar, yüzey sularının akış düzenini bozabilir mi?

2.2.Çalışmalar, yer altı suyu (toprak suyu) düzeyini düşürebilir mi?

2.3.İntersepsiyon (bitkilerin toprak üstündeki kısımlarında tutulan yağış sularının buharlaşma yoluyla havaya salınması) sürecini yavaşlatabilir mi?

2.4.Evaporasyon (yeryüzüne varan yağış sularının buharlaşması) sürecini yavaşlatabilir mi?

2.5.Transpirasyon (bitkilerin kökleriyle topraktan aldıkları suyu yapraklarıyla buhar olarak atmosfere vermesi) sürecini yavaşlatabilir mi?

2.6.Toprak aşınma-taşınma riskini arttırabilir mi?

3.Ormanların Rekreasyon İşlevlerine Etkisi:

3.1.Çalışmalar, ormanın rekreasyonel çeşitliliğini azaltabilir mi?

3.2.Çalışmalar, rekreasyonel yararlanma yoğunluğunu arttırabilir mi?

3.3.Çalışmalar, rekreasyonel yararlanmanın zamana yayılması olanağını kısıtlayabilecek mi?

3.4.Çalışmalar, rekreasyonel yararlanmanın sürekliliğini kısıtlayabilecek mi?

3.5.Çalışmalar, ormanın rekreasyonel uygunluk-kullanılabilirlik değerini azaltabilir mi?

IV- ORMAN-HALK İLİŞKİLERİNE ETKİSİ:**1.Ormanların İçinde ve Bitişliğindeki Yerleşme Düzenine Etkisi**

1.1.Yerleşmelerin yer değiştirmelerine yol açabilir mi?

1.2.Yerleşmelerin altyapı tesislerini etkiler mi?

1.3.Yerleşmelerin ulaşım olanaklarını kısıtlar mı?

2.Orman Ekosistemlerine Zarar Verebilecek Eylemlere Etkisi:

2.1.Orman açma eylemlerini özendirebilir mi?

2.2.Orman içine ve bitişliğine yerleşmeleri hızlandırabilir mi?

2.3.Orman içerisinde hayvan otlatılmasını yaygınlaştırabilir mi?

2.4.Orman ürünlerinden izinsiz, teknik dışı yararlanmalara yol açabilir mi?

3.İşlendirme Düzeni ve Düzeyine Etkisi:

3.1.Varolan işletme olanaklarını azaltabilir mi?

3.2.Geçerli işletme düzenini iyileştirebilir mi?

3.3.İşlendirme olanaklarını yaygınlaştırabilir mi?

3.4.İşlendirme olanaklarını çeşitlendirebilir mi?

(*)- "ÇED Raporu Hazırlama ve Değerlendirme Semineri Ders Notları"

Türkiye Ormancılar Derneği Yayını -1998

(Doç. Dr. Yücel ÇAĞLAR'ın ders notlarından derlenmiştir.)

ÇAMKESE BÖCEĞİ VE BİZ

Atilla KURMUŞ
Orman Yük. Mühendisi

Çam kese böceği lârvalarını kızılçam dallarında oluşturdukları kesecikler, özellikle turistik yörelerde, buralarda yaşayan yerli ve yabancı insanlar tarafından doğayı sevme-koruma duygu ve düşüncesiyle yerel orman teşkilâtların yoğun şikâyetler yapılmasına neden olmaktadır. Bu yazı böyle bir topluluğa yapılan bilgilendirme sohbeti sonrasında kaleme alınmıştır.

Çamkese böceklerini hemen, hemen hepimiz biliriz. Hani kış aylarında çam ağaçlarının dallarında örümcek ya da ipek böceği salgısına benzer bir maddeden oluşmuş keseleri (yuvaları) vardır. Bu keselerin içinde yaşayan kurtçuklardır çamkese böcekleri. Bunlar, geceleri toplu olarak keselerinden çıkarak çamların iğne yapraklarını yerler. Beslendikten sonra tekrar yuvalarına dönerler. Kendileri büyüdükçe yuvalarını da büyütürler. Ağacın büyüklüğüne göre tüm iğne yapraklarını yiyerek tamamen çıplak bırakabilirler. Ancak ağaç ölmez daha sonra yeniden iğne yaprakları çıkar, yeşillenir.

Temas edilirse insanlarda şişkin, kırmızı renkli, kaşınan alerjik oluşumlar meydana getirmesi ve ağaçları kuruttukları gibi yanlış bilgi nedeniyle hemen, hemen hiç kimse onları sevmez, hatta nefret eder. Bunların arasında kendilerini doğasever olarak niteleyen insanlar da vardır.

Olaya bir de çamkese böceğinin penceresinden bakalım. Yumurtadan çıkan çam kese böceği kurtçukları (larva) tüm canlılar gibi yaşamak için beslenmek zorundadır. Onların yemeği de çamların iğne yapraklarıdır. Beslenip büyüdükten sonra bu kurtçuklar nisan ayı sonu, mayıs ayı

başlarında tek sıra halinde birbirlerini takip ederek toprağa inerler ve krizalit (pupa) safhasına girerler. Bu dönem ağustos ayı başlarına kadar devam eder. Ağustos ayının ikinci haftasında birer ergin kelebek olarak uçarlar. Bu günlerde rastladığınız, uçarken sevgiyle, hayranlıkla izlediğiniz kelebeklerin bir bölümü çamkese böceklerinin erginleri olabilir. Sevilmeyen, nefret edilen, alerji yapacak düşüncesiyle korkulan çirkin kurtçuklar artık birer güzel kelebek olmuşlardır. Onlar için aşk zamanıdır. Bu aşkın meyvelerini, yani yumurtalarını besinlerine en yakın yere, çamların iğne yapraklarına bırakırlar. Bu yumurtalardan eylül ayının ikinci haftasından itibaren tekrar çamların iğne yapraklarını yiyen, temas edilirse alerjik oluşumlara neden olan kurtçuklar çıkacaktır.

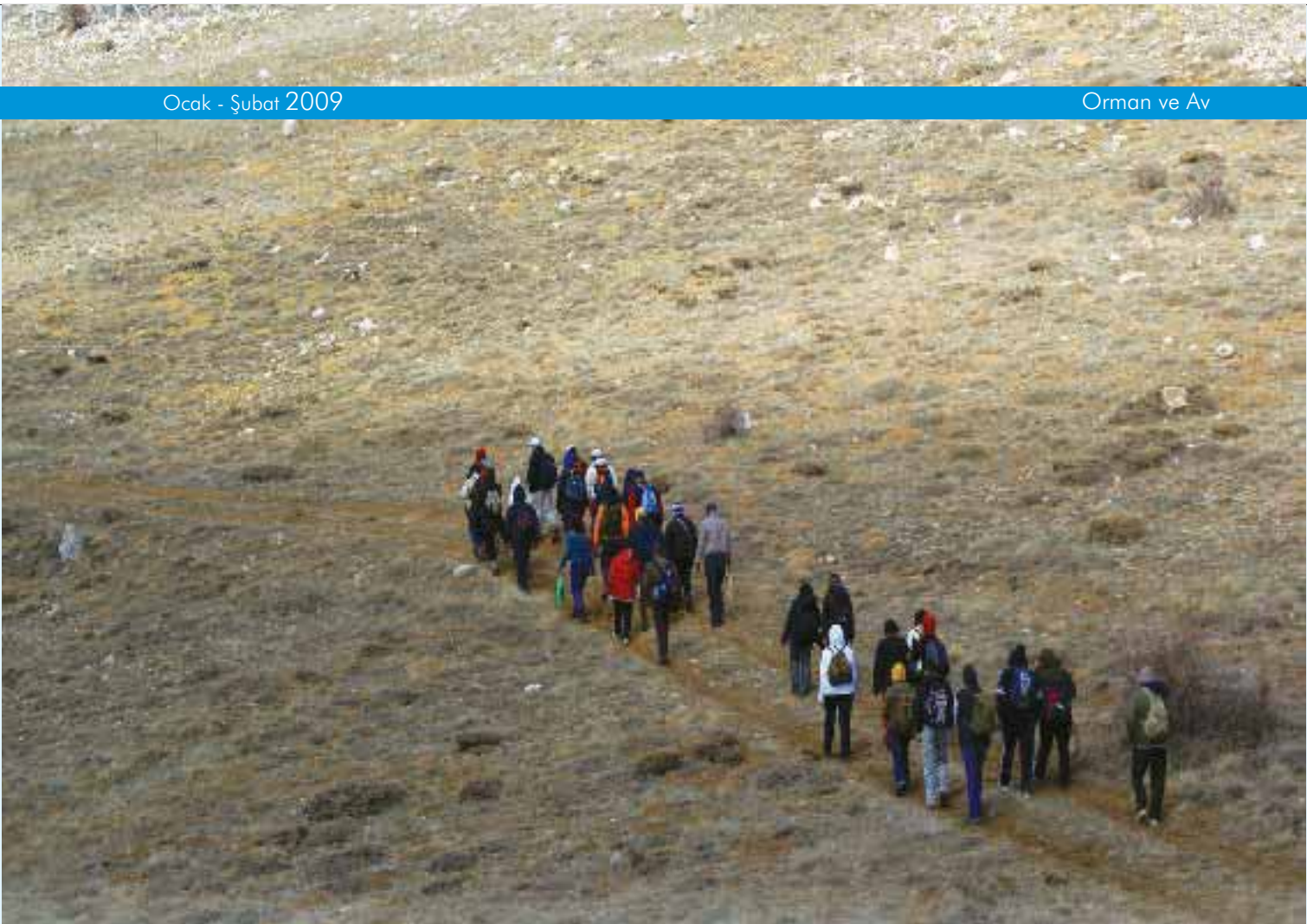
Görüldüğü üzere çamkese böceği de doğanın bir parçasıdır. O da yaşayıp neslini devam ettirmek, bu sırada kendisine yönelen tehditleri, saldırıları yok etmek için de insanlarda alerji yapan savunma mekanizmasını zaman, zaman kullanmak durumundadır. Hayat onun hayatıdır.

Dünyaya, doğaya yalnızca kendi penceresinden bakarsak diğer canlıları " yararlı - zararlı " diye sınıflandırma yanlışlığına düşeriz. Her canlı yaşamak ve neslini devam ettirmek için savaş içindedir. Çamkese böceğinin yaptığı da budur.

Doğayı sevmek, yalnız ağaçları, çiçekleri sevmek değildir. Bir de çamkese böceği ve onun gibileri sevmeye çalışın. Başarabilecek misiniz bakalım. Kalbiniz ne kadar sevgiyle dolu.

*Milas Orman İşletme Müdürlüğü

2008 YILI GEZİLERİ

16 MART 2008

BAĞLUM KALINTI ORMANI (ANKARA)

İlkbaharın yüzünü göstermeye başladığı ilk günlerde Ankara'da yerleşimlerin sona erdiği yerde bulunan bir orman kalıntısı olan "Bağlum Kalıntı Ormanına" gidilmiştir. Geziye 48 kişi katılmıştır. Arabalardan kalıntı ormanına yaklaşık 10 km kala inilerek, yürüyüşe başlanılmıştır. Yürüyüş sırasında step ekosistemine ilişkin bazı bilgiler verilmiş, ilkbaharın başlangıcı olduğu için sınırlı sayıda bitkiden söz edilmiştir. Bağlum ormanına ulaşıldığında ise ormanda bulunan hakim ağaç türü karaçam ve diğer ağaç türleri anlatılmıştır. Bunun yanı sıra ormanların insanlar tarafından nasıl kalıntı haline getirilebileceği,

küçülen ormanlardaki habitat ve genetik bozulma açıklanmıştır.

Katılımcıların yanlarında getirdikleri öğle yemeğinin kalıntı ormanında yenilmesinden sonra dönüş yürüyüşüne geçilmiştir. Dönüş sırasında orman yok edildiğinde, yokedilen ormanın yerini alabilen çalı vejetasyonundan söz edilmiştir. Ayrıca Ankara çiğdemi katılımcılara tanıtılmış, özelliklerinden söz edilmiş ve diğer çiğdemlerden nasıl ayırtedileceği anlatılmıştır. Gezi bitiminde, arabalara binilmeden önce katılımcılara gofret ve çay ikram edilmiştir.

30 MART 2008

ELMADAĞ-KIBRIS VADİSİ (ANKARA)

Elmadağ eteklerinden 45 kişi ile yürüyüşe başlanılmış, ilçeyi boydan boya geçerek akan ve kuzeyde Kızılırmak ile birleşen Kıbrıs deresi boyunca yürüyüşe devam edilmiştir. Kıbrıs Deresi kar ve yağmur suları ile beslenen düzensiz rejime sahip bir deredir. Karlar yeni erimekte olduğundan suyunun en bol olduğu zamana rastlamıştır. Gezi boyunca etrafta görülen bitkiler ve ağaçlar hakkında katılımcılara bilgiler verilmiştir.

Kıbrıs Vadisi Kızılay'a 20 km uzaklıkta ve Ankara'nın doğusunda yer almaktadır. Vadideki yükselti 1000-1400 m arasında değişmektedir. Kıbrıs Vadisi "1. Derece Doğal Sit" olarak ilan edilmiştir. Gezilen alanda 67'si endemik olmak üzere 624 bitki taksonu belirlenmiştir. Kireç taşı olarak adlandırılan kayaların bulunması nedeniyle çok sayıda taşocağı açılmıştır. Ocaklar doğa tahribi yanında dinamit atılması ve çıkardığı toz nedeniyle çevreye zarar vermektedir.

Ankara'ya çok yakın, doğal yapısı ilginç olan vadi; su kaynakları, bitki çeşitliliğinin yanı sıra, şahin, tilki, tavşan gibi yaban hayvanlarını görebilmek olanaklıdır. Bitki çeşitliliği Karadeniz Bölgesi, Akdeniz

Bölgesi ve bozkır bitkilerini içermektedir. Ayrıca yakın çevrede rastlanmayan 15 dekar büyüklüğünde alanda doğal fındık bulunmaktadır.

Tarihsel belgelerde orman olduğuna ilişkin bilgiler bulunmasına karşın, günümüzde birkaç kalıntı dışında orman kalmamıştır. Yürüyüşün ilk durağı Yakubaptal Köyü'nün üstündeki kireç ocaklarının yakınıdır. Buradan batıya doğru 600 m. yürüyerek, yüzyılın başında yaşlı karaçamların bulunduğu yaklaşık 1550 m yükseltide küçük tepede bir ağaç kütüğünü görülmüştür. Kısa bir süre yürüdükten sonra Kaçkar Dağları ve Erciyes Dağında yayılış gösteren endemik sümbül görülmüştür. Toplam olarak 8-10 km yürünmüştür. Yürüyüş güzergahındaki ağaçlandırma alanlarında, bozkır, sulak alan, orman, tarım alanları yanı sıra Kadıninkaya gibi antik yerlerde mola verilip buraları yakından inceleme olanağı bulunmuştur. Kadıninkaya'nın Frigler döneminden kalma sunak olduğu sanılmaktadır.

Gezinin sonunda katılımcılar ayaklarını derenin soğuk sularına sokup, yorgunluklarını gidermişlerdir.

18-19-20 NİSAN PATARA ANTİK LİKYA (KAŞ-ANTALYA)

Türkiye Ormancılar Derneği Ekoturizm Grubu 18-19-20 Nisanda, her yıl geleneksel olarak yapılan bu yıl dördüncüsü gerçekleşen Patara Antik Likya Su Yolu Yürüyüşüne 35 kişi ile katıldı. Türkiye Ormancılar Derneği Ekoturizm Grubu iki yıldır bu yürüyüşe Ankara'dan katılarak destek vermektedir. Patara kentine Bodemya'dan su getirmek için yapılan su yolu Fethiye ve Antalya arasında, Likya bölgesinin kalbi olan Patara antik kentine inen 18 kilometrelik güzergahta bulunmaktadır. Başta Türkiye Ormancılar Derneği Ekoturizm Grubu katılımcıları olmak üzere Türkiye'nin ve Dünyanın değişik yerlerinden gelen ziyaretçiler ve yöre halkıyla birlikte, 20 yıl boyunca Patara antik kentinin kazı başkanlığını yapmış Akdeniz Üniversitesi'nden Prof. Dr. Fahri IŞIK'ın rehberliğinde antik su yolunu, yüzyıllar önce orada yaşayan Lukka halkının izlediği yolu izleyerek, Lukka halkının başkenti Patara'da yürüyüşlerini noktadılar. Yürüyüş sonunda Patara'daki antik tiyatrodaki Prof. Dr. Fahri IŞIK katılımcılara Likya ile ilgili bir konferans verdi. Sabah 10.00 da başlayan yürüyüşe yaklaşık 250 kişi katıldı,

bu yürüyüş ekibine Kaş Kaymakamı Süleyman YILMAZ'da katılarak destek verdi. Bu geleneksel yürüyüş için gelen Türkiye Ormancılar Derneği Ekoturizm grubu Prof.Dr.Fahri IŞIK rehberliğinde Antik Likya'nın 3 önemli kenti Pınara, Tloss, Xsantos'u gezdiler.

Patara Muhtarı Arif OTLU geleneksel olarak yaptıkları bu yürüyüşle amaçlarının Likyanın 6 büyük kentinden en önemlisi ve başkenti olan bu liman kentini tüm Türkiye'ye ve dünyaya tanıtmak olduğunu söylerken de Patara'nın gereken ilgiyi görmediğinden yakındı. Patara'daki meclis binasının restore edilerek ileride Dünya Parlamenterler Birliği toplantısının burada yapılmasının planladığını ama en büyük arzularının, önemli bir liman kenti olan Patara'nın, geçen yıl gün yüzüne çıkarılan deniz fenerinin onarılmasıyla şu an kumlarla dolmuş olan limanın kumlardan arındırılarak eski haline kavuşturulması ve fenerin veniden vakılması olduğunu söyledi.

27 NİSAN 2008 SİVRİHİSAR KAYALIKLARI (ESKİŞEHİR)

Geziye 26 kişi katılmıştır. Gezi başlangıcında Türkiye Ormancılar Derneği, Ekoturizm Grubu adına kısa bir sunuş yapılmış ve gezi programı hakkında bilgi verilmiştir. Katılımcılara daha önceden hazırlanmış olan "Çevre Sorunları, Biyolojik Çeşitlilik ve Orman Gen Kaynakları" başlıklı bir bilgi notu ile Sivrihisar Belediye Başkanlığı'ndan sağlanan tanıtım kitapları dağıtılmıştır.

Yemek molası ve dinlenmeden sonra Sivrihisar'ın geçmişten günümüze kısa tarihi anlatılmıştır. Günümüzdeki folklorik özelliklerden de örnekler verilmiştir. Daha sonra da "biyolojik çeşitlilik, ekosistem çeşitliliği, çeşitlilik olgusunun doğal sistemlerdeki dayanıklılığı artıran işlevi ve ülkemizin kaynak değerleri" hakkında 10-15 dakikalık bir sunum yapılmıştır.

Gezi, Ankara Sürücüler Odası'nın akaryakıt istasyonu ve tesisinden başlamıştır. Kayalık alanların yakına gelindiğinde grup durdurulmuş ve yürüyüş kuralları ile ilgili olarak bir açıklama yapılmıştır. Daha sonra katılımcılardan bir jeoloji mühendisi (Nihat AYBAR) kayalıkların jeolojisi hakkında güzel bir sunum yapmıştır. Yol boyunca step ekosistemleri hakkında kısa açıklamalarda bulunulmuştur. Grup hedef noktası olan kalenin yamacında durdurulmuş ve yemek molası verilmiştir.

Sivrihisar'a varıldığında önce tarihi Ermeni Kilisesi ve Gavur Hamamı gösterilmiş oradan da Selçuklu döneminden kalma bir türbe ve Türkiye'de ahşap mimari olarak bilinen 4 camiden en büyüğü olan Ulu Cami'ye gidilmiştir. Camide daha önceden kişisel temas kurulan cami imamından eser hakkında ayrıntılı bilgi alınmış, bazı

katılımcılar ayrıca camiye yakından incelemişlerdir. Ankara'ya dönüşte Beypınarı Köyü Tesis'i'nde çay-gözleme ve alışveriş molası verilmiştir.

4 MAYIS 2008

KARAGÖL (ANKARA)

Her yıl düzenli olarak yaptığımız Karagöl Gezisi bu sefer de oldukça ilgi gören gezilerimizden birisi oldu. 50 kişiyle gittik Karagöl'e. Yağmurlu bir hava olmasına karşın çok güzel bir gezi geçirdik. Yağış ve sisten dolayı katılımcılara etrafımızda gördüğümüz bitkiler hakkında çok fazla bilgi veremedik. Tabii yağmur ve sis de geziye bir başka tat kattı. Doğanın bir başka yönü Karagöl gezisinde görülmüş oldu. Yağmurdan fırsat bulduğumuz bir anda artım burgusuyla ağaçlarda yaş saptama gösterildi, kırmızı orman karıncalarının ve orman içi açıklıkların işlevlerinden sözedildi. Karagöl bölgesinin kurak bölgelerle nemcil bölgeler arasında bir geçiş olması ve bu iklimsel çeşitliliğin de bitki çeşitliliğine etkileri anlatıldı.

Gezi güzergahımız 1500-1700 m yükseklikler arasında kalkerli ve karstik özellikleri ağır basan kokurdan çukurluklar boyunca yaklaşık 10 km sürdü. Gezi güzergahı boyunca karaçam, sańçam, göknar, titrek kavak ve söğüt ağaçlarıyla karşılaştık, ancak tahribat sonucu bunların yok olduğu alanlarda bozuk meşelere rastladık. Tüylü meşe (*Quercus pubescens*) ve saçlımeşe (*Quercus cerris*) türleri daha yaygındı. Yüksek tepelerin üzerinde kokurdan alanlar ve alanın çeşitli yerlerinde buz çukurlarının oluşturduğu göletçikler vardı.

Karagöl; Çamlık tepelerle çevrili gölalanı oldukça geniş bir düzlükte bulunmaktadır. Küçük fakat derin bir krater gölüdür. Gölün uzunluğu 80, eni ise 35 m civarındadır. Gölde balık yaşamamakta fakat bol miktarda sülük bulunmaktadır. Göl birdenbire derinleştiği için yüzmek tehlikelidir.

Dönüşte yöre halkına katkı sağlanması da ihmal edilmedi. Katılımcılar meşhur Çubuk turşularından satın aldılar.

18 MAYIS 2008 YÜNLÜ YAYLASI (GEREDE-BOLU)

Yünlü yaylası gezisine de 42 kişi katılmıştır. Yünlü Yaylası Kızılcıhamam'ın yaklaşık 40 km kuzeybatısında ankaraya 120 km uzaklıktadır. Ankara-Gerede D100 karayolunun sol tarafında yem yeşil çimenlikler üzerinde kurulmuş olan bir yayladır. Yaylanın çevresinde göknar, sarıçam ve karaçamlardan oluşan karışık ormanlar bulunur. Aynı zamanda bu ormanlar önemli su havzalarını oluşturmaktadırlar.

Yünlü yaylasına gelindikten sonra hazırlıklar yapıp parkur ve yöre hakkında bilgiler verildikten sonra yürüyüşe başlandı. İlk iki saatlik gezi başlangıcında ormanların içine doğru giden stabilize yol ve zaman zaman dere kenarında yüründü. Bu bölümde kuşların sesleri ve ormanın serinliği bizleri yavaş yavaş kentten vermiş olduğu rahaveti üzerlerimizden atıp canlandırmaya başladı. Daha sonra orman içi açıklıklarından, yüksek bir platoda yemek molası verip etrafı seyrettik. Yemekten sonra tekrar yürüyüşe başlandı. Bu arada geçen yıllara göre yaylalar arasında trafiğin arttığını, patika ve stabilize

yolların asfaltlandığını, güzelim ahşap yayla evlerinin hızla yok edilip yerine sevimsiz ve çirkin görünümlü, buralara hiç uymayan beton 2-3 katlı evlerin yapıldığını üzüldük. Ne yazık ki yaylalar da artık şehirleşiyordu. Yol kenarlarında oldukça fazla çeşme yapılmıştı. Ancak bu çeşmeler eski yıllarda hiç kesilmezken son yıllarda büyük kısmının suyu Temmuz ayı gelmeden kaybolmaktadır. Ormanların içerisinde bulunan kayalıklar üzerinde uzun bir yürüyüşten sonra mola verildi. Bu molada orman, ekosistem, biyolojik çeşitlilik, sarıçam ve göknar ormanlarının özelliklerinden sözedildi. Ayrıca amenajman planları tanıtıldı ve dağ ekosistemlerinin özellikleri üzerine bilgiler verildi.

Yaylalarımız gün geçtikçe hızla bozulup kasaba görünüşü alsa da, ormanların keşfine ve incelenmesine yönelik bu gezi ciğerlerimize bol oksijen ve içimizi güzel duygularla doldurup, şehre her zaman olduğu gibi yenilenerek döndüğümüz bir gezi oldu.

31 MAYIS - 1 HAZİRAN 2008 MEKE (KARAPINAR-KONYA)

Geziye 36 kişi katılmıştır. Geziye Türkiye Ormanlılar Derneği ve Ekoturizm Grubu hakkındaki kısa sunuş ve gezi görevlilerinin tanıtımı ile başlanmıştır. Daha sonra katılımcılar kısaca kendilerini tanıtmışlardır.

İlk durak olan Tuz Gölü'nün Türkiye'nin tuz ihtiyacındaki payı, su kuşları için bir beslenme, barınma ve üreme merkezi olduğu, ayrıca endemik bitkiler içerdiği konularında bilgiler aktarılmıştır. Katılımcılar bir süre tuz üzerinde yürümüşlerdir.

Karapınar'da yenilen öğle yemeğinden sonra katılımcılardan jeoloji mühendisi Nihat AYBAR yörenin jeolojik oluşumuna ilişkin bilgiler vermiştir. Daha sonra Meke Gölü ziyaret edilmiştir. Meke gölünün oluşumu ve özelliğinin yanı sıra, Meke Gölü ve bulunduğu alanının "tabiat anıtı" ilan edildiğinden bahsedilmiş, katılımcılar fotoğraflar çekmişlerdir. Meke gölünden sonra yakındaki yaylaya ayran içmek üzere gidilmiştir. Yayladaki bir sürü sahibinin kavurma ve ayran süprizinden sonra Kumul ağaçlandırmasına ulaşılmıştır. Yerli rehberin açıklamalarından sonra, erozyonla mücadele için yapılan teknik çalışmalar hakkında bilgiler verilmiştir.

Karapınar İlçesinde bulunan kumul ağaçlandırması 1960'lı yıllarda çöle yakın bir alanda yıllar süren bir çalışmanın ürünüdür. Kumul

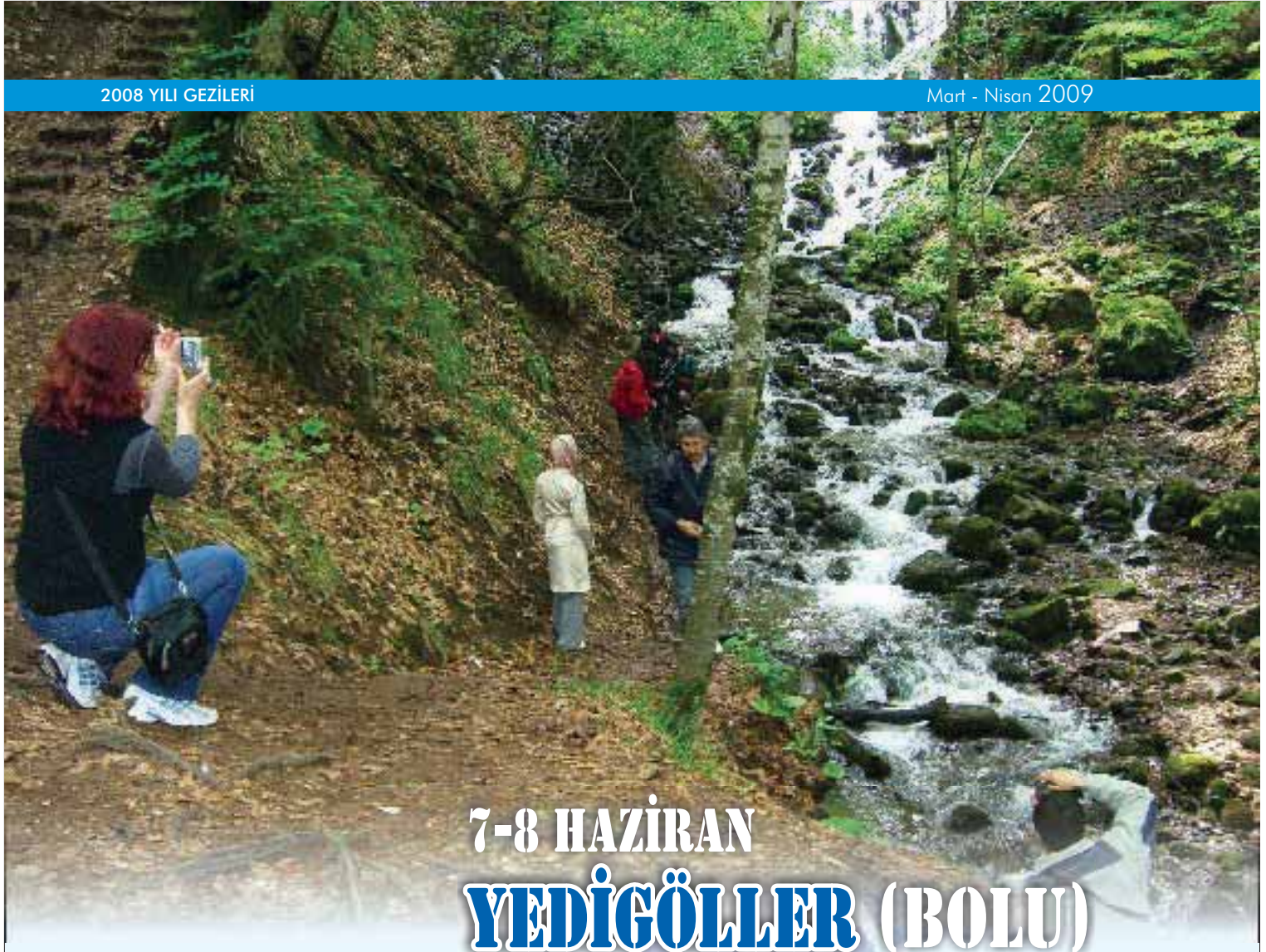
hareketlerinin durdurulması, bitkilendirme ve ağaçlandırma için uzmanlardan oluşan bir ekiple çalışmalara başlanmış, günümüzde 30-40 yaşlarında ağaçlardan oluşan küçük bir orman oluşturulmuştur. Yine aynı alanda tekniğine uygun olarak tarım (buğday, mera bitkileri ve meyve ağaçları) yapılmaktadır. Bu çalışma Türkiye'nin en önemli erozyonla mücadele ve kumul tespit çalışmalarından birisidir.

Kumul ağaçlandırmasından sonra bir krater gölü olan Acıgöl'e ulaşılmıştır. Derinliği yaklaşık 90 m olan gölde, Karapınar Belediyesince hazırlanan soyunma kabinleri ve su tankı kullanılarak yaklaşık 1 saat yüzülmüştür.

Akşam yemeğinden sonra Konya-Ereğli'ye hareket edilmiştir. Şeker fabrikasının misafirhanesinde konaklandıktan sonra ikinci gün Ereğli'de sıkma ve gözlemeden oluşan yöresel kahvaltı yapılmıştır. Kahvaltıdan sonra yarış atı harasına gidilmiş 3. kuşak yarış atları harası sahibi olan A. AYTAZ yarış atları ile ilgili bilgi vermiş katılımcılar atların yanına giderek atları ve yavrularını sevmişlerdir.

At çiftliğinin ziyaretinden sonra tarihteki ilk tarım anıtlarından birinin olduğu İvrizkaya anıtına gitmek üzere yola çıkılmıştır. Yol üzerindeki Eski İvriz Köy Enstitüsü programda olmamasına karşın katılımcıların isteği üzerine ziyaret edilmiştir. İvrizkaya anıtına ulaşıldığında kaya anıtının özellikleri, kaya anıtının dibinden çıkan suyun Konya-Ereğli İlçesi'nin içme suyu ve enerji ihtiyacında kullanıldığından sözedilmiştir. Katılımcılar 1 saat kadar serbest bırakılmış, yerel pazardan kiraz, el işlemeleri, elma-kayısı kurusu vb almışlar, öğle yemeğinden sonra ve Ankara'ya hareket edilmiştir.

Gezi bitiminde katılımcılar çöl ekosistemini yakından görmüşler, Tuz gölü ve krater göllerini incelemişler, yüzmüşler, tarihte ilk tarım çalışmalarının yapıldığı yerlerden biri olan Hitit Uygarlığına ait olan vadiyi yakından incelemişlerdir.

7-8 HAZİRAN YEDİGÖLLER (BOLU)

Ormanlar, göller ve şelalelerle bezenmiş, muhteşem bir atmosferin içinde, günlük hayatın sorunlarından sıyrılmak ve yeşile kavuşmak için Yedigöller tam bir cennet. Milli Park alanı olan Yedigöller kışın kar keyfi, ilk ve sonbaharda trekking, yazın göl keyfi ve her zaman fotoğraf çekmek için gidilebilecek bir yer.

Doğa ile baş başa kalmanın, yeşilin her türünü görmenin mümkün olduğu Yedigöller Milli Parkı, Batı Karadeniz Bölgesi'nde bir doğa klasiği. Milli Parkın içinde yedi adet heyelan gölü, bulunmaktadır. Kayan kütlelerin vadilerin önlerini kapaması sonucunda oluşan bu göller Sazlıgöl, İncegöl, Nazlıgöl, Küçükgöl, Deringöl, Büyükgöl ve Seringöl'dür. Göller arasında hem yüzeysel hem de yer altı akışları ile birbirlerine bağlantı bulunmaktadır. Göllerin çevrelerinde kayın, meşe, gürgen, kızıl ağaç, kara ağaç, karaçam, dişbudak, sarıçam, göknar, ıhlamur, porsuk, gibi ağaç türleri bulunmaktadır.

Her gezimizde olduğu gibi bu gezilerimizde de Dirgine Orman İşletme Müdürü Göksel YENİKALAYCI bizlerden yardımlarını esirgememiş, yolcuğumuzun ilk durağı ve aynı zamanda öğle yemeği molamızda

bizleri Dirgine Orman İşletme Müdürlüğünde ağırlamıştır.

Uzun yıllar o bölgede çalışmış, şimdi Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğünde çalışmakta olan rehberimiz Sedat AY Dirgine'de başladı Yedigöllerin hikayesini anlatmaya. Anılarıyla, deneyimleri ve bilgisiyle, gezi boyunca tüm katılımcılara unutulmaz bir gezi yaşattı. Cumartesi günü yedigöllerde varır varmaz ağlayan kayaları ziyaret edip, çevredeki bitki ve hayvan türleriyle ilgili bilgiler alıp, hatta akşama içeceğimiz bitki çaylarını doğadan toplayarak sazlı gölün kenarında kuracağımız kamp alanına gelip çadırlarımızı kurduk.

Pazar günü Pisagor ağacı, göknarlı yayla, Kapankaya Seyir Tepesi, anıt çamı ziyaret ettikten sonra tek tek gölleri dolaştık ve göllerle ilgili bilgiler verildi. Göllerin özellikleri dışında gezilen alanların özelliğine göre alpin zon, böceklerde feromon tuzakları, ökse otu ve konukçu yaşam, biyolojik çeşitlilik ve Türkiye'deki ağaç ıslah çalışmaları, bir katılımcının sorusu üzerine de kent ormanı konuları konuşulmuştur.

30 EYLÜL EĞRİOVA (BEYPAZARI-ANKARA)

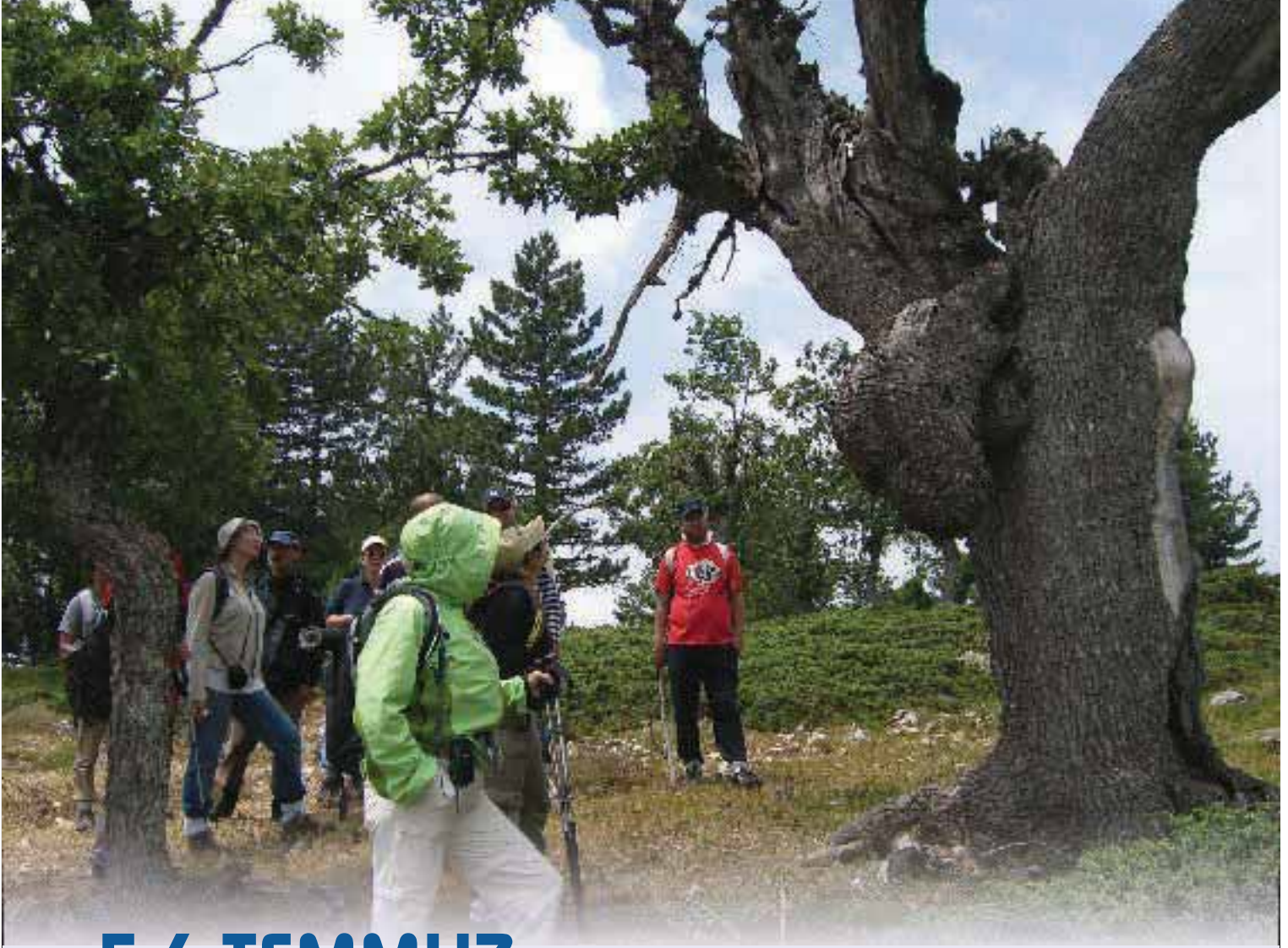
İkinci kez yaptığımız geziye 26 kişi katılmıştır. Gezi Türkiye Ormanacılar Derneği ve Ekoturizm Grubu hakkındaki kısa sunuş ve gezi görevlilerinin tanıtımı ile başlamıştır.

Gezi yürüyüşüne Beypazarı, Karaşar Beldesi'nin Belenova Yaylası mevkiinden başlanılmıştır. Belenova Yaylası girişinde katılımcılar otobüsten indikten sonra yürüyüş hakkında kısa bir açıklama yapılarak gezinin koşulları ve yürüyüş ile ilgili temel bilgiler gezi görevlileri tarafından verilmiştir.

Belenova Yaylası 1650 m yükseklikte bulunmaktadır. Burada yetişen doğal Sarıçam ve az da olsa bulunan Karaçam katılımcılara anlatılmıştır. Daha sonra Sarıçam ormanı içerisinde ilk mola

verilmiştir. Aynı zamanda katılımcıların soruları cevaplandırılmıştır. Yürüyüş sırasında 1750 m yükseklikteki Gökmar ormanları arasından geçilirken, Sarıçam ve Gökmarların gençleştirme işleminin yapıldığı alanda, gençleştirmenin yanı sıra, ışık ve gölge ağaçları hakkında bilgi verilmiştir. Daha sonra 1600 m'lerde kısa bir yemek molası verilerek, dere boyunca yürünmüştür. Gökmar ve Sarıçam karışık ormanı içerisinde 1650 m'deki Eğriova Yaylası Göletine ulaşılmıştır. Bu bölgede katılımcıların 1 saat zaman geçirmeleri sağlanmıştır. Bu sırada bazı katılımcılar gölet çevresini gezmişlerdir. Gölet çevresinde kısa bir dinlenmenin ardından dönüş yoluna geçilmiştir. Gezi sonunda Beypazarı İlçesine de gidilerek yaklaşık 45 dakika gezi yapılmıştır.

5-6 TEMMUZ

SARIÇALI (NALLIHAN-ANKARA)

Geziye 13 kişi katılmıştır. Yolculuk başlangıcında Türkiye ormancılar Derneği, Ekoturizm Grubu ve gezi hakkında bilgilendirme yapıldı.

Çayırhan girişinde, yerel rehberimiz Mustafa BEKTAŞ (Nallihan Turizm Gönüllüleri Derneği Başkanı) ile buluşuldu. Yerel rehber bölge ve gezi uğrakları hakkında gezi sonuna kadara grubumuza rehberlik etti, bilgilendirmelerde bulundu.

Gezi katılımcı sayısının düşük olması nedeniyle, katılımcıların onayı alınarak yer yer program dışına çıkıldı. Programda belirtilmemesine karşın, ek olarak, Sarıyar Baraj Gölü kıyısındaki ilginç jeolojik oluşumlar ve *Salvia grandis* adındaki endemik bitki alanı görüldü.

Birinci gün, programda öngörülen yerler ziyaret edildi. Kuş Cenneti'nde ve Yaban hayatı Koruma Alanı'nda gezi katılımcısı kuş uzmanı Sühendan ER bilgilendirmeler yaptı. Kültür, tarih ve turizm ağırlıklı birinci gün programı tüm katılımcılarca beğenildi.

İkinci gün yaklaşık 15 km olan gezi güzergahı sorunsuz ve kazasız olarak tamamlandı. Kene tehlikesine karşı, yürüyüşe katılanlara kene uzaklaştırıcı sprey uygulandı. Tüm katılımcılar, yürüyüşün yorucu ancak çok keyifli olduğunu vurguladılar.

Karacusu Köyü'nde ki ortam, yenilen yemekler ve verilen hizmet; bir gece kalan Nallihan Öğretmenevi tüm katılımcılarca beğenildi. Özellikle gezi programı ve rehberlik başarılı bulundu.

7 EYLÜL BEYNAM ORMANI (NALLIHAN-ANKARA)

Sonbaharda yaptığımız Beynam gezisine 23 kişi katıldı. Yolculuğun başlangıcında Beynam Ormanı ve gezi boyunca görececeklerimizi açıklayan bir sayfalık yazıyı katılanlara dağıttıktan sonra TOD ve Ekoturizm gurbu hakkında açıklamada bulunduk.

Beynam ormanı 1601 Ha.(hektar) büyüklüğündeki bu kalıntı (relikt) ormandır. Ankara'nın güneyinde ve Ankara'ya 40 km. uzaklıktadır. Geçmişte Kuyrukçu Ormanı olarak bilinirken, 1947 yılında 4785 Sayılı yasa'ya göre devletleştirilmiş, 1966 yılında da Bakanlar Kurulu Kararı ile "muhafaza ormanı" kapsamına alınmıştır. 1969 yılında turizm bölgesi olarak ilan edilmiş ancak gelen tepkiler üzerine bu karardan vazgeçilmiştir. 1973 yılında belirli bir kısmı "orman içi dinlenme yeri" olarak yararlanmaya açılmıştır. "Fevkalade florası ve faunası çok ilginç bir kolleksiyon niteliğinde olduğundan" 1978 yılında "doğal sit alanı" olarak ilan edilmiştir. Yarı kurak iklim koşullarının egemen olduğu İç Anadolu Bölgesi'nde; orman olmasını beklemediğimiz bir alanda yeşil bir adacık gibi duran Beynam Ormanı her açıdan değerli bir varlıktır. Orman 1200 m. yükseltiden başlayıp en yüksek tepe olan Otlukbeli Tepe (1521m.) ye değin çıkmaktadır.

Beynam Kent ormanına girdikten sonra Kent ormanı kavramı tartışıldı. Seyir terasına çıkıp çevreyi seyrederip yürüyüş güzergahı hakkında bilgi verildi. İziciler için eğitim yeri olarak hazırlanmış çeşitli düzeneklerin bulunduğu küçük vadinin başındaki zıncarık/zıncık aygıtını görüp uygulaması gerçekleştirildi. Kendi çevresinde dönebilen ve yukarı aşağı hareket edebilen kültürümüzün unutulmaya yüz tutmuş bu aygıt ilgi çekiciydi. Gezi boyunca çeşme olarak yapılmış ama damla suyun akmadığı çeşmelerin fotoğrafını bile çekmeyi akıl edemedik. Kent ormanı sınırından çıkarak "Beynam Orman İçi Dinlenme Yeri" bölgesine girip yangın gözetleme kulesi ve su deposunun bulunduğu tepenin yakınlarına kısa bir mola verdik. Seçilmiş olduğunu düşündüğümüz topluluk uyum içinde ve yakınmadan yürüyüşünü sürdürdü. Ormanın en verimli ve uzun boylu ağaçlarının bulunduğu, bazı yerlerinde suyun yüzeye çıktığı vadinin başında yemek arası verdiğimizde saat 13.30 olmuştu.

Yemek sonrası kısa bir yürüyüşle çıktığımız düzlükte, sedir ağaçlandırmasını görüp Beynam ormanı için yanlış tür seçimi yapılması ve orijin kavramı konusunda açıklamalarda bulunduk. Dönüş için yeniden vadiye inerek yürüyüşümüzü sürdürdük. Vadi biyolojik çeşitliliğin en varıl yeridir. Tüylü kartopu, iğ ağacı (iki tür), karagöz, dağ muşmulası, hanımeli, kurtbağrı, barut ağacı, üvez, akçaağaç yapraklı üvez, ateş diken, keçi söğüdü, boz söğüt, sepetçi söğüdü, alıç, ahlut, patlangaç çalısı, geyikdiken, yaban elması, armut, çakal eriği, kuşburnu, karaçam, tüylü meşe, yunus eriği gibi ağaç ve ağaççıkları gördük ve katılımcılarla birlikte bazı meyvelerin tadına baktık.

**"Fevkalade
florası ve
faunası çok
ilginç bir
kolleksiyon
niteliğinde
oldüğundan"
1978 yılında
"doğal sit
alanı" olarak
ilan edilmiştir.**

12 EKİM MAHKEME AĞACI (KIZILCAHAMAM-ANKARA)

Gezi 49 kişiyle gerçekleştirildi. Yolculuk sırasında Türkiye Ormancılar Derneği, Ekoturizm Grubu ve gezi hakkında bilgilendirme yapıldı. Yolda kısa bir mola verilerek, Mahkemeağacı Köyüne gelindi. Yürüyüş kuralları ve parkur hakkında rehber tarafından bilgilendirme yapıldıktan sonra yürüyüş başladı.

Kızılcahamam'ın Mahkeme Ağacı (Mahkeme Ağacın) köyü, vadisi, deresi ve bir zamanlar Ermeniler'in yaşadığı mağara evleriyle Ankara'nın saklı cennetlerinden biri... Fotoğraf tutkunlarının, arşivleri için muhteşem görüntüler elde edebilecekleri, saatlerce yürünebilecek parkurları ve sıcak insanlarıyla şehir hayatından sıkılanların nefes alabilecekleri bir köy...

Vadi boyunca yukarı doğru 7.5 km yüründü ve aynı güzergahtan geri dönüldü. Toplam 15 km kadar

yürüyüş yapıldı. Yürüyüş parkuru çoğunlukla hafif eğimli olmasına karşın bir-iki yerde kayalıklarında bulunduğu alanda tırmanış ve iniş yapıldı. Zaman zaman vadide içinde su akımının olduğu derenin yürüyüşe uygun olan taraflarına geçişler yapıldı. Yürüyüş güzergahının büyük bölümünde çevrede daha çok çalimsı bitkiler ve ağaççıklar gözlemlendi. Vadinin orta kısımlarında vadi içerisinde köylere ait sebze bahçeleri ve meyve ağaçları bulunmaktadır. Daha yakarlarda orman içerisine yüründü, bu bölümde dozerle açılan yol bitki örtüsüne zarar vermiş ve kötü bir görüntü oluşturmuştur. Dönüş noktasına yaklaşırken saf karaçam ormanına girildi. Gezi görevlileri tarafından toprak erozyonu, yörenin florası ve genel olarak ormancılık konularında bilgilendirmeler yapıldı.

Gezi bitiminde yorgunluğa rağmen doğa içerisinde bir gün geçirmenin ve doğanın verdiği olumlu enerjilerle yenilenmiş olarak şehre dönüş başladı.

1-2 KASIM 2008

KOVADA GÖLÜ (EĞİRDİR-İSPARTA)

Geziye 40 kişi katılmıştır. Gezi 26 ve 18 kişilik 2 minibüs ile gerçekleştirilmiştir. Gezi TOD ve Ekoturizm Grubu hakkındaki kısa sunuş ve gezi görevlilerinin tanıtımı ile başlamış ve daha sonra katılımcılar kısaca kendilerini tanıtmışlardır.

Kovada Gölü'nün meydana gelişi, Batı Toroslar'da görülen karstik göllere benzer. Havzaya düşen yağmur sularının fiziksel ve kimyasal aşınmasına eklenen tektonik yer hareketleriyle şekillenen göl, karstik tektonik bir polyedir. Eğirdir Gölü'nün güneye doğru uzantısı olan Kovada Gölü, sonradan aradaki dar vadinin alüvyonlarla dolması sonucunda bugünkü şeklini almıştır. Tatlısu levreği (sudak), tatlısu istakozu ve sazandan meydana gelen göl faunası sayı olarak oldukça iyi durumdadır. Milli Parkın ana kaynak değeri olan kızılçam, meşe, çınar ağaçlarından meydana gelen bitki örtüsü ve parkın tabii güzellikleri, açık hava da dinlenme ve kullanma potansiyeline katkıda bulunmaktadır. Sahanın meydana gelişini hazırlayan karst morfolojisi; bakır doğanın araştırılması, yürüyüş, manzara seyretme,

tırmanma ve basit kampçılık imkanı sağlamaktadır.

Kasnak ormanı; Eğirdir İlçesi, Yukarı Gökdere köyünde ender bulunan bir ormandır. Ormanda Kasnak Meşesi olarak bilinen (*Quercus vulcanica*) ağaçları bulunmakta olup, orman Anıtlar Kurulu Kararı ile Doğal Sit olarak ilan edilmiştir.

Gezinin ilk günü; saat 16'da Eğirdir'e varma, seyir terasında çay eşliğinde manzara seyretme ve akşam yemeği ile makul şartlardaki otelde yatma ile sona ermiştir. İkinci gün, Kasnak ormanı, Kovada gölü, Fidanlıkta sucuk mangal ve kasnak ormanda mantar toplayarak gezme ve zengin floranın keşfiyle sürmüş, en son köy pazarından alışveriş edilerek Ankara'ya dönüş başlamıştır. Afyonda akşam yemeği yenerek, Ankara'ya dönüşülmüştür.

Gezi esnasında ve yol boyunca otobüste katılımcılara bilgiler verilmiştir. Ayrıca yerel rehber Cemal GÜLTEKİN gezi süresince anlatımlar yapmıştır. Katılımcıların verilen bilgilerden memnun kaldıkları gözlenmiştir.

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ EKOTURİZM GRUBU 2009 GEZİLERİ

No	İli	Gezi adı	Tarih	Niteliği	Zorluk Derecesi
1	Ankara	Elmadag- Kıbrisköy	15.Mar	Günübirlik	2
2	Ankara	Kızılcahamam - Kırköy göleti	28.Mar	Günübirlik	2
3	Bolu	Aladağlar	12.Nis	Günübirlik	2
4	Aydın	Kusadası Milli Parkı	23-25.Nis	Konaklamalı	1
5	Kırıkkale	Sulakyurt	03.May	Günübirlik	1
6	Ankara	Çubuk-Karagöl	17.May	Günübirlik	2
7	Ankara	Nallihan-Sarıçalı	30-31.May	Konaklamalı	2
8	Ankara	Kızılcahamam Isıkdağı	07.Haz	Günübirlik	2
9	Eskişehir	Çatacak ormanları	20-21.Haz	Konaklamalı	1
10	Trabzon-Rize	Doğu Karadeniz	03-09.Ags	Konaklamalı	3
11	Sinop	Erfelek	05-06.Eyl	Konaklamalı	2
12	Ankara	Kızılcahamam-Eğrekkaya-Kurtboğazı	27.Eyl	Günübirlik	2
13	Çorum	Hattusas-Alacahoyuk-Amasya	10-11.Eki	Konaklamalı	2
14	Bolu	Yedigöller	24-25.Eki	Konaklamalı	1
15	Manisa	Kula	07-08.Kas	Konaklamalı	2

Zorluk Dereceleri:

1: Kolay 2: Zor 3: Çok Zor

ANTALYA TEMSİLCİLİĞİMİZDE TOPLANTI

Türkiye Ormancılar Derneği Genel Başkanı Mustafa YUMURTACI ile Yönetim Kurulu Üyesi Ahmet AKER, 4 Nisan 2009 tarihinde Antalya Temsilciliğimiz üyeleriyle bir araya geldi. Yapılan sohbet toplantısında, yeni dönemde seçilecek olan yönetimden üyelerimizin beklentileri dile getirildi.

Toplantının yararlı olduğu, üyelerimizce bilinmeyen bazı konuların açıklandığı ve 18 Nisan 2009 tarihinde yapılacak olan seçimler sonucunda oluşacak yeni yönetimden beklentilerin oldukça fazla olduğu, yönetimin tüm enerjisini sarf ettiği Rixos Otel ve Dernek Binası gibi çalışmaların tamamlanması nedeniyle, bundan sonra daha çok Derneğimizin tanıtımı, bilimsel ve sosyal aktiviteler gibi çalışmalara yönelinmesi gerektiği belirtilmiştir.

KARABAKAL-KARATAVUK

Turdus merula L.

Dr. N. Kaan ÖZKAZANÇ

SİSTEMATİKTEKİ YERİ

Takım	Passeriformes (Serçe kuşları, Ötücü kuşlar)
Familya	Turdidae (Karatavuğugiller, Ardiç kuşugiller)
Tür	<i>Turdus merula</i> L. (Karabakal-Karatavuk)
Ing	Blackbird
Alm	Amsel
Frn	Merle noir

Morfolojisi:

24-25 cm'lik uzunluğu, 34-39 cm kanat açıklığı ile güvercinden ufak, sığırcıktan büyük bir kuştur. Ağırlığı 75-120 gr'dır. Ergin erkeler tamamen siyah, gaga sarı-turuncu renkte, ayaklar koyu gri renktedir. Erkek bireylerde ince sarı bir göz halkası bulunmaktadır. Dişi ve genç kuşlar koyu kahverengidir. Dişilerin göğüs bölgesi daha açık tonda olup bu kısımda belirli belirsiz noktali çizgiler bulunur. Gaga kuluçka döneminde parlak sarı daha sonra soluk sarı kahverengi, ayaklar gri kahverengidir. Karabakallardaki bu renklenmelerden dolayı Anadolu'nun kuzey kısımlarında erkek karabakala çıraburun, dişisine ise boz bakal denilmektedir. Bu sebepten dolayı karabakal genel tür adının yanında erkek ve dişisine ayrı ad verilen tek kuş türüdür. Kuyruk özellikle dinlenme sırasında kalkık ve yelpaze şeklindedir. Kanatlar genellikle aşağı doğru sarkık olarak durmaktadır.

Yumurtaları yeşilimsi mavidir, açılmaya yakın kahverengi renklenmeler gözlenir. Yuvaları oldukça basit bir yapıdadır.

Yayılışı:

Dünyada geniş bir yayılış alanına sahip olan karabakalın doğal olarak bulundu yerler şöyledir:

• **Afrika;** Cezayir, Mısır, Libya, Fas, Tunus, Batı Sahra.

• **Asya:** Ermenistan, Azerbaycan, Belarus, Butan, Çin, Gürcistan, Hong Kong, Hindistan, Irak, İran, İsrail, Ürdün, Kazakistan, Kuveyt, Kırgızistan, Laos, Lübnan, Moldova, Nepal, Rusya, Suudi Arabistan, Suriye, Tacikistan, Türkiye, Türkmenistan, Ukrayna, Özbekistan, Vietnam ve daha kısıtlı

olarak; Afganistan, Japonya, Kuzey Kore, Tayvan ve Tayland.

• **Avrupa:** Arnavutluk, Andora, Avusturya, Belçika, Bosna-Hersek, Bulgaristan, Hırvatistan, eski Çekoslovakya, Danimarka, Estonya, Faroe Adaları, Fransa, Almanya, Gibraltarı, Yunanistan, Macaristan, İzlanda, İrlanda, İtalya, Letonya, Litvanya, Lüksemburg, Makedonya, Malta, Hollanda, Norveç, Polonya, Portekiz, Romanya, Slovakya, Slovenya, İspanya, İsveç, İsviçre, İngiltere.

• Ayrıca Kanada, Amerika Bileşik Devletleri, Avustralya ve

Yeni Zelanda'da da doğal olarak bulunur.

Türkiye'de hemen tüm bölgelerde sıkça görülen bir türdür. Ancak Orta ve Doğu Anadolu dışındaki bölgelerde daha yaygın olarak bulunmaktadır. Güney Ege ve Akdeniz'de kurak sahil kesimlerinden daha çok, daha nemli olan dağlık kesimlerde yaşamaktadır. Kışın Türkiye'deki karabakal nüfusu Karadeniz'in kuzeyinden gelen göçmen kuşlarla artmaktadır. Bunlar yerli türlerle karışık guruplar meydana getirmektedirler.

Yaşam Alanları:

Genel bir habitat özgürlüğüne sahip olsalar da daha çok ormanlar, çitler, bahçeler, çalılılar yaşam alanlarını oluşturur. Ovalarda, bağ, bahçe, çalılık ve fundalık, her yükseklikteki ormanlarda, şehir içlerindeki park ve bahçelerde hatta mezarlıklarda da yaşar. Ancak genellikle yüksek dağlardaki çam ormanlarında bulunmazlar. Yuvalarını çitler arasına, ağaç dallarına, duvar girintilerine hatta boş balkonlara bile yaparlar.

Besinleri:

Karabakal yerde dolaşarak beslenir. Toprak solucanlar, salyangoz, sümüklüböcek, kurtlar, böcek larvaları, böcekler hayvansal besinlerini oluşturmaktadır. Hayvansal besinlerini yanında esas besinlerinin % 70'ini her çeşit meyveler (porsuk, ardı, belladon otu, gül, dut, ökseotu vb.) oluşturmaktadır. Meyveleri doğrudan doğruya bitkilerden kopararak yerler. Bazen nadir olarak balık da yerler, hatta yavrularını balıkla beslemektedirler.

Biyolojisi:

Çitler arasına, dallara duvar girintileri ya da balkonlara yaptıkları yuvalara 3-6 adet yumurta bırakırlar. Sadece dişiler kuluçkaya yatar. Yumurtalar 11-15 günlük bir kuluçka döneminden sonra açılır. Oldukça hızlı gelişen karabakal yavruları 13-16 gün sonra yuvadan uçabilirler. Yuveyi terk eden yavrular çalılıklar arasında saklanırlar bu esnada solucanlar ile beslenirler. Yuveyi terk eden yeni birey karabakallar kendi yuvalarını kök, sap, kağıt parçaları ile yaparlar ve bu yuvaları çamurla sıvayarak sağlamlaştırırlar. Yılda 2, bazen 3 kez kuluçkaya yatarlar.

Karabakal günlük yaşayışında genellikle insandan saklanmakta, çalılıların içinde ve yapraklar arasında gizlenmektedir. Saklandığı yere yaklaşıldığında karabakallar çok-çok-çok şeklinde gür bir ötüşle hızlı bir şekilde kalkarak kaçarlar. Ancak bu şekilde kalkış ve uçuşlar kısa mesafelerde olmaktadır. Beslenirken yaptığı tipik hareketler oldukça ilginçtir. Çayırlarda solucan ararken önce birkaç kez sıçrar ve arada bir kuyruğunu birkaç defa aşağı yukarı kakar, sonra bir süre hareketsiz kalır. Bu hareketsizlik sırasında etrafta solucan olup olmadığını kontrol eder. Hareketsiz kaldığı

sırada zaman zaman başını yana doğru çevirir ve toprağı dinler. Bir şey duyduğunda hızla toprağı kazar ve solucanı yakalar.

Üreme zamanlarında yüksek bir dala çıkarak flüt sesini andıran bir ötüşle bölgesini belirler.

Göçücü bir kuştur. Özellikle Çin, Birmanya, Cava ve Sumatra'da kışlar. Göç esnasında yolunu şaşırarak Türkiye, Almanya, Fransa, Bulgaristan ve İtalya'ya geldiğı belirlenmiştir.

İrkları:

Dünya üzerinde 10 ırkı olan karabakalın Türkiye'de iki ırkı mevcuttur.

Turdus merula atettimus (Madarasz) Balkan yarımadası ve Ön Asya ırkı

Turdus merula syriacus Hempr. ve Ehr. Filistin, Suriye ve Batı İrlanda ırkı

Kaynaklar:

Anon 2005 Türkiye Kuşları. Doğa Burda Dergi Yayıncılık. 135 s. İstanbul.

A n o n (2 0 0 9)
<http://www.oiseaux.net/birds/distribution/blackbird.html>

Benson, V. S. (1971) The Observer's Book of Birds. Frederick Warne&Co.Ltd. London, England ISBN: 0 7232 0043 2

Çanakçıoğlu, H., Mol T. (1996) Yaban Hayvanları Bilgisi. İstanbul Üniversitesi Yayın No: 3948, Fakülte Yayın No: 440 ISBN 975404-424-4 X +550 s. İstanbul

Ergene, S. (1945) Türkiye Kuşları. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Monografileri, Say:4, Kenan Matbaası, XX + 361 s. + 104 Tablo İstanbul.

Kızıroğlu, İ. (1989) Türkiye Kuşları (Kimizi Listede Olanlar ve Bulundukları Bölgeler) Orman Genel Müdürlüğü, Eğitim DaireBaşkalığı, Yayın ve Tanıtım Şube Müdürlüğü 314 s. Ankara

Peterson, R., Mountfort. G., Hollom P.A.D. (1972) A Field Guide to the Birds of Britain and Europe. Printed in Great Britain Collins Clear-Type Press London and Glasgow. ISBN 0 00 212020 8

Somçağ, S. (2005) Türkiye Kuşları. Yapı Kredi Yayınları 2273 ISBN: 9750810198 275 s. İstanbul.

Turan, N. (1990) Türkiye'nin Av ve Yaban Hayvanları. Kuşlar 2. Kitap. Orman Genel Müdürlüğü, Eğitim Daire Başkalığı, Yayın ve Tanıtım Şube Müdürlüğü 274 s. Ankara.

Türkiye'de Hükümetlerin Ormancılık Politika ve Uygulamaları Üzerine Eleştirel Bir Değerlendirme (AKP Örneği)

Doç. Dr. Erdoğan ATMIŞ
Araş. Gör. H. Batuhan GÜNŞEN

Bartın Üniversitesi Orman Fakültesi,
Orman Mühendisliği Bölümü, BARTIN
doganatmis@hotmail.com

Özet

Siyasi partilerin, özellikle iktidarı elinde bulunduran siyasi partilerin ülke ormancılık politikalarının oluşturulmasında önemli etkileri vardır. Türkiye'de 2002 yılından beri iktidarda olan Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP)'nin, ormancılık alanındaki uygulamalarının yasal ve yönetsel boyutlarının irdelendiği bu çalışmada, AKP'nin ormancılık politikalarının analizi yapılmış, söz konusu uygulamaların ormanlar ve toplum üzerindeki etkileri değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler:

Ormancılık politikası, iktidar partisi, orman toplum ilişkileri, Adalet ve Kalkınma Partisi, Hükümet

1. GİRİŞ

Siyasi partiler, ormancılığa katılımın önemli ilgi gruplarından biridir. Türkiye'de ormancılık politikasının oluşmasında siyasi partilerin, özellikle iktidarı elinde bulunduran siyasi partilerin etkisi büyüktür (Atmış, 2003a; 2008). Krott (2005) da ormancılık politikası hakkında karar alınması sırasında üst düzey yönetim, parlamento ve siyasal partilerin katılımının çok önemli olduğunu belirtmektedir.

Katılımcı demokrasinin yeterince gelişmediği ülkelerde, politik kararların alınmasında iktidarda olan parti (veya partiler) ile parti yöneticilerinin ağırlıklı

etkisi vardır. Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP)'nin 2002 yılından beri süren iktidarı sırasında ormancılık yönetiminde çeşitli değişiklikler yaşanmıştır. Bu değişiklikler; planlama ve mevzuatta yapılan değişikliklerden, 2003'te Çevre ile Orman Bakanlıklarını birleştiren örgüt yapısındaki değişikliğe kadar geniş bir yelpaze oluşturmaktadır. 2002'den beri tek başına iktidarda bulunan, hatta bazı dönemlerde Anayasayı değiştirecek çoğunluğa sahip olan AKP'nin, ülkenin ormancılık politikaları üzerinde önemli değişimler gerçekleştirdiğini söylemek mümkündür.

Bu çalışma, AKP hükümetlerinin ormancılıkta yönetim anlayışının ve uygulamış olduğu ormancılık politikalarının; ormanlar ve toplum üzerindeki etkilerini araştırmak amacıyla yapılmıştır. Çalışma ayrıca AKP dönemi ormancılık politikaların sorgulanacağı bir tartışma sürecini de başlatmayı amaçlamaktadır. AKP hükümetlerinin ormancılık politikalarını eleştiren çeşitli çalışmalar vardır (Bozatlı, 2006; 2007; Çağlar, 2006; 2008a; 2008b; Demirtaş, 2007; 2008; Özkahraman, 2008). Fakat bu çalışmalar, AKP hükümetlerinin ormancılık politikası hakkındaki tespitlerini belli konular üzerinde odaklandırmıştır. Bu çalışmada diğerlerinden farklı olarak AKP ormancılık politikalarına genel bir yaklaşım getirmeye çalışılmıştır. Yine de bu çalışmanın, AKP

hükümetlerinin ormancılıkla ilgili tüm politika ve uygulamalarını ele aldığını iddia etmek yerine, öne çıkan konuları değerlendiren bir nitelik taşıdığını söylemek daha doğru olacaktır.

Bu çalışma kapsamında değerlendirilen konular arasında; bakanlıkların birleştirilmesi ve örgüt yapısında yapılan değişiklikler, Anayasa ve Orman Yasası'nda yapılan değişiklikler, bürokratik kadrolardaki değişiklikler, Maden Yasası, Turizm Teşvik Yasası gibi mevzuatta yapılan değişiklikler, yanan orman alanları ve yapılan ağaçlandırmaların miktarı konusundaki çelişkili açıklamalar, "millet ormanı", "kent ormanı" gibi yeni üretilen terimler, sivil toplum örgütleri ve meslek örgütleriyle ilişkiler yer almaktadır. Ormancılık kamuoyunu ve tüm toplumu yakından ilgilendiren bu konuların, AKP hükümetleri tarafından hangi boyutlarıyla ele alındığı, bu politikaların üretilmesi sırasında demokratik ve katılımcı süreçlerin yaşanıp yaşanmadığı, bu politikaların toplum yararını ve sürdürülebilir ormancılık ilkelerini ne kadar dikkate aldığı bu çalışmanın ana çıktılarını oluşturmaktadır. Bulgular bölümü; "Yasal Düzenlemeler, Yönetsel Yapı, Tepki Çeken Uygulamalar, Yeni Terim ve Söylemler, İletişim Hataları" başlıklarını taşıyan beş başlık altında toplanmıştır. Tartışma ve Sonuç bölümünde bulgular değerlendirilmiş ve çeşitli tespitler yapılmıştır.

2. MATERYAL ve YÖNTEM

Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) 14 Ağustos 2001 tarihinde kurulmuştur. 3 Kasım 2002 tarihinde yapılan genel seçimlerinde elde ettiği %36,29 oyla TBMM'ne 363 milletvekili sokmayı başarmıştır. Tek başına iktidar olmaya fazlasıyla yetecek miktardaki bu sayıyla, önce Abdullah Gül'ün başkanlığını yaptığı 58. Hükümet kurulmuş, daha sonra Recep Tayyip Erdoğan'ın başkanlığını yaptığı 59. Hükümet kurulmuştur. 22 Temmuz 2007'de yapılan genel seçimlerde oyunu arttırarak %46,58'e ulaştıran AKP, yine büyük bir çoğunlukla (341 milletvekili) Recep Tayyip Erdoğan başkanlığında Türkiye Cumhuriyeti'nin 60. Hükümeti'ni kurmuştur. Orman Bakanlığı'nın 2003 yılında Çevre Bakanlığı'yla birleşmesinden önce 58. hükümetin Orman Bakanlığı'nı yapan Osman Pepe, birleşmeden sonra da Çevre ve Orman Bakanı olarak 59. hükümette ormancılık örgütünün en üst yöneticisi olmuştur. Osman Pepe 22 Temmuz 2007 tarihinde yapılan genel seçimlerden sonra kurulan 60. Hükümette görevini Veysel Eroğlu'na devretmiştir (AKP, 2009).

Hükümet uygulamalarının parti düzeyinde planlı bir sürecin parçası olup olmadığını belirleyebilmek için; AKP'nin parti programı ve seçim bildirgeleri ile hükümet programları incelenmiştir. Çevre ve Orman Bakanlığı'nın bakanlık uygulamalarını anlatmak için hazırladığı, broşür, rapor ve kitaplar incelenmiştir. Bu süreçte medyada ve meslek kamuoyunda gündeme gelen tepkiler de dikkate alınmıştır. Meslek kamuoyundan gelen tepkileri değerlendirmek amacıyla mesleki kuruluş ve sivil toplum örgütü temsilcileriyle çeşitli görüşmeler yapılmıştır. Elde edilen bilgiler analiz edilerek beş ana başlık altında toplanmıştır.

3. BULGULAR

3.1. Yasal Düzenlemeler 3.1.1. 2/B Değişiklikleri

6831 sayılı Orman Yasası'nın 2/B maddesine göre orman dışına çıkarılmış alanların, işgalcilerine satışı konusunda AKP hükümetleri öncesi iktidarı elinde bulunduran birçok hükümet çeşitli girişimlerde bulunmuş, fakat bu girişimler 2924 sayılı Orman Köylülerinin Kalkındırılmalarının Desteklenmesi Hakkındaki Yasa'nın değiştirilmesiyle sınırlı kalmıştır. Yasada yapılan değişiklikler ya Cumhurbaşkanı tarafından geri çevrilmiş, ya da Anayasa Mahkemesi tarafından Anayasa'ya aykırı olduğu gerekçesiyle iptal edilmiştir.

AKP hükümetleri bu konuda daha da ileri gitmiş ve Anayasa'daki ormancılık ile ilgili maddeleri (169. ve 170. maddeler) değiştirmeye kalkışmıştır. AKP'nin kurduğu 59. Hükümet 2003 yılında orman dışına çıkarılan alanların orman köylülerine öncelik tanınarak şagillerine satılmasını öngören bir değişiklik yapmıştır. Bu değişiklik Cumhurbaşkanı tarafından çeşitli gerekçelerle Anayasa'ya aykırı bulunarak TBMM'ye iade edilmiştir. Söz konusu girişimle ilgili olarak hazırlanmış olan İÜ. Orman Fakültesi görüşü de; "yasa teklifinin 170. maddeyi tam olarak kapsamadığı, sadece satışı öngördüğü, hak sahibi sayılmanın ölçülerinin objektif olarak belirlenmediği, arazi sınıflandırmasına yer vermediği, ülkemiz kalkınma planlarını gözden uzak tuttuğu, çıkarılan alanların bütün olarak ihya, tahsis, planlama işlerinin garanti altına alınması gerektiği" şeklinde özetlenebilecek tespitleri ortaya koymaktadır (Ayanoğlu, 2005).

60. hükümet tarafından hazırlatılan Anayasa Tasarısı taslağında ormanlarla ilgili 131.

madde ile adeta ormanların talanı amaçlanmıştır. Anayasa'da mevcut olan ve 59. hükümetin tarihi milat olarak ilan ettiği 31.12.1981 tarihi 23.07.2007 tarihine getirilmiş, "tarım alanına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler" ifadesine "veya başka alanlar" ifadesi eklenerek, her türlü kullanım için ve her zaman orman dışına çıkarma sağlanmış, orman köylülerinin yasal ve anayasal hakları ortadan kaldırılmaya çalışılmıştır. (Anonim, 2008a). Büyük tepkiler alan bu taslak daha sonra Meclis gündemine getirilmemiştir.

15 Ocak 2009 tarihinde kabul edilen 5831 sayılı yasayla; orman kadastro sunun, içinde ormancı bulunmayan kadastro komisyonlarınca yapılmasına olanak verilmesi, orman dışına çıkarılan bu alanların kimler tarafından ne zamandan beri kullanıldığının tutanağa kaydedilerek hazine adına tescil edilmesi ve fiili kullanım durumları dikkate alınmak suretiyle ifraz (ayırma) ve/veya tevhit (birleştirme) işlemlerinin yapılmasına olanak sağlanmıştır. Bu düzenleme; 2/B alanlarının işgalcilerine satılabilmesini sağlayacak yeni bir anayasa değişikliği için gerekli altyapı hazırlığı olarak değerlendirilmektedir.

3.1.2. Kızılağaç ve Kestanelikler

5 Kasım 2003 tarihinde çıkarılan 4999 sayılı yasayla 6831 sayılı Orman Yasası'nın çok sayıda maddesi değiştirilmiştir. Bu değişikliklerle; sahipli arazilerdeki kızağaçlıklar ile aşılı kestaneliklerin "orman ağacı" sayılmaması ve buradaki ağaçların kesilmesi ve çeşitli yollarla değerlendirilmesine yönelik iş ve işlemlerin köy muhtarlıkları tarafından yapılabilmesi sağlanmıştır

(Çağlar, 2005). Yasanın 1. maddesinde öngörülen değişiklikle, kızılğaç ve kestane ormanlarını "Orman Sayılmayan Araziler" sınıfına dahil ederek Marmara ve Karadeniz ormanlarında korkunç bir orman katliamını başlatmayı göze almıştır. Bu değişiklik; orman talanı bir yana, toprak erozyonu, heyelan ve seller nedeniyle çok büyük maddi kayıpların yanı sıra yüzlerce insanın yaşamını yitirmesi sonucunu doğuracak nitelik taşımaktaydı (Anonim, 2003). Ormanları azaltıcı nitelikteki bu değişiklik daha sonra Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiş ve sahipli arazide bulunan kızılğaç ve aşılı kestaneler tekrar orman ağacı sayılmıştır.

3.1.3. Maden Yasası

2004 yılında yürürlüğe giren 5177 sayılı yasayla büyük ölçüde değişikliğe uğrayan 2613 sayılı Maden Yasası ile en iyi nitelikteki ormanlarda bile taşocağı dahil her türlü maden arama ve işletme olanağı getirildiği ve dünyanın sayılı ekosistemine sahip olan Kazdağları gibi yörelerin yabancı firmalara peşkeş çekildiği belirtilmektedir (Anonim, 2008a). Yerli ve yabancı iş çevrelerinin baskıları sonucu çıkarıldığı belirtilen bu yasayla; ormanlar, ağaçlandırma sahaları, özel koruma bölgeleri, milli parklar, meralar, sit alanları, su havzaları, kıyı alanları, turizm bölgeleri, askeri yasak bölgeler ve şahsa ait özel alanlar madencilik faaliyetine açılmıştır.

Orman kaynaklarından sürdürülebilir nitelikte mal ve hizmet üretimi sağlamak yerine, ormanı yok etmek pahasına altında barındırdığı maden kaynaklarının kısa sürede değerlendirip paraya dönüştürülmesini amaçlayarak 2004 yılındaki yapılan bu değişiklik (2005'de Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği'nin yürürlüğe girmesinden sonra),

etkisini 2007 yılında göstermeye başlamıştır. 2003-2006 yılları arasındaki dört yıllık sürede orman alanlarında verilen maden işletme izni sayısı yılda ortalama 1218'den 2007 yılında 2089'a, maden tesis izni sayısı 576'dan 2211'e yükselmiştir. Aynı dönemde maden işletme izin alanı; 3637 hektardan, 11168 hektara, maden tesis izin alanı da 434 hektardan, 2146 hektara çıkmıştır (OGM, 2007). Bu durumda Maden Yasası ve yönetmeliğindeki değişikliklerden sonra maden işletme ve tesis sayı ve alanlarının önceki dört yılın ortalamasının dört katına kadar çıktığı görülmektedir.

3.1.4. Turizm Teşvik Yasası

24 Temmuz 2003 tarihinde çıkarılan 4957 sayılı yasayla 2634 sayılı Turizm Teşvik Yasası'nda değişiklik yapılmıştır. Bu düzenlemeyle; "Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgeleri"nin tamamı ve/veya alt bölgelerinin yahut birden fazla sayıda parseli, yerli ya da yabancı hiç ayırım gözetilmeksizin aynı yatırımcıya tahsisi, "Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgeleri" ve "turizm merkezleri" dışında kalan; i) "devlet ormanı" sayılan araziler, ii) 2873 sayılı Milli Parklar Yasası kapsamındaki milli parklar, tabiatı koruma alanları, tabiat parkları ve tabiat anıtları, iii) 383 sayılı Özel Çevre Koruma Kurumu Kurulmasına Dair Yasa Hükmünde Kararname kapsamında ayrılmış yerler ve iv) meraların, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından yerli ve yabancı turizm yatırımcılarına tahsis edilmesine olanak sağlanmıştır (Çağlar, 2005). Bu düzenlemeyle turizm tahsislerini iptal eden Anayasa Mahkemesi kararının hileli yollarla devre dışı bırakıldığı, yeni yasanın eskisini aratırcasına ormanların aleyhine hüküm içerdiği belirtilmektedir (Anonim, 2008a).

Ayrıca; 15 Mayıs 2008 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren yasayla, yaklaşık olarak 1,1 milyon dönüm orman alanının turizm yatırımlarına açılabilmesinin sağlandığı, bu uygulama sonucu yapılacak yatırımların 330 bin dönüm alanı ormansızlaştırılabileceği ifade edilmektedir (Anonim, 2008a).

Bodrum Pina Yarımadası'nda bir otel yapılmak üzere tahsis edilen orman alanının 2006 yılı Temmuz ayında yanmasından altı ay sonra bölgede otel için hafriyat çalışmalarına başlanması kamuoyunun gündemine gelmiş (Radikal, 2008), bu uygulama ormanların turizm amaçlı kullanımı sırasında yaşanan olumsuzluklara örnek oluşturmuştur.

Farklı dönemlerde konuyla ilgili bakanların "Hükümetimiz, özellikle makilik ve bozuk ormanların olduğu yerleri tahsis ediyor, tahsis yapılırken genelde turizm açısından önemli, orman varlığı açısından önemsiz yerler ele alınıyor" (NTVMSNBC, 2008; Çağlar, 2008a) veya "Turizme tahsis edilen alanlar aktif orman alanları değil, orman vasfını kaybetmiş turizme açılacak yerlerdir, kamuoyunda yanlış anlaşılmasın." (Radikal, 2005) şeklindeki ifadelerinin gerçeklerle örtüştüğünü söylemek güçtür.

3.2. Yönetmelik Yapı

3.2.1. Bakanlıkların Birleştirilmesi

Çevre ve Orman Bakanlıkları'nın 2003 yılında 4856 sayılı yasayla birleştirilmesinden sonra "ormancılığın asırlık birikimlerinin ve geleneklerinin birer birer yok edildiği, ormancılığın temel kavramlarının yozlaştırıldığı, orman mühendislerinin mesleklerine ve kurumlarına yabancılaştırıldığı,

orman mühendisliği mesleğinin hafife alındığı, ormancılığın sloganlarla ifade edilebilecek basit bir faaliyet durumuna indirildiği belirtilmekte, Orman Bakanlığı ile Çevre Bakanlığı'nın birleşmesinden ormancılık sektörünün zarar gördüğü, ormancılığın belli bir meslek geleneği olan, belirli bir hizmet disiplini anlayışına sahip, kurumsal yapısı nispeten sağlam ve tarihi geçmişi olan bir sektör olduğu, çevre kesiminin ormancılığın sırtına yüklendiği iddia edilmektedir" (Bozatl, 2007). Ayrıca; bu birleşmeden sonra özellikle taşra örgütlenmesindeki sorunların arttığı, il çevre ve orman müdürlükleriyle ormancılık örgütünün merkez birimleri arasındaki organik bağların zayıfladığı, ormancılık mesleğiyle uyum gösteremeyen bürokratik kademelerin artmasıyla ormancılık uygulamalarının büyük ölçüde aksadığı belirtilmektedir (Ekizoğlu ve Akesen, 2006).

3.2.2. Siyasi Kadrolaşma

3 Kasım 2002-2003 yılları arası Orman Bakanlığı'nda, daha sonra da Çevre Bakanlığı ile birleştirilmesinden sonra Çevre ve Orman Bakanlığı'nda, önce kadrolaşmada ve sonra da ormancılık çalışmalarında birbirini izleyen hatalar yapıldığı belirtilmektedir (Anonim, 2005). AKP hükümetleri döneminde kadrolaşmak uğruna görevdeki tecrübeli ve bilgili bürokratların görevden alındığı, ormancılık tarihinde görülmeyen şekilde kıyım, sürgün ve görevden almalar yapılarak tecrübesiz ve deneyimsiz meslektaşlar ile mesleği bilmeyen dışarıdan getirilmiş elemanlarla ve sloganlarla işlerin yürütülmeye çalışıldığı ifade edilmektedir (Çoşkun, 2006).

Örneğin; Çevre ve Orman Bakanlığının kuruluş yasasının çıkarılmasından sonra 46 adet

orman fidanlık müdürlüğünün statüsü mühendisliğe dönüştürüldüğü için; müdür, müdür yardımcısı ve kıdemli mühendislerin kadrolarının kaldırıldığından, bu personelin ya emekliliğe zorlandığı ya da ihtisas dalları ile ilgili olmayan birimlerde istihdam edildiği, böylece yılların emeği, tecrübesi ve bilgi birikiminin bir anda yok edildiği belirtilmektedir (Anonim, 2007a).

60. hükümet döneminde kadrolaşmanın cinsiyet ayrımcılığına kadar uzandığı ifade edilmektedir. İl Çevre ve Orman Müdürleri arasında bulunan üç kadın müdürün görevlerinden istifaya zorlamak için doğu illerine sürüldüğü haberleri 2007 yılında medyanın gündemine dahi gelmiştir (Erdem, 2007)

3.2.3. İlgi Gruplarıyla İlişkiler ve Katılım

Ormancılık örgütü uygulamalarında bütün süreçlerin "katılımcı" bir şekilde gerçekleştirildiği birçok belge ve açıklamada vurgulanmaktadır. Oysa ormancılık örgütünün; bırakınız kamuoyunun katılımını örgüt içi katılıma dahi izin vermeyen bir yönetim yapısına sahip olduğu çeşitli kaynaklarda belirtilmektedir (Atmış, 2003b ; Atmış et al., 2007).

AKP hükümeti zamanında da bakanlık çalışmaları sırasında meslek kuruluşları ve sivil toplum örgütlerinden görüş almaya bile tenezzül edilmediği özellikle vurgulanmaktadır (Anonim, 2003). Bu uygulamaya örnek olarak; 2003 yılında 2/B ile ilgili olarak yapılan Anayasa değişikliğiyle ilgili olarak orman fakültelerine, yasa Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edildikten sonra görüş sorulması gösterilebilir.

Ormancılık örgütünün ilgi grupları arasında taraf tutabildiği,

işbirliği yapılacak sivil toplum örgütünün seçiminde, örgütün hatalı uygulamalarına ses çıkarmayacak sivil toplum örgütlerinin seçildiği, eleştiren kesimlerin dışlandığı AKP öncesi de var olan (Atmış, 2003b) yanlış bir uygulamadır. Bu anlayış AKP hükümetleri döneminde de artarak sürmektedir. Örneğin; Orman Mühendisleri Odası bir dönem AKP hükümetinin yanlışlarına tepkisiz kalarak yönetime yakınlaşmakla suçlanmıştır (Bozatl, 2007). Fakat, 2008'de Antalya'da çıkan Serik - Taş a ğ ı l orman yangınından sonra Bakanlığın açıkladığı düşük miktardaki yanan alan miktarını, hazırladığı "bilimsel raporla" düzeltmeye çalışan ve yangının oluşumu ve yayılmasıyla ilgili nedenleri ve önerilerini kamuoyuna açıklayan Orman Mühendisleri Odası'nın, Çevre ve Orman Bakanlığı üst düzey yetkililerinin hedefi haline geldiği görülmektedir (OMO, 2008a).

Sendika ve derneklerle ilişkiler de benzer uygulamalara konu olmaktadır. Bakanlık üst yönetiminin sendika değiştirme konusundaki baskıları, seçimlere müdahaleleri veya muhalif olarak algılanan sendika ve dernek yöneticilerine randevu vermeme gibi uygulamaları zaman zaman gündeme gelmektedir.

3.3. Tepki Çeken Uygulamalar

3.3.1. Baltalıkların Koruya Tahvili

Baltalık ormanları, tomruk elde etmek amacıyla işletilebilecek koru ormanlarına dönüştürerek "ekoloji ve ekonominin uyum içerisinde olacağı sürdürülebilir bir ormancılık yapmak" (OGM, 2006) için başlatılan "baltalıkların koruya tahvil" çalışmalarının; ne bilimsel yararı, ne de ekolojik dayanağı olduğu ve Türkiye ormancılığında eskiden beri uygulanan bir çalışma olduğu belirtilmektedir. 2000'li yıllarda yılda 6-7 milyon ton yakacak

oduna ihtiyacı olan Türkiye'nin baltalıkların koruya çevrilmesi nedeniyle yakacak odun kıtlığı yaşayacağı ve bunun ülke ormanlarını daha çok yıkıma uğratacağı, bunun yerine baltalıkların niteliğini değiştirmeyerek hem bu ihtiyacın karşılanacağı, hem toprak-su dengesinin daha iyi korunacağı, hem de orman köylülerinin sürekli istihdamının sağlanacağı belirtilmektedir (Çağlar, 2006). Uzmanlar ayrıca; tek türe dayalı koru ormanlarına göre normal baltalıkların daha büyük biyoçeşitliliğe sahip olduğu, baltalıkların su verimi, rejimi ve su niteliği açısından korudan daha fazla yararlı olacağı, baltalıkların biyokütle enerjisi açısından son yıllarda öne çıktığı, baltalıkların koruya dönüştürülmesi işleminin her yerde aynı şekilde uygulanamayacağı yönünde uyarılarda bulunmaktadır (Geray, 2007).

3.3.2.Kamusal Varlıkların Özelleştirilmesi veya Kapatılması

AKP hükümetlerinin ormanlara bakışı genellikle kaynaklardan yararlanmaktan çok, kaynaklardan gelir elde etmeye çalışmak şeklinde olmuştur. Özel sektörcü yaklaşımlar gereği; 2003 yılında çıkarılan 4856 sayılı Çevre ve Orman Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Yasa'da da kamusal varlıkların özelleştirilmesini sağlayabilecek yaptırımlara yer verilmiştir. Sözgelimi, yasanın 2. maddesine göre; devlet ormanlarına ilişkin yönetim (amenajman) planları özel kişi ve kuruluşlara yaptırılabilir; milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtları, tabiatı koruma alanları ve orman içi mesire yerleri ile av ve yaban hayatı alanları yine özel kişi ve kişilere işlettirilmesi, 2004 yılında çıkarılan Çevre ve Orman Bakanlığı Merkez Teşkilatının Görevleri, Çalışma Esas ve

Usulleri Hakkında Yönetmelik'le de planlama ve projelendirme çalışmalarının neredeyse tümünün özel kişi ve kuruluşlara yaptırılabilmesi sağlanmıştır (Çağlar, 2005).

Ormancılık personelinin hizmet içi eğitimini sağlamak için kurulmuş olan "Eğitim Tesisleri'nin, ormancı çalışanların düşünceleri alınmadan, tepkileri düşünülmeden, bir çırpıda 29 yıllığına kiraya verildiği, hatta, bu tesislerin satış olanaklarının arandığı" iddia edilmektedir (Anonim, 2005). Bakanlık kaynaklarında 35 eğitim merkezinin kapatılması bir başarı olarak gösterilmekte ve "küçülen ve güçlenen bir OGM süreci yaşandığı" belirtilmektedir (OGM, 2007). Bu uygulamayla bakanlık bünyesindeki hizmet içi eğitim ve insan kaynakları yönetimi işlevsiz hale dönüştüğü (Anonim, 2003) gibi, Bakanlık çalışanlarının bu tesislerde tatil yapma olanağının da ellerinden alındığı unutulmamalıdır.

2002 yılında 8 adet geçici orman fidanlığının kapatılması ve bir kısmının da satılması AKP hükümetlerinin ilk icraatlarından birisi olmuştur. 2003 yılında çıkartılan 4856 Sayılı Yasayla fidanlık müdürlüklerinin statüsü fidanlık mühendisliğine dönüştürülmüştür. Daha önce Bakanlar Kurulu kararı ile gerçekleştirilen fidanlık müdürlüklerinin kurulması ve kapatılması işlemi yetkisinin yeni yasayla Çevre ve Orman Bakanı'na geçmesiyle 2004 yılında Bakanlık oluru ile 39 adet orman fidanlığının kapatılması talimatlanmıştır. Esas görevi, ağaçlandırma yapmak, devamlı ve geçici fidanlıklar kurmak, özel ağaçlandırma yapmak ve fidanlık tesis etmek isteyen gerçek ve tüzel kişileri desteklemek olan bir Bakanlığın (Anonim, 2007a), mevcut fidanlıkları kapatma işlemini üstelik rekor düzeyde ağaçlandırma çalışması

yapacağını duyurduğu bir dönemde yapması düşündürücüdür.

3.3.3.Üçüncü Köprü ve İstanbul Ormanlarının Tahribi

İstanbul gibi arazi rantının yüksek olduğu kentlerde çeşitli altyapı projeleri de ormanların zarar görmesine neden olmaktadır. Bu projelere karar verme ve uygulama yetkisini elinde bulunduran iktidarlar, bu yetkilerini genellikle ormanlara zarar verecek şekilde kullanmaktadır. Bunun en önemli örneklerinden biri İstanbul'a yapılması düşünülen 3. Boğaz Köprüsü'dür. Üçüncü köprü hattının kuzeye kaydırılıp ormanları tehdit etmesi olasılığına çeşitli sivil toplum örgütleri tepki göstermektedir.

Sivil toplum örgütlerine ve uzmanlara göre 3. köprü; "çözüm değildir, aksine yeşil alanları ve su havzalarını yok edecek bir rant" köprüsüdür. Köprü'nün ve bağlantı yollarının yeni yapılaşmalara ve rant paylaşımlara neden olacağı, bunun sonucunda da Şile, Beykoz, Ömerli, Kemerburgaz, Belgrat, ve Çatalca ormanları ve su havzalarının yok olacağı iddia edilmektedir (Birgün, 2008).

3.4.Yeni Terim ve Söylemler

AKP Hükümeti döneminde; "Her köye bir orman!", "Devlet ormancılığından millet ormancılığına geçiyoruz!", "Baltalık ormanlara son!", "Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Seferberliği Eylem Planı!", "Ormanların rehabilitasyonu!", "Orman koruma çalışmalarının köy tüzel kişiliklerine bırakılması!", "Özel ormancılık!" vb. gibi yeni terim ve söylemlerin ortaya çıktığı görülmektedir (Çağlar, 2008b). Bunlardan bazıları aşağıda irdelenmektedir.

3.4.1. Millet Ormancılığı

"Eskiden Türkiye'deki çevre koruma ve ormancılık alanında hakim olan anlayış yasakçı bir anlayıştı...Bu yüzden ormancılık alanında devlet merkezli yasakçı anlayışa son verdik. Devlet ormancılığı anlayışından ormanların milletle birlikte yönetilmesi ve geliştirilmesinin esas alındığı millet ormancılığı anlayışına geçtik" şeklindeki açıklamalarla ve "Devlet ormancılığından Millet ormancılığına geçiş" sloganı ile gündeme getirilen "millet ormancılığı" teriminin; ormancılık literatüründe, ormancılık pratiğinde ve özellikle Anayasa başta olmak üzere ormancılık hukukunda yeri olmadığı, mevcut orman rejimini sulandıran, yozlaştıran ve kavram kargaşası yaratacak bir terim olduğu belirtilmektedir (Bozatlı, 2006).

3.4.2. Kent Ormanları

"Devlet ormancılığından millet ormancılığına geçiyoruz" diyerek başlatılan bir başka uygulama "kent ormanı" olgusudur. Uygulamaya göre kentler çevresinde bulunan doğal ormanlar ile ağaçlandırma alanlarının bir bölümü ayrılıp içine bazı yapay eklentiler yapılarak "kent ormanı" olarak adlandırılmıştır. "Bu çalışmaların dayanağı olarak yayımlanan kitapçıkta kent ormanlarının Orman Genel Müdürlüğü tarafından yönetileceği, giderlerinin döner sermayeden karşılanacağı, kamu kuruluşlarına bile kiraya verilmeyeceği belirtilmiştir. Fakat, uygulama yazılanların tam tersi olmuş ve bazı kent ormanları AKP'li belediyelere verilmiştir." Belediyelerin de bu kent ormanlarını özel kişilere kiraladıkları iddia edilmektedir. Bu işlemlerin, kent ormanlarının hangi nitelikleri taşıyacağına, nerelerde kurulacağına, büyüklüğünün ne kadar olacağına, nasıl yönetileceğine ilişkin hukuksal düzenlemeler oluşturulmadan yürütüldüğü

ifade edilmektedir (Demirtaş, 2007). Ayrıca yılların emeği ile meydana getirilen Yeşil Kuşak Projesindeki ormanların, kent ormanlarına dönüştürüldüğü ve bunların belediye ve diğer kuruluşlara devredildiği şeklinde iddialar da vardır (Çoşkun, 2006). Hatta kent ormanının ne olduğu bilinmeden mevcut koru ormanlarına kent ormanı kurma yarışına girildiği ve kent ormanı levhası asıldığı, çoğu yerde de bu levhaların arkasında hiçbir faaliyet yapılmadığı belirtilmektedir (Anonim, 2007b).

3.4.3. Tabiat Parkları

60. hükümet zamanında, aslında korunan alan mevzuatı içinde önemli yer tutan tabiat parklarının farklı bir şekilde gündeme geldiği görülmüştür. Çevre ve Orman Bakanlığı'nın 26 Ekim 2007'de valiliklere gönderdiği bir yazıyla her ilde ve büyük ilçelerde "tabiat parkları" kurulması için uygun mekanların tespit edilerek çalışmalara başlanması istenmiştir. 2873 sayılı Milli Parklar Yasası'nın öngördüğü tabiat parkından farklı, fakat aynı ismi taşıyan yeni bir alan kullanımının çıkarılması, yine çok kısa süre önce bir önceki hükümet tarafından benzer amaçlarla kurulan kent ormanlarında olduğu gibi, hazırlıksız, mevzuatta yeri olmayan, altyapısı olmayan yeni bir alan kullanımını gündeme getirmiştir (Demirtaş, 2007).

3.5. İletişim Hataları

3.5.1. Abartılı Ağaçlandırma Rakamları

AKP hükümetlerinin ilk ikisinin programında (58. ve 59. hükümetler) orman hakkında hiçbir ifade yer almamaktadır. Fakat, 60. Hükümet Programı'nda; ağaçlandırma çalışmalarına ağırlık verileceği, Türkiye'nin biyolojik çeşitlilik bakımından zengin olduğu, küresel ısınma ve erozyonla

mücadele için ağaçlandırma, iyileştirme çalışmalarına hız verileceği, "yeşil kuşak ormancılığı"nın geliştirileceği vurgulanmıştır (Anonim, 2009).

60. Hükümet döneminde başlatılan ve içinde "Türkiye orman yönünden zengin bir ülke değildir" gibi garip bir ifadeyi de barındıran "Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Seferberliği Eylem Planı"nın (ÇOB, 2007), yapılan yanlış icraatlar sonucu ortaya çıkan orman talanını örtbas etmek için başlatıldığı iddia edilmektedir. 2007 de gerçekleştirilen ağaçlandırma miktarının 31.500 hektar olmasına rağmen, yetkililer tarafından 450.000 hektar ağaçlandırma yapıldığının açıklandığı, beş yıllık programda ağaçlandırılacak alan miktarı olarak 2.3 milyon hektarlık bir sahanın açıklandığı, aslında programın % 73'ünün "Rehabilitasyon" denilen ve "ormancılık bilimi ile bağdaşmayan" bir uygulama olduğu, asıl görevi ağaçlandırma yapmak olan genel müdürlüğe beş yılda sadece 116.000 hektar ağaçlandırma uygulamasının programlandığı, özel sektörün de bu dönemde 136.000 hektar ağaçlandırma yapmasının öngörüldüğü belirtilmektedir. Yani bakanlık ve diğer kurumlar için 5 yılda öngörülen toplam ağaçlandırma miktarı 252.000 ha'dır (Anonim, 2008a, Demirtaş, 2008; Özkahraman, 2008). Bu da yılda ortalama 50,400 ha.'lık bir miktara denk gelmektedir.

Planda bozuk ormanları en az emek ve masrafla verimli koru ormanına dönüştürmeyi amaçlayan (ÇOB, 2007) rehabilitasyon çalışmaları; şu anda orman olan ancak "bozuk orman" diye nitelendirilen yerlerde yapılacak çalışmalardır. Orman niteliğinde olan bir yerde yapılacak çalışmaları, yeni orman oluşturmuyormuş (ağaçlandırma) gibi göstermenin; ormancılık

bilimlerine de, bugüne kadar yapılan uygulamalara da aykırı olduğu, rehabilitasyon çalışmalarının esas amacının orman yenilemek değil, endüstriyel ve yakacak nitelikli odun elde etmek olduğu ormancılık örgütünde uzun yıllar çalışmış olan uzmanlar tarafından belirtilmektedir (Özkahraman, 2008). Kamuoyuna "Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Seferberliği" olarak yansıtılan plânlananın, gerçekte "Rehabilitasyon Çalışması" olması, söz konusu çalışmanın güvenilirliğini sarsmakta ve kamuoyunda tartışmalara yol açmaktadır. Bu nedenle, plânın tanıtımı ve uygulanması sürecinde, hedeflenenin salt ağaçlandırma çalışması olmayıp rehabilitasyon ağırlıklı olduğunun kamuoyuna duyurulması ve yanlış anlaşılmaya yol açılmaması gerektiği vurgulanmaktadır (Hızal ve Ark., 2008).

Rehabilitasyon çalışmalarının yanı sıra erozyon kontrolü ve mera ıslahı çalışmaları da ağaçlandırma çalışması kapsamına dahil edilmiştir. Erozyon kontrolü; fiziki önlemler, bitkilendirme ve ağaçlandırma biçiminde yürütülen teknik çalışmaları kapsamaktadır. Bu yüzden erozyon kontrol çalışmasının tümünü "ağaçlandırma" olarak nitelendirmek doğru değildir. Mera ıslahı; niteliği bozulmuş, verimi azalmış ve erozyon tehlikesi taşıyan yerlerde yapılacak çalışmalar, merayı iyileştirmeye yöneliktir. Asla ağaçlandırma yapmayı öngörmez (Demirtaş, 2008).

Ağaçlandırma alanı miktarı konusunda ormancılık örgütü içinde de çelişkili açıklamalar yapılmaktadır. Resmi istatistiklere göre ağaçlandırma ve rehabilitasyon çalışmaları 2003-2006 yılları arasında toplam 807.041 hektar olmasına karşılık, Genel Müdür düzeyinde

yapılan açıklamalarda 1.349.000 ha, Müsteşar Yardımcısı düzeyinde yapılan açıklamalarda 1 milyon ha, Bakan tarafından yapılan açıklamalarda ise 1.400.000 ha olarak verilmektedir (Anonim, 2007a).

3.5.2. Yanan Alan Miktarlarının Düşük Açıklanması

Bizzat Çevre ve Orman Bakanı tarafından; yanan orman alanlarının 2003-2007 yıllarını kapsayan beş yıllık dönemde, önceki 15 yıla göre %50 azaldığı ifade edilmiştir (NTVMSNBC, 2007). 2003-2004 yıllarında yangın sayısının düşük olması, büyük bir yangının meydana gelmemesi ve yanan alanların az olmasının polemik konusu yapılması, 2005 ve 2006 yıllarında da bu yönde büyük bir facia yaşanmaması üzerine hükümet, aldığı önlemlerle yangın sorununu çözdüğünü kamuoyuna sık sık açıklamayı tercih etmiştir. Fakat aynı yönetim, 2007 yılında orman yangınlarına ilişkin rakamlar yüksek çıkınca, bu kez hava şartlarının çok anormal seyrettiği gibi gerekçelerin arkasına sığınarak yangınlar konusundaki yanlış yaklaşımların örneklerini sergilemiştir. Oysa 1999-2002 yıllarında yangın harcamalarının döner sermayeden genel bütçeye aktarılması, bütçe olanaklarının iyileştirilmesi ile orman yangınları ile yapılan mücadelenin ciddi adımlarının 58. hükümetten önce atıldığı belirtilmektedir (Anonim, 2008b)

Ormancılık yöneticilerinin yanan alanları çok küçük rakamlarla kamuoyuna sunarak bakanlarını kurtarma yoluna gittiklerini belirtmek için; 2006'daki Milas/Mumcular yangını örnek verilmektedir. Kamuoyuna önce 200 hektar sonra 400 hektar ve 600 hektar olarak beyan edilen yanan alan miktarı, daha sonra Orman

Genel Müdürlüğü kayıtlarında 2600 hektar olarak yer almıştır. Oysa gerçek miktar 3526 hektar olarak tespit edilmiştir (Anonim, 2007b).

31 Temmuz-4 Ağustos 2008 arasında Antalya'da Serik ve Taşagöl orman işletme müdürlükleri sınırları içinde çıkan yangın sonucu bakanlık yetkilileri tarafından 4-5 bin hektarlık bir sahanın yandığı açıklanmıştır. Oysa TMMOB Orman Mühendisler Odası 24.08.2008 tarihinde açıkladığı; "Yangında yanan ormanların miktarı kamuoyundan saklanmaya çalışılmıştır... Yangında 16.925 hektar orman alanı tahrip olmuştur" şeklinde ibareler taşıyan raporu konuya farklı bir boyut katmıştır (OMO, 2008b). Yine Türkiye Ormancılar Derneği de yanan ormanın alanının 4 bin hektar değil, 20-25 bin hektar olduğunu açıklamıştır (Anonim, 2008b). Yangından dört ay sonra Serik Kaymakamlığı'nın verdiği rakamlara göre 20.552 hektarlık alanın zarar gördüğü, 15.792 hektarlık alanın yandığı resmen açıklanmıştır (Akşam, 2008) Daha önce Türkiye'nin en güyük yangını 13.260 hektarlık yanan alanla 1979 yılındaki Marmaris Yangını'ydı. Bu durumda Antalya Serik-Taşagöl Yangını Türkiye'de yaşanan en büyük yangın olarak literatüre geçmiş, fakat bu en büyük yangın bile AKP hükümeti tarafından kamuoyundan saklanmaya çalışılmıştır.

3.5.3. Medyatiklik: Acarkent Fiyaskosu

59. Hükümetin Çevre ve Orman Bakanı Osman Pepe'nin gündeme getirdiği: "Acarkent'te yüzde 6 olarak alınan inşaat izninin yüzde 94'e kadar çıkarıldığı ve bu yüzden şirkete verilen izinlerin iptal edildiği" (Milliyet, 2006a) açıklaması, başlangıçta bir bakanın ormanları sahiplenmesi ve koruması adına önemli bir çaba olarak görülmüştür. Fakat bu açıklamadan kısa bir süre sonra, aynı bakan döneminde daha önceden (26 Temmuz

2005'de) yapılan bir düzenlemeyle özel ormanlardaki inşaat alanlarının genişletilmesine olanak sağlandığı ve buna bağlı olarak yapımcı şirkete Çevre ve Orman Bakanlığı'ndan gereken izinlerin verilmiş olduğu ortaya çıkmıştır. Bakanın bu tavrının ormanları korumaktan çok, medyatik olmaya yönelik bir çaba olduğu anlaşılmıştır.

Bakanın medyada yer alma adına tek bir şirketi hedef alarak gündeme getirdiği konunun bir çok özel ormanı ilgilendirdiği sonradan ortaya çıkmıştır. Örneğin; Saip Molla-2 Özel Ormanı'nda bulunan Beykoz Konakları'nda da verilen izin 57 bin 907 metrekare olduğu, ancak 907 bin 215 metrekarelik alanda inşaat yapıldığı haberi medyada yer almıştır (Milliyet, 2006b). Daha sonra özel ormanda inşaat oranının %5'i kesinlikte aşmayacak bir düzenlemenin yapıldığı aynı bakan tarafından açıklanmış olsa da, böyle bir düzenlemenin halen yürürlüğe girmediğini söylemek mümkündür.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

İktidarı sırasında Anayasa'nın 169. ve 170. maddelerini değiştirme girişiminde bulunarak, 2/B ile orman dışına çıkarılmış alanları satın 25 milyar dolar kazanmayı uman AKP'nin ne 2002 ve 2007 genel seçimlerindeki seçim beyannamelerinde, ne de hükümet programlarında bu konuya tek cümle dahi yer vermemesi dikkat çekmektedir (Atmış, 2003a; Atmış, 2008, Anonim, 2009)

AKP seçim bildirgelerinde, orman köylüsünü kalkındıracağını ve gelirlerini arttıracığını, bunu çok yönlü destekleri ve orman gelirlerinden köylüye aktarılan kaynakları daha yüksek düzeye çıkararak yapacağını belirttiği halde, 2/B alanlarından yapılacak

satışlardan elde edilecek gelirin orman köylüsüne aktarılacağı söylemi dahil birçok uygulamasında orman köylüsüne yeni kaynak sağlayacak bir düzenleme ortaya koymamaktadır.

AKP seçim bildirgelerinde veya son hükümet programında: "Biyolojik çeşitliliği koruma" vurgusunu ortaya çıkarmakta, doğal kaynak, biyolojik çeşitlilik, sürdürülebilir kalkınma gibi kavramlara özel atıflarda bulunmakta, doğal kaynakları korumayı ve gelecek nesillere aktarmayı en temel görevleri arasında saymakta, Türkiye'yi bu değerlerin korunduğu, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkını gözetken bir ülke yapmayı hedeflemekte, gelecek kuşakların hakkını gözeterek, ekonomik kalkınmayı ve doğal kaynaklardan herkesin adil biçimde yararlanmasını sağlayacak çevre yönetim sistemleri oluşturmayı benimsemektedir (Atmış, 2008, Anonim, 2009). Fakat buna rağmen; ormanları topluma çeşitli yararlar üreteceği doğal bir kaynak olarak görmek yerine, öncelikle gelir elde edecek bir kaynak olarak yönetmeye çalışmaktadır. Hükümetleri döneminde ortaya koydukları ormanlar aleyhindeki yasal ve yönetsel uygulamalar (2/B, Maden Yasası, Turizm Teşvik Yasası vb.) bu durumun göstergesidir.

Sonuç olarak; AKP Hükümetlerinin ormancılık politika ve uygulamaları incelediğinde aşağıdaki tespitleri yapmak mümkündür:

-Daha önceki dönemlere ait çalışmalar yok sayılmakta, ormancılık çalışmalarının yoğunlukla AKP hükümetleri döneminde yapıldığı iddiası yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır (Örnek: Yaptıkları ağaçlandırma miktarının kendilerinden öncekilerinin

toplamından fazla olduğunu iddia etmeleri, yanan alan miktarının daha önceki dönemlere oranla yarıya indirildiğinin söylenmesi).

-Kendilerinden önce de yapılan bazı uygulamaların, sanki kendi dönemlerinde yeni başlatılmış gibi sunulması (Örnek: Baltalıkların koruya tahvili, millet ormancılığı vb.).

-Hükümet programlarında ve seçim bildirgelerinde aksine hükümler bulunduğu halde, ormanların; topluma çok yönlü hizmetler sağlayan bir kaynak olarak değerlendirilmesi yerine, kısa vadeli gelir kaynağı olarak görülmesi (Örnek: 2/B, Maden Yasası, Turizm Teşvik Yasası, eğitim tesislerinin satışı vb.).

-Ormanların hem şu anki, hem de gelecek kuşakların gereksinimini karşılayacak şekilde değil, yerli ve yabancı çıkar gruplarının isteklerini karşılayacak ve siyasi beklentilerin tatminine öncelik verecek şekilde yönetilmesi (Örnek: 2/B, Maden Yasası, Kızılbaş ve Kestanelikler vb.).

-Hukuksal altyapısı oluşturulmuş planlı çalışmalar ortaya koyma yerine, yukarıdan dayatılan, fakat uygulamada karşılığı olmayan ve birbiriyle çelişen "yeni" terim ve söylemler geliştirmeye ağırlık verilmesi (Örnek: 2/B'leri satarak 25 milyar dolar kazanma söylemi, millet ormancılığı, kent ormancılığı, tabiat parkları vb.).

-Hukuk sisteminin ret etmesi ve toplumun tepki göstermesine rağmen, bazı politika ve uygulamalarda ısrarcı olunması (2/B ile ilgili düzenlemeler, Turizm Teşvik Yasası vb.).

-Sivil toplum örgütleri ve sendikalarla ilişkilerinde, daha önceki hükümetlerden farksız olarak, kendine yakın gördüğü, muhalif olmayacağını

düşündüğü örgütlerle yakın ilişkilerde bulunma, muhalif örgütlere mesafeli davranma, hatta üye yapılarına ve seçimlerine müdahil olma (Örnek: OMO, Sendikalar vb.).

-Daha önceki dönemlerde de var olan siyasi kadrolaşmanın, bazı birimleri kapatma pahasına artırılarak sürdürülmesi (Örnek: Bakanlıkların birleştirilmesi, müddürlük veya baş mühendisliklerin kapatılması).

-Medyayla, dolayısıyla toplumla sağlıklı ilişkiler kuramama. İletişim çalışmaları;

toplumla karşılıklı ilişki kuran ve sürekliliği olan halkla ilişkiler çalışmaları olmaktan çok, kısa vadeli ve yanıltıcı nitelikler taşıyan, daha çok Çevre ve Orman Bakanlığı'nın propagandasının yapılmasını sağlayan etkinlikler düzeyindedir (Örnek: Ağaçlandırma miktarlarının çok, yanan alan miktarlarının az gösterilmesi, Acarkent vb.).

İktidarı döneminde orman kadastrosunun %95 oranına ulaşmasında ve sivil toplum örgütleri, mesleki örgütler ve diğer siyasi partilerin desteğiyle çıkarılan 5531 sayılı Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Ağaç

İşleri Endüstri Mühendisliği Hakkında Yasa gibi gelişmelerde AKP hükümetlerinin olumlu katkılarını unutmamak gerekir. Fakat, bu çalışmada 7 yıllık bir süreye yaklaşan AKP iktidarının ormancılık politika ve uygulamaları eleştirel açıdan değerlendirilmeye çalışılmıştır. Bu nedenle daha çok AKP hükümetleri sırasında öne çıkan olumsuzluklar üzerinde yoğunlaşmıştır. Bu çalışma sonucu ortaya çıkan bulguların tartışılması ve daha nitelikli bir hale getirilmesi gerekmektedir. Hem Türkiye'deki ormancılık yönetiminin, hem de AKP hükümetleri ve alternatiflerinin bu tür tartışma süreçlerine gereksinimi vardır.

5. KAYNAKLAR

AKP, 2009. Adalet ve Kalkınma Partisi Resmi WEB Sayfası. www.akparti.org.tr (Ziyaret Tarihi: 02.04.2009)

Akşam Gazetesi, 2008. Yanan Alanda CHP Haklı Çıktı, 15.12.2008, <http://arsiv.aksam.com.tr/haber.asp?a=138219,4&arih=15.12.2008>

Anonim, 2003. Bir Kez Daha Uyarıyoruz Ormanlar Bütçe Açığını Kapatmak İçin Kaynak Olarak Kullanılamaz, Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, 2003-1, S:6-7.

Anonim, 2005. Çevre ve Orman Bakanı Sayın Osman Pepe'ye Açık Mektup. Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, 2005-3, S:2-3.

Anonim, 2007a. Ağaçlandırma Çalışmaları ve Fidanlıklar, Orman Yangınları ve Ormancılık Konularındaki Çevre ve Orman Bakanı Sayın Osman Pepe'nin Söylemleri ile Uygulamalardaki Çelişkiler Hakkında Derneğimiz Görüşleri, Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, Sayı: 2, Cilt: 83, Yıl: 2007, S.17-20.

Anonim, 2007b. Başyazı: Yeni Dönemden Beklentilerimiz ve Endişelerimiz-Basın Açıklaması: Orman Yangınları. Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, Sayı: 4, Cilt: 83, Yıl: 2007, S:2-4.

Anonim, 2008a. Çevre Günü Kutlanmalı mı? Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, Sayı: 3, Cilt: 84, Yıl: 2008, S: 2.

Anonim, 2008b. Başyazı: Orman Yangınlarıyla Mücadele Yeniden Değerlendirilmelidir. Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, Sayı: 4, Cilt: 84, Yıl: 2008, S: 2-3.

Anonim, 2009. 60. Hükümet Programı. Başbakanlık Resmi WEB Sitesi. basbakanlik@gov.tr (Ziyaret Tarihi: 16 Nisan 2009)

Atmış, E., 2003a. Ormanlarımız ve Siyasal Partiler. Cumhuriyetimizin 80. Yılında Bitkisel Üretim Hayvancılık ve Ormancılığımız Kongresi (3 Kasım 2003) Bildiriler Kitabı. Tarım Orkam-Sen Yayını. Ankara. S: 189-209.

Atmış, E., 2003b. Dünyada ve Türkiye'de Ormancılıkta Katılım. II. Ulusal Ormancılık Kongresi (19-20 Mart 2003) Kitabı. TOD Yayını. Ankara. S:81-101.

Atmış, E., Özden, S., Lise, W., 2007. "Public participation in forestry in Turkey", Ecological Economics, Volume 62, Issue 2. S: 352-359

Atmış, E., 2008. 2007 Genel Seçim Bildirgeleri Çerçevesinde Siyasal Partiler ve Ormancılık İlişkileri. Bartın Orman Fakültesi Dergisi. Cilt: 10. Sayı: 14. S: 33-42

Ayanoğlu, S., 2005. Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Alanların Değerlendirilmesi Konusunda Karşılaşılan Hukuksal Sorunlar, Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, 2005-1, S: 29-39.

Birgün Gazetesi, 2008. 12.02.2008. www.birgun.net

Bozatl, A., 2006. Kuyuya Atılan Taş: "Millet Ormancılığı", Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, 2006-5, S: 45-48.

Bozatl, A., 2007. Ormancılık Aşınmakta, Ormancılar Uyumakta, Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, Sayı: 4, Cilt: 83, Yıl: 2007, S: 5-8.

Çağlar, Y., 2005. "2 B"yi Tartışmak, Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, 2005-1, S: 40-47.

Çağlar, Y., 2006. Ormanlarımızda Yine Kaş Yaparken Göz Çıkarılıyor..., Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, 2006-1, S: 13-15

Çağlar, Y., 2008a. Bahçelerde Kereviz Gel Bize Bazı Bazı, Turizm Teşvik Yasası Hakkında Görüş.

Çağlar, Y., 2008b. Ormanlarımız "Dün" Yandı, "Bugün" De Yanıyor ve "Yarın" da Yanacak ! (2), Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, Sayı: 4, Cilt: 84, Yıl: 2008, S: 14-18.

ÇOB, 2007. Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Seferberliği Eylem Planı 2008-2012. Çevre ve Orman Bakanlığı Yayını. 104 S. Ankara.

Coşkun, Y., 2006. Çevre ve Orman Bakanı Sayın Osman PEPE'ye Açık Mektup, Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, 2006-3, S: 43-44.

Demirtaş, A., 2007. Yeni "Tabiat Parkları" mı?, Radikal Gazetesi, 2 Aralık 2007. <http://www.radikal.com.tr/Default.aspx?aType=EklerDetay&ArticleID=875670&CategoryID=42&Date=30.10.2008>

Demirtaş, A., 2008. Çevre ve Orman Bakanlığı Toplumu Yanıltıyor, Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, Sayı: 1, Cilt: 84, Yıl: 2008, S: 24-26.

Ekizoğlu, A. ve Akesen, A., 2006. Tarihi Süreç İçinde Ormancılık Örgütünde Görülen Yapısal Dalgalanmalar. I. Ormancılıkta Sosyo Ekonomik Sorunlar Kongresi Bildiriler Kitabı (26-28 Mayıs 2006) (Edit: Sezgin Özden). A. Ü. Çankırı Orman Fakültesi Yayını. S: 156-161. Çankırı.

Erdem, Z., 2007. "Çevre"ye Kadın İstenmiyor mu? Radikal Gazetesi (24.11.2007). <http://www.radikal.com.tr/Default.aspx?aType=HaberDetay&ArticleID=832630&Date=30.10.2008&CategoryID=98>

Hızal, A., Karaöz, Ö., Dirik, H., Türker, A., Erdönmez, C., 2008. Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Seferberliği Eylem Planı (20082012) Hakkında İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Görüşü

Geray, A. U., 2007. Baltalıkları Koruya Dönüştürme. Ormancılık İktisadi Sosyal Çalışma Grubu WEB Sitesi. Eklenme Tarihi: 31.01.2007. <http://www.forestconomics.org/>

Krott, M., 2005. Forest Policy Analysis. Avrupa Orman Enstitüsü (EFI) ve Springer Yayını. Dordrecht/Hollanda. 323 S.

Milliyet Gazetesi, 2006a. Yüzde 60'lık Bürokrat, 01.12.2006, <http://www.milliyet.com.tr/2006/12/01/guncel/axgun01.html>

Milliyet Gazetesi, 2006b. Pepe: Artık Orman Katliamları Olmayacak, Fikret Bila'nın Köşe Yazısı, 03.12.2006. <http://www.milliyet.com.tr/2006/12/03/yazar/bila.html>

NTVMSNBC, 2007. 2 Milyon Hektarlık Alan Ağaçlandırılacak. 16.11.2007.

<http://arsiv.ntvmsnbc.com/news/426452.asp>

NTVMSNBC, 2008. Çevre Bakanı: Makilik Alanları Turizme Açıyoruz. 04.04.2008. <http://arsiv.ntvmsnbc.com/news/441703.asp>

OGM, 2006. Baltalık Ormanlarının Koruya Dönüştürülmesi Eylem Planı (2006-2015). Orman Genel Müdürlüğü Yayını. 25 S. Ankara.

OGM, 2007. OGM 2003-2007. Orman Genel Müdürlüğü Yayını. 101 S. Ankara.

OMO, 2008a. Kamuoyuna Zorunlu Açıklama. Orman Mühendisleri Odası WEB Sitesi. <http://www.ormuh.org.tr/index.php/guncelkonular/1-son-haberler/276-kamuoyuna-zorunluaciklama.html> (14 Ekim 2008)

OMO, 2008b. Antalya Orman Bölge Müdürlüğü Serik ve Taşağıl İşletme Müdürlüklerinde 31 Ağustos 2008-04 Ağustos 2008 Tarihleri Arasında Çıkan Orman Yangınına İlişkin Orman Mühendisleri Odası Komisyon Raporu. 9 S. <http://www.ormuh.org.tr/index.php/dokumantasyon/raporlar>

Özkahraman, İ., 2008. "Ağaçlandırma Eylem Planı" Gerçek Olmayan Söylemlere Dayalı Bir Aldatmacadır, Türkiye Ormancılar Derneği Orman ve Av Dergisi, Sayı: 1, Cilt: 84, Yıl: 2008S: S:27-29.

Radikal Gazetesi, 2005. Orman Arazileri Turizme Verilecek. 07.03.2005. <http://www.radikal.com.tr/Default.aspx?aType=HaberDetay&ArticleID=740080&Date=30.10.2008&CategoryID=98>

Radikal Gazetesi, 2008. "Tesadüf"ler Bodrum'u Geriyor. 17.02.2008. <http://www.radikal.com.tr/Default.aspx?aType=RadikalHaberDetay&ArticleID=840527&Date=21.04.2009&CategoryID=97>

21 Mart Dünya Ormancılık Günü Etkinlikleri

21 Mart Dünya Ormancılık Günü dolayısıyla Türkiye Ormancılar Derneği, Ekoturizm Grubu tarafından 8 ilköğretim okulunda "Orman ve Biz" konulu sunumlar yapılmıştır. Ekoturizm Grubu üyelerince gidilen okullarda sunumlara başlamadan önce Türkiye Ormancılar Derneği adına okula gelindiği belirtilmiştir. Yapılan sunumda ise öğrencilere, ormanların önemi, ormandaki canlıların dayanışma sistemi ve ormansızlaşmanın sonuçları vurgulanmıştır. Sunum yapılan okullar ile sunum yapan Ekoturizm üyelerine ait liste aşağıda verilmiştir.

SUNUM YAPAN ÜYENİN ADI SOYADI	TARİH	SUNUM YAPILAN OKUL	OKULUN BULUNDUĞU SEMT/İLÇE
Murat ALAN	25.03.2009	ÖZEL TÜRK YURDU İLKÖĞRETİM OKULU	İNCİRLİ
Murat ALAN	27.03.2009	ETİMESGUT ANADOLU LİSESİ	ETİMESGUT
Serdar ŞENGÜN	27.03.2009	ABDURRRAHMAN ŞENGEL İLKÖĞRETİM OKULU	ÇANKAYA
Serdar ŞENGÜN	30.03.2009	TALATPAŞA İLKÖĞRETİM OKULU	ÇANKAYA
Murat ALAN	31.03.2009	KÜTÜKÇÜ ALİ BEY İLKÖĞRETİM OKULU	ÇANKAYA
Salih USTA	02.04.2009	TİMUR İLKÖĞRETİM OKULU	ÇANKAYA
Filiz SÖNMEZ	02.04.2009	EŞREF BİTLİS İLKÖĞRETİM OKULU	ÇANKAYA
Murat ALAN	03.04.2009	AHMET VEFİK PAŞA İLKÖĞRETİM OKULU	ÇANKAYA

93 HARBI

Reyhan ACARTÜRK
Emekli Orman Mühendisi
e-posta acarturkr@hotmail.com

Tarih geçmişteki sadece savaşları anlatan bilim olmayıp, insanların ders alacağı dini, sosyal, etnik ve ekonomik olayları inceleyen sosyal bir bilimdir. Savaş bir sonuçtur. Savaşa neden olan dini, etnik ve ekonomik unsurlar incelendiği zaman tarih bir anlam taşır. Toplamlar geleceğini garanti edebilmek için, tarihi iyi bilmesi gerekir

Tarihte 93 harbi olarak geçen Osmanlı-Rus savaşı miladi takvime göre 1876-1877 yıllarında Padişah II Abdülhamit zamanında olmuştur. Savaş Rumi takvime göre 1293 yılına denk geldiği için, 93 harbi olarak bilinmektedir. 93 harbine gelmeden önce Osmanlı tarihine göz attığımızda, 1839-1861 yılları arasında Padişahlık yapan II Abdülmecit azınlıklara idari ve mali ayrıcalıklar tanıyan 1839 Tanzimat Fermanı ile 1856 yılında da Islahat Fermanı yayınlamıştır. Yenilik gibi görünen her iki fermanın önce Osmanlı İmparatorluğu 1838 yılında İngiltere ile aleyhimize ağır bir ticaret antlaşması, 1853-1856 yıllarında yapılan Kırım Savaşı açığını kapatmak için Osmanlı ilk borçlanmayı İngiltere ile İstanbul'da yaşayan Yasef Naşi, Abraham de Kamondo gibi Yahudi bankerlere yapmıştır. Alınan borçlarla II Abdülmecit Dolmabahçe, Çırağan ve Beylerbeyi saraylarını inşa ettirmiştir. Borç 200 milyon, gelir 20 milyon İngiliz altını bulunca Osmanlı borcunu ödemeyince 1881 yılında Muharrem Kararnamesi ile Duyun-u Umumiye (borçlar) idaresi kurularak Osmanlı'nın başta tütün, tuz ve diğer tarım ürünlerinin gelirlerine el konmuştur. Osmanlı borçları Türkiye Cumhuriyeti tarafından 1954 yılına kadar ödenmiştir. Duyun-u Umumiye binası İstanbul'daki, İstanbul Erkek Lisesi binası idi. Osmanlı İmparatorluğu 1699 Karlofça Antlaşması ile duraklama, 93 ve Kırım savaşlarıyla da parçalanma dönemine girmiştir. (1520-1566) tarihlerinde Padişahlık yapan Kanuni Sultan Süleyman zamanında Fransızlara tanınan kapitülasyonlar Osmanlı'nın duraklama ve parçalanmasına zemin hazırlamıştır. 93 harbi hem Tuna, hem de Kafkasya cephesinde meydana gelmiştir. 1800'lü yıllarda Amerika'da yaşayan dünyanın en büyük bankeri Rothschild ailesinden olan Amschel Bauer Mayer 'Bir ulusun parasının denetimi elimde olsun onun kanunlarını kimin yazdığını umursamam' demiştir. Atatürk'ün dediği gibi okumadan, yorulmadan, çalışmadan kolay yolu seçen uluslar önce haysiyetlerini, sonra ekonomilerini, daha sonrada bağımsızlıklarını kaybederler.

93 harbinin en önemli nedenleri arasında

Rusların sıcak denizlere (Akdeniz) inmek, diğer bir nedeni de Rusların Balkanlarda yaşayan Ortodoks dinine bağlı Osmanlı vatandaşları (Rum, Bulgar, Sırp, Ermeni ve Romen) üzerinde etkisini artırmaktır. Savaş Rusya'nın 23.12.1877 yılında Eflak ve Boğdan'a girmesi ile başlamıştır. Savaşta Plevne'de Gazi Osman Paşa, Elana'da Deli Fuat Paşa başarı kazanmalarına rağmen takviye kuvvetlerin gelmemesi ve Rusların asker, top sayısının fazla olmasıyla Osmanlı yenik düşmüştür. Güç bakımından Osmanlı 90000 asker, 97 top, Ruslar ise 125000 asker, 189 top sahip idiler. Savaş sonunda Rus kuvvetleri İstanbul'daki Ayestafanos (Atatürk Hava Limanı) kadar gelince, 1878 yılında önce Ayestafanos akabinde Berlin antlaşmaları yapılarak Osmanlı Balkanlar'da ve Kafkasya'da büyük toprak kaybına uğramıştır.

Berlin Antlaşması sonucunda;

- 1-Kars, Ardahan, Rize, Artvin ve Batum Ruslara,
- 2-1570 yılında Padişah III Selim zamanında alınan Kıbrıs Adası, İngiltere'ye kiraya verildi,
- 3-Sırbistan, Bulgaristan, Romanya ve Karadağ'ın kendi başlarına birer prenslik,
- 4-Teselya Sancağı(1881) Yunanistan'a bırakılmıştır.

1897 İstanbul antlaşması ile Girit adasına önce Yunanlı bir vali atandı, sonrada 1912-1913 yıllarındaki Balkan Savaşları sonucunda Atina antlaşmasıyla Girit 1913 yılında Yunanlara bırakıldı. Osmanlılarda ilk toprak kaybı 1699 yılında imzalanan Karlofça antlaşması ile

- 1-Macaristan ve Erdal beyliği Avusturya'ya
- 2-Ukrayna ve Podolya Lehistan'a
- 3-Mora ve Dalmaçya kıyıları Venediklere verilerek başlamıştır.

Padişah II Abdülhamit savaşın kaybedilmesinden Meclis-i Mebusan'ı sorumlu tutarak 23 Aralık 1876 tarihinde kendisinin kurduğu meclisi, süresiz kapatmıştır.

Kırım ve 93 harbi sonucunda Balkanlar ile Kafkaslardan 1 Milyon göçmen Anadolu'ya göç etmiştir. Balkanlar'da iç savaşlar hiç bitmediğinden, Balkanlarda Osmanlı hâkimiyeti kalmamıştır. Yunan, Sırp ve Bulgar bir olup 1912-1913 yılı Balkan savaşlarında Osmanlı Ordusu mağlup olunca düşman kuvvetleri Çatalca'ya kadar gelmiştir. Balkan Savaşları sonunda Ege denizindeki Midilli, Sakız ve Sisam adaları Yunanistan'a bırakılmıştır. Tarihte 12 adalar olarak geçen adalar Rodos ile Sisam arasındaki, Kardak adası gibi küçük adalardır. II Cihan Savaşına kadar İtalya'nın elinde bulunan 12 Adalar, İtalya'nın savaşta yenik düşmesiyle galip devletler tarafından adalar Yunanistan'a savaş mağduru olarak verilmiştir. 1995 yılı Gümrük Birliği Antlaşması ile AB uyum yasalarını görünce insan ister istemez tarih tekrerrür mü ediyor düşüncesini akla getiriyor.

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ

53. DÖNEM YÖNETİM KURULU

MUSTAFA YUMURTACI

Genel Başkan

1944 yılında Menemen'de doğdu. 1967 yılında İÜ Orman Fakültesini bitiren Yumurtacı, Bilecik Orman İşl.Md. de mesleğe başladı. Askerlik görevini tamamladıktan sonra amenajman heyetlerinde, OGM Planlama Dairesi Programlama Fen Heyeti Müdürlüğü, Orman Bakanlığı Yayın ve Derleme Şube Müdürlüğü ve ORKÖY Genel Müdürlüğünde Başmühendis olarak görev yaptıktan sonra, tekrar Amenajman Heyet Başkanlığına döndü. Orman İdaresi ve Planlama Dairesinde Denetim ve Kontrol Başmühendisi olarak çalışırken 1997 yılında emekli oldu. AİTİA. İşletme Yönetim Enstitüsü Master Programını bitiren Yumurtacı, evli ve iki çocuk babasıdır.

FEVZİ KALELİ

II. Başkan

1942 yılında Tokat'ın Zile ilçesinde doğdu. İlk ve Ortaokulu Zile'de, Lise öğrenimini Tokat G.O.P. Lisesinde tamamlayarak, aynı yıl İ.Ü.Orman Fakültesi'ne girdi. Fakülteyi bitirdikten sonra askerlik görevini tamamlayarak 1968 yılında Amasya Orman İşletme Müdürlüğünde İşletme Şefi olarak göreve başladı. 1975 yılına kadar bu görevde bulundu. Sinop Orman İşletme Müdürlüğünde Müdür Yardımcılığı görevinden sonra 1978-1992 yılları arasında sırası ile ve kesintisiz olarak Cide-Daday-Adapazarı ve Eskipazar Orman İşletmelerinde Müdürlük görevlerinde bulunduktan sonra 1999 yılına kadar Amasya Orman Bölge Müdürlüğünde mühendis olarak çalıştıktan sonra Ankara Orman Bölge Müdürlüğü görevine atandı. 2003 yılında Orman Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığına Başmüfettiş olarak atandı. 2007 yılında emekli oldu.

SEZAI KAYA

Genel Sekreter

1954 yılında Zara'da doğdu. İlk, orta ve liseyi İstanbul'da bitirdi. 1974 yılında girdiği İ.Ü. Orman Fakültesi'nden 1978 yılında mezun oldu. Aynı yıl girdiği Orman Genel Müdürlüğü Kastamonu/Tosya Orman İşletme Müdürlüğünde Bölge Şefi olarak işe başladı. Kahramanmaraş, Ankara (Amenajman Etüd Pl.Şb.Müdürlüğü), İnebolu, Erzurum/Şenkaya, Sarıkamış'ta çalıştı. Halen Orman Koruma ve Yangınla Mücadele Dairesinde mühendis olarak görev yapmaktadır. Türkiye Ormanlılar Derneği Yönetim Kurulu üyesi, TMOBB Orman Mühendisleri Odası Merkez Şube kuruculuğu ve başkanlığı, TMMOB yönetim kurulu üyesi, KESK'e bağlı Orkam-Sen ve Tarım Orkam-Sen Genel Başkanlığı görevlerinde bulundu. 53. Dönem Türkiye Ormanlılar Derneği Yönetim Kurulunda Genel Sekreter olarak görev yapmaktadır.

HÜSEYİN ÇETİN

Genel Sayman

1951 yılında Polatlı'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Polatlı'da tamamladı. 1968 yılında Haydarpaşa Lisesini, 1974 yılında İ.Ü. Orman Fakültesini bitirdi. 1974 yılında Gerede Orman İşletmesi Aktaş Bölgesinde göreve başladı. 1976 Ağustos ayı sonunda askerlik görevini tamamladıktan sonra 1994 yılına kadar AGM Şeflikleri ve Toprak Muhafaza Md.Yardımcılığı yaptı. 1994'de Ankara AGM Başmühendisi, 1998 yılında AGM'de Erozyon Kontrolü Şb.Md., 2001 Ocak ayında Bakanlık İç Anadolu Bölge Müdürlüğü görevine atandı. 2003 Ağustos-2006 Nisan ayı döneminde Şb.Md. ve Mühendis olarak AGM'de çalıştı. 2006 Nisan ayında emekli oldu. Emekli olduktan sonra 2 sene OR-KOOP'ta Ağaçlandırma Uzmanı olarak çalıştı. Halen OPÇOVAK yönetiminde de bulunan Hüseyin Çetin evli ve 2 çocuk babasıdır.

AHMET AKER
İktisadi İşletme

1960 Kütahya-Simav doğumlu. İlk, orta ve lise öğrenimini Simav'da tamamladı. 1983 yılında İÜ Orman Fakültesini bitirdi. Burs aldığı DSİ'de aynı yıl göreve başladı. Halen DSİ Genel Müdürlüğünde Başmühendisi olarak çalışmaktadır Evli ve iki çocuk babasıdır.

Dr.MURAT ALAN
Üye

1966 yılında Konya'nın Karapınar İlçesinde doğdu. 1987 yılında K.T.Ü. Orman Fakültesi, Orman Mühendisliği Bölümünden mezun oldu. 1989 yılında Orman Genel Müdürlüğü, Beyşehir Orman İşletme Müdürlüğünde, işletme şefi olarak göreve başladı. 1991 yılında Orman Genel Müdürlüğü, İşletme ve Pazarlama Dairesi Başkanlığı emrine mühendis olarak atandı. 1995 yılında Orman Ağaçları ve Tohumları Islah Araştırma Müdürlüğü'ne tayin oldu. Halen aynı Müdürlükte Ağaç Islahı Başmühendisi olarak çalışmaktadır. 1998 yılında; Ankara Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Tarla Bitkileri Ana Bilim Dalında yüksek lisansını, 2006 yılında aynı üniversitenin Zetekni Ana Bilim Dalında Doktorasını tamamladı. Evli ve iki çocuk babasıdır.

KEMAL KAYA
Üye

01.09.1950 Çankırı ile Çerkeş doğumlu. 1968 yılı haziran dönemi Düzce Orman Tekniker Okulu muzunu. Çerkeş Orman İşletme Müdürlüğü'nde beş yıl merkez işletme şefliği, iki yıl ağaçlandırma şefliği görevlerinde bulundu. 1982-2003 yılları arasında Ankara'da 21 yıl ağaçlandırma şefi olarak, Elmadağ, Hasanoğlu ağaçlandırma ve erozyon kontrolü projelerinin uygulama çalışmalarında bulunarak 2003 yılı haziran ayında emekli oldu. 15 yıldır Orman Teknikerleri Derneği başkanlığını yürütmektedir. 3 çocuk babasıdır.

OZAN ÇEKİÇ
Üye

1974 yılı Aksaray İli Ortaköy İlçesi doğumlu, 1998 yılında K.T.Ü. Orman Fakültesi, Orman Endüstri Mühendisliği bölümünden mezun oldu. 1998 yılında Orman ve Köy İlişkileri Genel Müdürlüğünde göreve başladı. 2000-2004 yılları arasında Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğünde görev yaptı. 2004-2008 yılları arasında Orman Genel Müdürlüğü, Orman Harita ve Fotogrametri Müdürlüğünde görev yaptı. Halen Çevre ve Orman Bakanlığı Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığında Biyolojik Çeşitlilik İzleme Biriminde görev yapmaktadır. Evli ve bir çocuk babasıdır.

SERKAN AYKUT
Üye

1978 Hakkari doğumlu. İlk, orta ve lise öğrenimini Hakkari'de tamamladı. Karadeniz Teknik Üniversitesi Orman Fakültesi Orman Endüstri Mühendisliği bölümünden 2002 yılında mezun oldu. Ardından Hacettepe Üniversitesi Ağaç İşleri Endüstri Mühendisliği Master programına devam eden Aykut 2003 yılından beri Ankara'da orman ürünleriyle ilgili firmaların üretim ve dış ticaret birimlerinde yönetici olarak çalışmaktadır. İyi derecede İngilizce ve Almanca bilmektedir.

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ

53. DÖNEM ÇALIŞMA PROGRAMI

Cumhuriyet değerlerine sahip çıkma, demokrasi, ülke bağımsızlığı, emekten yana olma başta olmak üzere tüzüğün başlangıç ilkelerinden sapmadan 85 yıldan bu yana duyarlılığını sürdüren Türkiye Ormancılar Derneği (TOD), bu hassasiyetin yanında;

Mesleğimizle ilgili olarak bilginin, birikimin ve doğal kaynakların ülke ve toplum yararına kullanılmasında gerekli özeni göstermiştir.

Bu özenin gereği olarak;

a) Kamusal bir varlık olarak ormanlarımızın toplumsal yarar gözetilerek yönetilmesini savunmuş,

b) Ormanların özelleştirilmesine her dönem ve koşulda karşı çıkmıştır.

Mesleki Demokratik Kitle Örgütü olarak TOD karar süreçlerine üyelerini katan, devletten, hükümetlerden, kurumlardan etkilenmeden bağımsız işleyişini bu dönemde de sürdürecektir.

53. Dönem Yönetim Kurulu'nun, geçmiş dönemde ve genel kurulda gündeme getirilen öneriler doğrultusunda hazırlamış olduğu Çalışma Programı, üyelerimizin katılımı ve katkısı ile yaşam bulacaktır.

1.ÜYE İLİŞKİLERİ, ÜYE SORUNLARI VE ÖRGÜTLENME

-Üye İlişkileri: Merkez ve diğer illerde çalışma grupları oluşturulup katılım teşvik edilecek, ormancılıkla ilgili her tür gelişmeler üyelere düzenli olarak aktarılacaktır.

-Üye Edinme; Derneğe üye kazandırmak amacıyla Dernek tanıtım toplantıları yapılacaktır. Fakülteler ve öğrencilerle daha önceden kurulmuş ilişkiler geliştirilerek sistemli bir hale getirilecektir. Öğrenci üyelik sisteminin yerleştirilmesine çalışılacaktır.

- Tanıtım toplantılarında dağıtmak ve internet sitemizde yayınlamak üzere veri tabanı anketi hazırlanacaktır. İçeriği özellikle öğrencilere, henüz üye olmayan meslektaşlara ulaşmada kolaylık sağlayacağı gibi üyelerimizin de güncel bilgilerini ve bizden beklentilerini, sorunlarını öğrenmede çok büyük kolaylık sağlayacaktır.

- Mezuniyet törenlerine ve diğer fakülte etkinliklerine yönetim kurulu veya temsilcilikler düzeyinde katılmaya devam edilecektir.

- Derneği tanıtmak ve orman fakültesi öğrencileriyle yakın iletişim ve işbirliği sağlamak üzere öğrencilere mesleki gezi olanakları sağlanacaktır.

- Üye Sorunları ile ilgili olarak şube ve

temsilciliklerde dönem dönem üye toplantıları yapılacaktır. Özellikle kamuda çalışanların haksız tayinler ve diğer hak ihlallerine uğramaları halinde meslektaşımıza destek olmak için yasal ve demokratik mücadeleler yapılacaktır.

- Şube: Dernek bünyesindeki tek şube olan Marmara Şubesini daha aktif hale getirecek çalışmalar yapılacaktır.

-Temsilcilikler: Dernek temsilciliklerinde yaşanan sorunların çözümüne destek verilecek, ortaya çıkacak sorunlar yerinde görüşülerek çözülecektir. Ayrıca yapılacak olan tüzük kurultayında temsilcilikler yönetmeliği de belirlenecektir.

-TOD işleyişi içinde temsilcilikler, danışma kurulu, öğrenci üyeliği gibi ihtiyaç duyulan yönetmeliklerin ve tüzük değişikliklerinin gerçekleştirileceği Olağanüstü Genel Kurul düzenlenecektir.

-Örgüt İşleyişinin daha demokratik ve şeffaf hale getirilmesi sağlanacaktır. Şeffaflığın sağlanmasında daha etkin hale getirilecek TOD İnternet sitesinden yararlanılacaktır.

2.ORMANCILIK

- Ormancılık sorunlarının ve çözümü yönünde çalışmalar için çalışma grupları oluşturulacaktır. Bu çalışmalar çerçevesinde genel kamuoyuna hitap edecek düzeyde Ormancılık el kitapçıkları hazırlanacaktır.

- Suyun ticarileştirilmesine karşı ve ulusal su kaynaklarının kamu yararına kullanımı konusunda ilgili kuruluşlarla işbirliği yapılacaktır.

- Ulusal ve uluslar arası ormancılık ve çevre kuruluşlarıyla ortak bir şekilde veya uluslararası üst kuruluşların desteği ile çeşitli alanlarda projeler geliştirilmeye çalışılacaktır. Ulusal kaynaklar kullanılarak özellikle havza yönetimi ve kırsal kalkınma projeleri geliştirilecektir.

-Derneğin uluslar arası ilişkilerini güçlendirmek amacıyla uluslar arası ormancılık birliklerine üye olunacak, Dünya Ormancılık Kongresi vb etkinliklere temsilci gönderilecektir.

-Geleneksel hale gelen Ulusal Ormancılık Kongresi çalışmaları sürdürülecektir.

-Mühendislik alanına yönelik seminerler ve programlar düzenlenecektir.

-Ormancılık konusunda yetkin bir hukuk bürosu oluşturulacaktır. Bu alanda uygulamaya giren yasa ve

yönetmelikler konusunda hukuki düzeltme ve iptal girişimlerinde bulunulacaktır.

-Her türlü ormancılık faaliyetleriyle ilgili konularda, özellikle gençlere dönük eğitim, seminer gibi etkinliklerde yoğun turizm sezonu dışında Rixos Otel olanaklarından faydalanılacaktır.

-Olası Anayasa değişikliği konusunda bir an önce bir bilgi dosyası ve kitapçık hazırlanarak çeşitli önerilerde bulunulacaktır.

-Türkiye Ormancılar Derneği'nin dönemsel faaliyetlerini ve ormancılık alanındaki gelişmeleri değerlendirmek ve ileriye dönük öneriler sunmak amacıyla danışma kurulu oluşturulacaktır.

-Orman ve Av Dergisi'nin yanı sıra ulusal veya uluslar arası nitelikte bir hakemli bilimsel derginin çıkarılmasına çalışılacaktır.

3. SOSYAL ÇALIŞMALAR

-Bina İle İlgili Çalışmalar: idari birimlerin düzenlenmesi, toplantı salonu, arşiv, kütüphane, lokal yapısı, bina girişi ve cephe düzenlenmesi yapılacaktır.

-Teknik Altyapı Çalışmaları (Bilgisayar ve çeşitli yazılımlar, Telefon ağı, TOD İnternet Sitesi düzenlenmesi ve takibi, bilgisayar tabanlı kurslar ve üyelerin internet ihtiyacı için bilgisayar odası oluşturulacaktır.

-Yeşil Gece vb organizasyonlarda üyelerin dışında da katılımlar sağlanacaktır.

-Geleneksel hale gelen Yılın Ormancısı seçimi ve belirli hizmet sürelerini aşan üyelerimizi onurlandırmak üzere çeşitli ödüller veya şilt verilecektir.

-Yayınlarda (TOD İnternet sitesi, dergi) öğrenci ve yeni mezun meslektaşlara dönük yasa, tüzük ve diğer yönetmelik değişiklikleri, güncel iş ilanları ve benzeri taleplerin yer almasına özen gösterilecektir.

-Öğrenciler ve akademik çevreler arasında ödüllü yarışma ve çalışmalar düzenlenecektir. (karikatür, fotoğraf yarışması vb.)

-TOD Ormanı veya mesleki anlamda emeği geçenler adına orman oluşturulacak ve bu etkinliklerde kamuoyunun desteği sağlanacaktır.

- Basın-yayın kuruluşları ve özellikle görsel basınla daha sıcak ilişki kurulması ve böylelikle derneğin faaliyetlerinin daha geniş kitlelere etkili bir biçimde ulaşabilmesi için profesyonel destek alınacaktır.

4. BASIN YAYIN, BİLİMSEL ARAŞTIRMA

-Orman ve Av Dergisi ile TOD İnternet Sitesi: üyelerin ihtiyaç duyacağı mevzuat ve benzeri bilgilerin bulunacağı bir başvuru kaynağı olacaktır. Aynı zamanda yine üyelerin TOD'a ilişkin görüş ve önerilerini elektronik olarak iletebilecekleri bir işleyiş

sağlanacaktır. Orman ve Av Dergisi'ne TOD İnternet Sitesinden ulaşılabilir. Yine sitemizde derneğimizin kütüphanesinde bulunan yayınların bir listesi bulunacaktır.

-Tanıtıcı materyaller (tanıtım filmi, sunum, basılı ve dijital tanıtım afişleri...) Özellikle derneğin tarihsel gelişimi, amaçları, hedefleri ve etkinliklerini tanıtan film ve afişler hazırlanacaktır.

-Orman Ve Av Dergimizde orman fakültelerine ve özellikle öğrencilere dönük haber ve yazılara yer verilecektir.

- Derginin yaygın bir biçimde üyelere, ilgili fakültelere, araştırma müdürlükleri ve ormancılık dışı kamuoyundan belirli kişi ve kuruluşlara ulaştırılması sağlanacaktır.

-Bilim Kurulu: Konularında uzman olan üyelerin listesi oluşturulacak, kamuoyunu ve üyeleri aydınlatmak amacıyla uzmanlık konularında Orman ve Av' da yayınlanmak üzere yazılar istenecektir. Yine güncel konularda TOD görüşü oluşturulurken bu uzmanların görüşü alınacaktır. Alınacak olan kararlar yine TOD internet sitesi ve dergimizde yayınlanacaktır.

-TOD kütüphanesinde uzun yıllar sonunda biriktirilen kitapların güvenceye alındığı ve günümüzde temel ormancılık bilgilerine erişilebilen kitapların bulunduğu bir düzenlemeye gidilecektir. Kütüphane TOD çalışma organları ve oluşturulacak birimlerin rapor hazırlama vb çalışmalarını yürütebilecekleri bir ortama kavuşturulacaktır.

-Dünya Ormancılık Günündeki okullarda yapılan faaliyetler yanında halka açık etkinlikler Ankara'nın en merkezi ve yoğun yerlerinden olan dernek binamızın çevresinde yoğunlaştırılacaktır.

-İlköğretim okullarına yönelik doğa ve ormancılık içeren bir konuda ödüllü resim yarışması düzenlenecektir.

5. EKOTURİZM

Ekoturizm grubu; bugüne kadar gerçekleştirdiği çalışmaları ile Derneğin tanıtımında önemli bir işlev üstlenmiştir. Yaptığı yıllık gezi programlarında da katılanların doğa eğitimine katkı yapmıştır. Bu özelliği göz önüne alınarak bu çalışmaların özellikle şubeler ve temsilcilikler kanalıyla daha yaygın hale getirilmesi için çalışmalar yapılacaktır.

6. ORMANCILIK DIŞI KAMUOYU İLE İLİŞKİLER

-Özellikle çocuklar ve gençlere dönük çeşitli tanıtıcı çalışmalar, bu kitlelerin ilgisini çeken ve özellikle sosyal duyarlılığı olan sanatsal faaliyetlerin (sergi, film, tiyatro gibi) düzenlenmesi veya en azından

bu tür mevcut problemlere sponsor olunması

-Çevre ve emnen duyurulmasının en üst noktaya ulaştığı dönemde herhangi birerel illeket ve eselerına göre emnenlik duy kamuoyu, kitle ve sivil toplum örgütleri ile ilgili yapılacak ve etkin oluncaklar.

- Özellikle hidrotermal osmotik alanlarda elektrik ve ısı uygulamaları konusunda osmotik dişi kompozit bittirilebilir.

7. ULUSLARARASI İLİŞKİLER

Ulusalarama kongre ve etkinliklere olanlarda
ölkemizde tamamlı pönelırmelı soñlanıccıdır.

Ulusal arası çevre ve ormanlık kuruluşları ile demağın temel hedef ve ilkelerinden sapmamak koşuluyla işbirliği yoluna gidilecek, özellikle Avrupa'daki ormanlık kuruluşları ile geçmişte kuruluştaki deneyimler ışığında yeniden çalışılacaktır. Ayrıca geçtiği ulusal arası üst kuruluşların çevre ve ormanlıkla ilgili projeleri takip edilerek sağlanan fonlardan faydalanılacaktır.

8. **INTERDISCIPLINARY**

Türkiye Ormanlıklar Derneği İktisadi İşletmesi
(TOD); Türkiye Ormanlıklar Derneği Basın Yayın
Dağıtım Anonim Şirketi Ağaçlandırmaya ve Her Türde
Ormanlık Faaliyetlere İla Tutarım ve Sosyal Teşvikler
İktisadi İşletmesi olarak kurulmuş ve 15.10.2003 tarih

YAZIN KURALLARI

Current membership:

Makalelerin içeriğiyle ilgili bilimsel ve teknik konularla ilgili olarak, yazarlar ve editörler arasında bir tartışma ve eleştirilerle ilgili olarak.

*Gazı, mî, apoc sandı, öykü, şiir, na'im, fotoğraf, kâğıtlar vb. sunumları, bu konularla ilgili mî, eleştiri ve analizlere ve ayrıca günde bir yemekte kurgulan, günlük üslup sunumları ve verilmektedir.

*Dergimizin yayınlanmak üzere gönderilen yazılar, e-posta aracılığıyla veya bilgisayar ortamında bir elektronik belge (doküman) olarak "Word" formatında gönderilmelidir.

*Kissar ye yonachonim od-egosh ve tovashonim
year baghdadun shilchis yem shilchis, shenei ve vama
shilchis: pacha shilchis verashilchis.

* Yorumları okuyanlar bu yorumları yorumlamamaları tavsiye edilmektedir.

*Yazılar, A4(210-297mm.) boyutlu kâğıda 1,5 mm aralı 12 punto ve Times New Roman font büyüklüğünde yazılacaktır.

*Yazılan Çizim, Fotoğraf ve Tablolar ile birlikte 1-2 (en fazla) sayfa kullanılabilir, tablo ve çizimler ayrıca ile gönderilmelidir.

*Çizim, Tablo ve Fotoğraflar yanı lğnde uygun yerlere numaralanarak benimlenmelidir.

-Fotoğrafı net, tuzuk olmalı, diyet diyet soyacı gönderilen fotoğrafların eşzamanlıda yollanarak alınmalıdır. Çabucakla diyet fotoğrafları beşeriyeye uygun olmalıdır. Kullandıkları kullandıkları.

-Tabelle nummeriert: Tabellennummern sind konstante, gültige

ve 5931 sayılı Türkiye Ticaret Sicil Gazetesinde yayınlanarak faaliyete geçmiştir Türkiye Ormancılar Derneği'nin amaçlarında ve işbirliğine uygun olmak kaydıyla kâğıtsız (elotıra) esaslı; Basın-Yayın-Dağıtım, Amealman, Ağaçlandırma, Proje, Her Türü Ormanlık Faaliyetleri, Turizm, Sosyal Teşvikler kurmak ve/yokla kurulumak olarak bildirilmiştir.

Yukarıda açıklanan bilimsel gelişmelerin ışığında:

-Ekipark Tur. İng. Tic. A.Ş. ile yapım, işletme, devirine alınması kararı yarıllanma bedelinin ödendiği bildirilmiştir.

- İkinci İşletmeye kalite yönetim sistemi belgesi alınması.

İç ve dış kaynaklı projelerde yer alınması ve gerektiği takdirde STKlarla konsorsiyum olarak çalışılmasının sağlanması.

-Çevre Ve Orman Bakanlığı bünyesinde ihale edilen hizmet alımlarına ilişkin esbata geçim.

-Diğer kaynaklı projelerde Gyalari'nin faaliyetleri dışında yabancı dilde danışmanlık hizmetleri verebilecek firmalarda işbirliği yapılması.

-Türkiye Osmancılar Derneği'nin basılması istediği kitap ve broşürlerin basılması, satılması ve dağıtılması amaçlanmaktadır.

kurumların geliştiği bir dönemde işler ve işçi ilişkilerinin önemiyle, "Yükseklerde Türkiye'deki işyeri kültürünün bir gözlemlenmesi, Türkiye'deki işyeri kültürüne ilişkin sorunlar, Türkiye'deki işyeri kültürüne ilişkin sorunlar, Türkiye'deki işyeri kültürüne ilişkin sorunlar" başlıklı bir çalışmada, Türkiye'deki işyeri kültürüne ilişkin sorunlar, Türkiye'deki işyeri kültürüne ilişkin sorunlar, Türkiye'deki işyeri kültürüne ilişkin sorunlar.

- Kollimiertes Atomstrahlrohr eingetauscht, installiert
de. Institut experimenteller Strahlung, "Lichtkollimator
Atom Strahl" von Herrn G. H. H. H.

*Yandı kaynək onlıktan, kaynək yoxanın soyadı, kaynək yoxanın yarı yarı və yarı kəllitilməlidir. Nədən nədən ad vaxtı ilk yoxanın soyadına "və ork" Kəllitilmə ehlənməlidir.

[illegible]

-Yorumlanarak tüm yasa, genel ve bakanlar kurul kararları ve işlerinden doğan hukukî sorumlulukları yerine getirenlerdir.

*Dergi Yayın Kuruluna gönderilen yazı ya
gönderiler yayınlanmaz - yayınlanmazsa geri
gönderilir.

*Yayın Kuruluşu ve editör, yayınlanacak yazılarda paralel gördüğü düşüncelerini yazabilir ve uygun gördüğü yerleri denizde yayınlarını.

*Dangida payinlanmish yatlardan "Kamok Gasharmak" kosuluyis shifis yasilabilir.

Absolutely no holdovers left overnight in the lounge

Buraya Reklam Verebilirsiniz...